

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (osmi razširjeni senat)

z dne 20. decembra 2023 *

„Ekonomska in monetarna unija – Bančna unija – Enotni mehanizem za reševanje kreditnih institucij in nekaterih investicijskih podjetij (EMR) – Enotni sklad za reševanje (ESR) – Sklep EOR o izračunu predhodnih prispevkov za leto 2021 – Obveznost obrazložitve – Učinkovito sodno varstvo – Enakost obravnavanja – Načelo sorazmernosti – Diskrecijska pravica EOR – Ugovor nezakonitosti – Diskrecijska pravica Komisije – Časovna omejitev učinkov sodbe“

V zadevi T-389/21,

Landesbank Baden-Württemberg s sedežem v Stuttgartu (Nemčija), ki jo zastopajo H. Berger, M. Weber in D. Schoo, odvetniki,

tožeča stranka,

proti

Enotnemu odboru za reševanje (EOR), ki ga zastopajo J. Kerlin, T. Wittenberg in D. Ceran, agenti, skupaj s H.-G. Kamannom, F. Louisom, P. Geyem in L. Hessejem, avocats,

tožena stranka,

ob intervenciji

Evropske komisije, ki jo zastopajo D. Triantafyllou, A. Nijenhuis in A. Steiblyté, agenti,

intervenientka,

SPLOŠNO SODIŠČE (osmi razširjeni senat),

v sestavi A. Kornezov, predsednik, G. De Baere, D. Petrлік (poročevalec), K. Kecsmár, sodniki, in S. Kingston, sodnica,

sodna tajnica: S. Jund, administratorica,

na podlagi pisnega dela postopka,

na podlagi obravnave z dne 7. marca 2023

* Jezik postopka: nemščina.

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Tožeča stranka, Landesbank Baden-Württemberg, s tožbo na podlagi člena 263 PDEU predlaga razglasitev ničnosti Sklepa SRB/ES/2021/22 Enotnega odbora za reševanje (EOR) z dne 14. aprila 2021 o izračunu predhodnih prispevkov v Enotni sklad za reševanje za leto 2021 (v nadaljevanju: izpodbijani sklep) v delu, v katerem se nanaša nanjo.

I. Dejansko stanje

- 2 Tožeča stranka je kreditna institucija javnega prava s sedežem v Nemčiji. Vključena je v institucionalno shemo za zaščito vlog (v nadaljevanju: IJS) Sparkassen-Finanzgruppe (finančna skupina hranilnic, Nemčija).
- 3 EOR je z izpodbijanim sklepom v skladu s členom 70(2) Uredbe (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL 2014, L 225, str. 1) določil predhodne prispevke v enotni sklad za reševanje (ESR) (v nadaljevanju: predhodni prispevki) za leto 2021 (v nadaljevanju: prispevno obdobje 2021) za institucije iz določb člena 2 v povezavi s členom 67(4) te uredbe (v nadaljevanju: institucije), med katerimi je tožeča stranka.
- 4 Z odločbo o plačilu prispevkov z dne 21. aprila 2021 je Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht (BaFin, zvezni urad za nadzor nad finančnimi storitvami, Nemčija) kot nacionalni organ za reševanje (v nadaljevanju: NOR) v smislu člena 3(1), točka 3, Uredbe št. 806/2014 tožeči stranki odredil plačilo predhodnega prispevka za prispevno obdobje 2021, kot ga je določil EOR.

II. Izpodbijani sklep

- 5 Izpodbijani sklep sestavljajo glavni del in tri priloge.
- 6 V glavnem delu izpodbijanega sklepa je opisan postopek za določitev predhodnih prispevkov za prispevno obdobje 2021, ki se uporablja za vse institucije.
- 7 Natančneje, v oddelku 5 tega sklepa je EOR določil letno ciljno raven, omenjeno v členu 4 Izvedbene uredbe Sveta (EU) 2015/81 z dne 19. decembra 2014 o določitvi enotnih pogojev za uporabo Uredbe št. 806/2014 glede predhodnih prispevkov v enotni sklad za reševanje (UL 2015, L 15, str. 1) za prispevno obdobje 2021 (v nadaljevanju: letna ciljna raven).
- 8 EOR je pojasnil, da je to letno ciljno raven določil na osmino od 1,35 % povprečnega zneska kritih vlog, izračunanega četrtno, vseh institucij v letu 2020 (v nadaljevanju: povprečni znesek kritih vlog v letu 2020), kot je bil pridobljen iz podatkov, ki jih poročajo sheme jamstva vlog v skladu s členom 16 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/63 z dne 21. oktobra 2014 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU v zvezi s predhodnimi prispevki v sheme za financiranje reševanja (UL 2015, L 11, str. 44).

- 9 V oddelku 6 izpodbijanega sklepa je EOR opisal metodologijo, ki jo je treba uporabiti za izračun predhodnih prispevkov za prispevno obdobje 2021. V zvezi s tem je v točki 59 obrazložitve tega sklepa pojasnil, da je bilo za to obdobje 13,33 % predhodnih prispevkov izračunanih na „nacionalni podlagi“, torej na podlagi podatkov, ki so jih sporočile institucije z dovoljenjem na ozemlju zadevne sodelujoče države članice (v nadaljevanju: nacionalna podlaga), v skladu s členom 103 Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL 2014, L 173, str. 190) in členom 4 Delegirane uredbe 2015/63. Preostali del predhodnih prispevkov (in sicer 86,67 %) je bil izračunan na „podlagi bančne unije“, torej na podlagi podatkov, ki so jih sporočile vse institucije z dovoljenjem na ozemlju vseh držav članic, ki sodelujejo v enotnem mehanizmu za reševanje (EMR) (v nadaljevanju: podlaga unije in sodelujoče države članice), v skladu s členoma 69 in 70 Uredbe št. 806/2014 ter členom 4 Izvedbene uredbe 2015/81.
- 10 V istem oddelku 6 izpodbijanega sklepa je EOR tudi pojasnil, da v bistvu obstajata dve kategoriji institucij, ki morajo plačevati predhodne prispevke. V prvo kategorijo spadajo institucije, ki morajo plačevati pavšalni prispevek zaradi svojih posebnih značilnosti, kot sta njihova velikost ali narava dejavnosti. Izračun predhodnega prispevka teh institucij urejata člena 10 in 11 Delegirane uredbe 2015/63.
- 11 Institucije iz druge kategorije morajo plačati predhodni prispevek, prilagojen njihovem profilu tveganja, ki ga je EOR določil v skladu z naslednjimi glavnimi fazami.
- 12 V prvi fazi je EOR v skladu s členom 70(2), drugi pododstavek, točka (a), Uredbe št. 806/2014 izračunal osnovni letni prispevek vsake institucije, ki je sorazmeren z zneskom obveznosti zadevne institucije brez kapitala in kritih vlog (v nadaljevanju: neto obveznosti) glede na neto obveznost vseh institucij z dovoljenjem na ozemljih vseh sodelujočih držav članic. V skladu s členom 5(1) Delegirane uredbe 2015/63 je EOR od neto obveznosti institucije, ki se upoštevajo pri določitvi tega prispevka, odštel določene vrste obveznosti.
- 13 V drugi fazi izračuna predhodnega prispevka je EOR v skladu s členom 70(2), drugi pododstavek, točka (b), Uredbe št. 806/2014 izvedel prilagoditev osnovnega letnega prispevka glede na profil tveganja zadevne institucije. Ta profil tveganja je ocenil na podlagi štirih stebrov tveganja iz člena 6 Delegirane uredbe 2015/63, ki jih sestavljajo kazalniki tveganja. EOR je, da bi razvrstil institucije glede na njihovo raven tveganja, najprej za vsak kazalnik tveganja, ki se uporablja za prispevno obdobje 2021, določil žepke, v katere so bile institucije razvrščene v skladu s točko 3 pod naslovom „Korak 2“ Priloge I k tej delegirani uredbi. Institucijam, ki spadajo v isti žep, je bila dodeljena skupna vrednost za določen kazalnik tveganja, znana kot „diskretizirana vrednost“. EOR je z združitvijo diskretiziranih vrednosti za vsak kazalnik tveganja izračunal „multiplikator za prilagoditev tveganjem“ zadevne institucije (v nadaljevanju: multiplikator za prilagoditev). EOR je z množenjem osnovnega letnega prispevka te institucije z njenim multiplikatorjem za prilagoditev dobil „osnovni letni prispevek institucije, prilagojen glede na profil tveganja“.
- 14 Nato je EOR seštel vse osnovne letne prispevke, prilagojene glede na profil tveganja, da bi dobil „skupni imenovalec“, uporabljen za izračun deleža letne ciljne ravni, ki ga je morala plačati vsaka institucija.

- 15 Nazadnje je EOR izračunal predhodni prispevek vsake institucije tako, da je letno ciljno raven razdelil med vse institucije na podlagi razmerja med osnovnim letnim prispevkom, prilagojenim glede na profil tveganja, na eni strani in skupnim imenovalcem na drugi.
- 16 Priloga I k izpodbijanemu sklepu vsebuje po en individualni obrazec za vsako institucijo, ki mora plačevati predhodne prispevke, med katerimi je tožeča stranka, na katerih so rezultati izračuna predhodnega prispevka vsake od teh institucij (v nadaljevanju: individualni obrazec). Vsak od teh obrazcev določa znesek osnovnega letnega prispevka zadevne institucije in vrednost njenega multiplikatorja za prilagoditev, tako na podlagi unije kot na nacionalni podlagi, pri čemer je za vsak kazalnik tveganja navedena številka žepka, ki mu je bila dodeljena navedena institucija. Poleg tega so v individualnem obrazcu navedeni podatki, ki se uporabljajo za izračun predhodnih prispevkov vseh zadevnih institucij in ki jih je EOR določil s seštevanjem ali združevanjem posameznih podatkov vseh teh institucij. Nazadnje ta obrazec vsebuje podatke, ki jih je zadevna institucija prijavila v obrazcu za poročanje in so bili uporabljeni za izračun njenega predhodnega prispevka.
- 17 Priloga II k izpodbijanemu sklepu vsebuje statistične podatke o izračunu predhodnih prispevkov za vsako sodelujočo državo članico v obliki povzetka in v zbirni obliki. V tej prilogi je zlasti naveden skupni znesek predhodnih prispevkov, ki jih morajo zadevne institucije plačati za vsako od teh držav članic. Poleg tega je v prilogi za vsak kazalnik tveganja navedeno število žepkov, število institucij, ki spadajo v vsak žepok, ter najnižja in najvišja vrednost teh žepkov. V primeru žepkov, ki se nanašajo na nacionalno podlago, se te vrednosti zaradi zaupnosti zmanjšajo ali povečajo za naključni znesek, pri čemer se ohrani prvotna razčlenitev institucij.
- 18 V prilogi III k izpodbijanemu sklepu z naslovom „Ocena pripomb, predloženih v okviru posvetovanja o predhodnih prispevkih v enotni sklad za reševanje za leto 2021“ so obravnavane pripombe, ki so jih institucije predložile med postopkom posvetovanja, ki ga je med 5. in 19. marcem 2021 vodil EOR, da bi sprejel izpodbijani sklep.

III. Predlogi strank

- 19 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:
  - izpodbijani sklep vključno s prilogami razglasi za ničen v delu, v katerem se nanaša nanjo;
  - podredno ugotovi, da izpodbijani sklep pravno ne obstaja v delu, v katerem se nanaša nanjo;
  - EOR naloži plačilo stroškov.
- 20 EOR Splošnemu sodišču predlaga, naj:
  - tožbo zavrne;
  - tožeči stranki naloži plačilo stroškov;
  - podredno, v primeru razglasitve ničnosti izpodbijanega sklepa ohrani učinke navedenega sklepa do njegove nadomestitve ali vsaj šest mesecev od datuma, ko bo sodba postala pravnomočna.

21 Evropska komisija Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- tožbo zavrne;
- tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

IV. Pravo

22 Tožeča stranka je v utemeljitev tožbe najprej navedla deset tožbenih razlogov, pri čemer je:

- prvi kršitev člena 81(1) Uredbe št. 806/2014 v povezavi s členom 3 Uredbe Sveta št. 1 z dne 15. aprila 1958 o določitvi jezikov, ki se uporabljajo v Evropski gospodarski skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 1, str. 3);
- drugi kršitev člena 296, drugi odstavek, PDEU ter člena 41(1) in (2)(c) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina) zaradi nezadostne obrazložitve izpodbijanega sklepa;
- tretji kršitev pravice do učinkovitega sodnega varstva, ki jo zagotavlja člen 47(1) Listine;
- četrti ugovor nezakonnosti členov od 4 do 9 in Priloge I k Delegirani uredbi 2015/63, ki temelji na kršitvi pravice do učinkovitega sodnega varstva, zagotovljene s členom 47(1) Listine, in načela pravne varnosti;
- peti ugovor nezakonnosti člena 7(4), drugi pododstavek, Delegirane uredbe 2015/63, ki temelji na kršitvi člena 103(7)(h) Direktive 2014/59, člena 113(7) Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL 2013, L 176, str. 1), „zahteve izračuna prispevkov, ki je prilagojen tveganju“, načela določnosti pravil, ki temelji na pravni državi, ter obveznosti celovitega upoštevanja dejanskega stanja, ker ta določba ne more ponderirati kazalnika tveganja „članstvo v IJS“ (v nadaljevanju: kazalnik tveganja IJS) z upoštevanjem kazalnika tveganja „trgovalne dejavnosti in zunajbilančne izpostavljenosti, izvedene finančne instrumente, zapletenost in rešljivost“;
- šesti kršitev člena 113(7) Uredbe št. 575/2013, člena 103(7)(h) Direktive 2014/59, členov 16 in 20 Listine, načela sorazmernosti in načela dobrega upravljanja;
- sedmi ugovor nezakonnosti členov 6, 7 in 9 Delegirane uredbe 2015/63 ter Priloge I k tej uredbi, ki temelji na kršitvi „zahteve izračuna prispevkov, ki je prilagojen tveganju“, členov 16 in 20 Listine, načela sorazmernosti in obveznosti celovitega upoštevanja dejanskega stanja;
- osmi kršitev členov 16 in 52 Listine zaradi neustreznosti prilagoditve predhodnega prispevka tožeče stranke njenemu profilu tveganja;
- deveti kršitev členov 16, 20, 41 in 52 Listine, ker naj bi bile v izpodbijanem sklepu storjene številne očitne napake pri presoji;

- deseti ugovor nezakonnosti člena 20(1), prvi in drugi stavek, Delegirane uredbe 2015/63, ki temelji na kršitvi člena 103(7) Direktive 2014/59 in „zahteve izračuna prispevkov, ki je prilagojen tveganju“.
- 23 Poleg tega je tožeča stranka v repliki navedla enajsti tožbeni razlog, ki se nanaša, prvič, na kršitev člena 70(2) Uredbe št. 806/2014 ter členov 16 in 17 Listine, in drugič, na ugovor nezakonnosti členov 69 in 70 Uredbe št. 806/2014, ki temelji na kršitvi „zahteve izračuna prispevkov, ki je prilagojen tveganju“, načela sorazmernosti, členov 16 in 17 Listine, zahtev pravne države in načel, ki izhajajo iz sodbe z dne 13. junija 1958, Meroni/High Authority (10/56, EU:C:1958:8).
- 24 Najprej je treba preučiti tožbene razloge, s katerimi se tožeča stranka sklicuje na nezakonnost členov od 4 do 9 in 20 Delegirane uredbe 2015/63 ter Priloge I k tej uredbi, nato pa tožbene razloge, ki se neposredno nanašajo na zakonitost izpodbijanega sklepa.

A. Ugovori nezakonnosti členov od 4 do 9 in 20 Delegirane uredbe 2015/63 ter Priloge I k tej uredbi

1. Četrty tožbeni razlog: ugovor nezakonnosti členov od 4 do 9 Delegirane uredbe 2015/63 ter Priloge I k tej uredbi zaradi kršitve načel učinkovitega sodnega varstva in pravne varnosti

- 25 Četrty tožbeni razlog je razdeljen na dva dela.
- 26 Najprej je treba poudariti, da člen 4 Delegirane uredbe 2015/63 določa, da EOR določi predhodni prispevek, ki ga mora plačati posamezna institucija, sorazmerno glede na njen profil tveganja na podlagi informacij, ki jih zagotovi institucija, ter z uporabo metodologije, določene v členih od 4 do 13 te delegirane uredbe.
- 27 Člen 5 Delegirane uredbe 2015/63, naslovljen „Prilagoditev osnovnega letnega prispevka tveganjem“, določa med drugim obveznosti, ki so izključene iz izračuna teh prispevkov. V členu 6 te delegirane uredbe so naštetih stebri in kazalniki tveganja, ki jih mora EOR upoštevati pri ocenjevanju profila tveganja institucij, v členu 7 te delegirane uredbe pa je določena relativna utež vsakega stebra in kazalnika tveganja, ki jo mora EOR uporabiti pri ocenjevanju profila tveganja posamezne institucije.
- 28 Člen 8 Delegirane uredbe 2015/63 pa se nanaša na uporabo kazalnikov tveganja v posebnih primerih.
- 29 Poleg tega člen 9 Delegirane uredbe 2015/63, naslovljen „Uporaba prilagoditve tveganjem pri osnovnem letnem prispevku“, določa, da EOR na podlagi kazalnikov tveganja iz člena 6 navedene delegirane uredbe v skladu s formulo in postopki iz Priloge I k navedeni delegirani uredbi izračuna multiplikator za prilagoditev ter izračuna letni prispevek vsake institucije za vsako prispevno obdobje tako, da osnovni letni prispevek pomnoži s tem multiplikatorjem za prilagoditev v skladu s formulo in postopki iz Priloge I k tej isti delegirani uredbi.
- 30 V Prilogi I k Delegirani uredbi 2015/63 je določen postopek izračuna letnih prispevkov institucij v več korakih.

a) Prvi del, ki se nanaša na domnevno kršitev načela učinkovitega sodnega varstva

- 31 Tožeča stranka trdi, da člani od 4 do 9 Delegirane uredbe 2015/63 in Priloga I k tej uredbi kršijo načelo učinkovitega sodnega varstva, kakor je določeno v členu 47(1) Listine. Prvič, te določbe naj bi ustvarile nepregleden sistem za izračun predhodnih prispevkov, saj za ta izračun predvidevajo uporabo informacij, za katere velja poslovna skrivnost, zaradi česar naj EOR ne bi mogel zadostno obrazložiti sklepov o določitvi teh prispevkov. Čeprav naj bi bil namreč znesek predhodnega prispevka vsake institucije odvisen od podatkov v zvezi z drugimi institucijami, naj bi zaupnost teh podatkov preprečevala, da bi bili razkriti zadevni instituciji.
- 32 Drugič, te določbe naj bi ustvarile sistem za določanje predhodnih prispevkov, za katerega naj bi bile značilne številne direkcijske pravice EOR, kar naj bi še povečalo nepreglednost zadevne ureditve.
- 33 Nazadnje, Splošno sodišče naj ne bi moglo nadzirati zakonitosti izpodbijanega sklepa, ker naj ne bi imelo na voljo programske opreme, ki jo je EOR uporabil za izračun predhodnih prispevkov in ki bi bila potrebna za preverjanje izračuna teh prispevkov.
- 34 EOR in Komisija to utemeljitev prerekata.
- 35 V členih od 4 do 9 Delegirane uredbe 2015/63 so, kot izhaja iz točk od 26 do 30 zgoraj, določena pravila, ki jih mora EOR uporabljati pri določanju osnovnega letnega prispevka in prilagajanju tega prispevka glede na profil tveganja institucij. Ta pravila so nato konkretnije izvedena v Prilogi I k Delegirani uredbi.
- 36 V skladu s temi določbami prilagoditev osnovnega letnega prispevka vsake institucije glede na njen profil tveganja temelji na primerjavi posameznih podatkov vseh zadevnih institucij. Vendar EOR meni, da za vse te podatke velja poslovna skrivnost, tako da jih ne more sporočiti institucijam, katerih predhodni prispevek je izračunan v sklepu o določitvi zneska teh prispevkov.
- 37 Učinkovitost sodnega nadzora, zagotovljena s členom 47 Listine, zahteva, da mora biti zainteresirani osebi omogočeno, da se z razlogi, na katerih temelji odločba, ki je bila v zvezi z njo sprejeta, seznanijo bodisi že na podlagi same odločbe bodisi na podlagi dopisa, s katerim so ji ti razlogi posredovani na njeno zahtevo, brez poseganja v pristojnost pristojnega sodišča, da od zadevnega organa zahteva, da jih posreduje, da bi lahko ta oseba branila svoje pravice v najboljših mogočih pogojih in se ob polnem poznavanju zadeve odločila, ali je zadevo koristno predložiti pristojnemu sodišču, in da se zadnjenavedenemu sodišču v celoti omogoči nadzor nad zakonitostjo zadevne odločbe (glej sodbi z dne 26. aprila 2018, *Donnellan*, C-34/17, EU:C:2018:282, točka 55, in z dne 24. novembra 2020, *Minister van Buitenlandse Zaken*, C-225/19 in C-226/19, EU:C:2020:951, točka 43).
- 38 Poleg tega morajo imeti udeleženci v postopku ob upoštevanju načela kontradiktornosti, ki je del pravice do obrambe, omenjene v členu 47 Listine, pravico seznaniti se z vsemi dokumenti ali stališči, predloženimi sodišču, zato da lahko vplivajo na njegovo odločitev ali da o dokumentih in stališčih lahko razpravljajo. Temeljna pravica do učinkovitega pravnega sredstva namreč ne dopušča, da bi sodna odločba temeljila na dejstvih ali dokumentih, s katerimi se stranke – ali ena od njih – niso mogle seznaniti in glede katerih zato niso mogle podati stališč (glej sodbi z dne 4. junija 2013, *ZZ*, C-300/11, EU:C:2013:363, točki 55 in 56, in z dne 23. oktobra 2014, *Unitrading*, C-437/13, EU:C:2014:2318, točka 21).

- 39 Vendar lahko organ Unije v nekaterih izjemnih primerih nasprotuje temu, da se zainteresirani osebi sporočijo natančni in popolni razlogi, ki so podlaga za odločitev, sprejeto zoper njo, s sklicevanjem na razloge varstva zaupnih podatkov. V takem primeru je treba uvesti tehnike in pravna pravila, ki omogočajo uskladitev legitimnih preudarkov glede varstva zaupnih podatkov, ki so bili upoštevani pri sprejetju take odločitve, in potrebe, da se posamezniku v zadostni meri zagotovi spoštovanje njegovih procesnih pravic, kot sta pravica do izjave in načelo kontradiktornosti (glej v tem smislu sodbo z dne 15. julija 2021, Komisija/Landesbank Baden-Württemberg in EOR, C-584/20 P in C-621/20 P, EU:C:2021:601, točke od 115 do 120; glej tudi v tem smislu in po analogiji sodbo z dne 18. julija 2013, Komisija in drugi/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P in C-595/10 P, EU:C:2013:518, točka 125).
- 40 Glede na posebnost predhodnih prispevkov je treba tako uskladitev opraviti tudi v primeru izračuna teh prispevkov. Kot namreč izhaja iz uvodnih izjav od 105 do 107 Direktive 2014/59 in uvodne izjave 41 Uredbe št. 806/2014, je namen teh prispevkov v skladu z logiko zavarovanja zagotoviti, da finančni sektor zagotavlja zadostna finančna sredstva EMR, da bi ta lahko izpolnjeval svoje funkcije, pri čemer morajo zadevne institucije sprejeti manj tvegane načine delovanja. Tako izračun predhodnih prispevkov ne temelji na uporabi stopnje od osnove za odmero, temveč na podlagi členov 102 in 103 Direktive 2014/59 ter členov 69 in 70 Uredbe št. 806/2014 na opredelitvi končne ciljne ravni, ki jo je treba doseči z vsoto teh prispevkov, pobranih pred 31. decembrom 2023 (v nadaljevanju: končna ciljna raven), nato letne ciljne ravni, ki mora biti razdeljena med institucijami z dovoljenjem na ozemlju sodelujočih držav članic (glej v tem smislu sodbo z dne 15. julija 2021, Komisija/Landesbank Baden-Württemberg in EOR, C-584/20 P in C-621/20 P, EU:C:2021:601, točka 113).
- 41 Ker je končna ciljna raven opredeljena tako, da mora znašati vsaj 1 % zneska kritih vlog vseh teh institucij in ker se letni osnovni prispevek vsake institucije izračuna sorazmerno z zneskom njenih neto obveznosti glede na skupne neto obveznosti vseh institucij z dovoljenjem na ozemlju vseh sodelujočih držav članic, se zdi, da načelo metode izračuna predhodnih prispevkov, kot je razvidno iz Direktive 2014/59 in Uredbe št. 806/2014, pomeni, da je EOR uporabil podatke, za katere velja poslovna skrivnost (glej sodbo z dne 15. julija 2021, Komisija/Landesbank Baden-Württemberg in EOR, C-584/20 P in C-621/20 P, EU:C:2021:601, točka 114).
- 42 Institucije, organi in agencije Unije pa so na podlagi načela varovanja poslovne skrivnosti, ki je splošno načelo prava Unije, ki je konkretizirano zlasti v členu 339 PDEU, načeloma zavezani, da konkurentom zasebnega gospodarskega subjekta ne razkrijejo zaupnih informacij, ki jih je ta predložil (glej v tem smislu sodbo z dne 15. julija 2021, Komisija/Landesbank Baden-Württemberg in EOR, C-584/20 P in C-621/20 P, EU:C:2021:601, točki 109 in 114 ter navedena sodna praksa).
- 43 V teh okoliščinah sta morala Komisija in Svet Evropske unije, ko sta z Delegirano uredbo 2015/63 in Izvedbeno uredbo 2015/81 uvedla sistem za izračun predhodnih prispevkov, uskladiti spoštovanje poslovne skrivnosti z načelom učinkovitega sodnega varstva, tako da podatkov, ki so predmet te skrivnosti, ni bilo mogoče sporočiti zainteresiranim strankam in jih zlasti ni bilo mogoče vključiti v obrazložitev sklepov o določitvi zneska predhodnih prispevkov.
- 44 Vendar ta značilnost sistema za izračun predhodnih prispevkov sodišču Unije ne preprečuje izvajanja učinkovitega sodnega nadzora.

- 45 Po eni strani, nič v določbah, na katerih nezakonitost se sklicuje tožeča stranka, namreč ne nasprotuje temu, da EOR v skladu s členom 88(1), prvi pododstavek, Uredbe št. 806/2014 ob sprejetju svojega sklepa o določitvi predhodnih prispevkov razkrije zaupne informacije, ki jih je pridobil v okviru svoje dejavnosti, v obliki povzetka ali v zbirni obliki, tako da zadevnih institucij ni mogoče identificirati (glej v tem smislu sodbo z dne 15. julija 2021, Komisija/Landesbank Baden-Württemberg in EOR, C-584/20 P in C-621/20 P, EU:C:2021:601, točka 136).
- 46 Na drugi strani, če je morala biti obrazložitev takega sklepa omejena za zagotovitev varstva zaupnih podatkov, je naloga avtorja tega sklepa, da v primeru tožb pred sodiščema Unije, v katerih se izpodbijajo ti podatki, to omejitev pred tema sodiščema utemelji v okviru sodnega postopka (glej v tem smislu sodbi z dne 1. julija 2008, Chronopost in La Poste/UFEX in drugi, C-341/06 P in C-342/06 P, EU:C:2008:375, točka 110, in z dne 15. julija 2021, Komisija/Landesbank Baden-Württemberg in EOR, C-584/20 P in C-621/20 P, EU:C:2021:601, točka 145).
- 47 Po potrebi lahko sodišči Unije za izvedbo učinkovitega sodnega nadzora v skladu z zahtevami iz člena 47 Listine od EOR zahtevata predložitev podatkov, s katerimi je mogoče utemeljiti izračune, katerih pravilnost se izpodbija pred njima, pri čemer po potrebi zagotovita zaupnost teh podatkov (sodba z dne 15. julija 2021, Komisija/Landesbank Baden-Württemberg in EOR, C-584/20 P in C-621/20 P, EU:C:2021:601, točka 146).
- 48 Poleg tega mora sodišče Unije pri preizkusu vseh pravnih in dejanskih elementov, ki jih je predložil EOR, preveriti utemeljenost razlogov, ki jih je ta organ navedel, da bi zavrnil razkritje podatkov, uporabljenih pri izračunu predhodnega prispevka (glej v tem smislu in po analogiji sodbo z dne 18. julija 2013, Komisija in drugi/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P in C-595/10 P, EU:C:2013:518, točka 126).
- 49 Če se izkaže, da razlogi, ki jih je navedel EOR, dejansko nasprotujejo sporočitvi informacij ali dokazov, predloženih sodišču Unije, je treba na primeren način uravnovesiti zahteve, ki izhajajo iz pravice do učinkovitega sodnega varstva in zlasti iz načela kontradiktornosti, z zahtevami, ki izhajajo iz varstva poslovne skrivnosti (glej v tem smislu in po analogiji sodbo z dne 18. julija 2013, Komisija in drugi/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P in C-595/10 P, EU:C:2013:518, točka 128).
- 50 Iz navedenega izhaja, da izračun predhodnih prispevkov na podlagi podatkov, za katere velja poslovna skrivnost, v skladu s členi od 4 do 9 in Prilogo I k Delegirani uredbi 2015/63, ne da bi bili ti podatki na voljo zainteresiranim osebam, sam po sebi ne pomeni, da so te določbe nezdržljive z načelom učinkovitega sodnega varstva.
- 51 Kar zadeva trditev tožeče stranke, ki temelji na diskrecijski pravici EOR, iz sodne prakse izhaja, da če ima institucija ali organ Unije na področjih, na katerih so potrebne zapletene ekonomske ocene, diskrecijsko pravico v ekonomskih zadevah, to ne pomeni, da se mora sodišče Unije vzdržati nadzora nad razlago podatkov ekonomske narave, ki jo je opravila ta institucija ali organ. Sodišče Unije mora zlasti preveriti ne samo vsebinsko pravilnost navedenih dokazov, njihovo zanesljivost in doslednost, ampak tudi, ali ti dokazi vsebujejo vse upoštevne podatke, ki jih je treba upoštevati pri presoji zapletenega položaja, in ali lahko utemeljijo iz njih izvedene sklepe (glej sodbo z dne 10. decembra 2020, Comune di Milano/Komisija, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, točka 115 in navedena sodna praksa).

- 52 V teh okoliščinah zgolj obstoj diskrecijske pravice EOR ne more pomeniti, da Splošno sodišče ne more izvajati učinkovitega sodnega nadzora nad izpodbijanem sklepom.
- 53 Nazadnje je treba zavriniti trditev tožeče stranke, da Delegirana uredba 2015/63 krši načelo učinkovitega sodnega varstva, ker sodišči Unije ne moreta preveriti pravilnosti izračuna zneska predhodnega prispevka določene institucije.
- 54 V zvezi s tem je tožeča stranka brez drugih pojasnil zgolj navedla, da tako preverjanje predpostavlja, da ima Splošno sodišče na voljo programsko opremo, ki jo uporablja EOR, ki pa mu ni bila dana na voljo. Zaradi te okoliščine pa ni mogoče podvomiti o zakonitosti členov od 4 do 9 Delegirane uredbe 2015/63 ter Priloge I k tej uredbi. Poleg tega te določbe Splošnemu sodišču ne preprečujejo, da sprejme ukrepe, določene zlasti v njegovem poslovniku, za katere meni, da so primerni, da bi lahko preverilo znesek predhodnega prispevka.
- 55 Glede na navedeno je treba prvi del četrtega tožbenega razloga zavriniti.

b) Drugi del, ki se nanaša na domnevno kršitev načela pravne varnosti

- 56 Drugi del četrtega tožbenega razloga v bistvu vsebuje tri očitke.
- 1) Prvi oitek, ki se nanaša na to, da členi od 4 do 9 Delegirane uredbe 2015/63 in Priloga I k tej uredbi institucijam ne omogočajo, da bi vnaprej izračunale svoje predhodne prispevke*
- 57 Tožeča stranka trdi, da členi od 4 do 9 Delegirane uredbe 2015/63 in Priloga I k tej uredbi kršijo načelo pravne varnosti, ker ji zaradi številnih diskrecijskih pravic, ki jih ima EOR na podlagi teh določb, ne omogočajo vnaprejšnjega izračuna predhodnega prispevka, ki ga je dolžna plačati v prispevnem obdobju. Poleg tega naj bi EOR te diskrecijske pravice uporabil, ko je sprejel notranje sklepe, v katerih je pojasnjena metodologija za izračun predhodnih prispevkov (v nadaljevanju: vmesni sklepi), ki pa niso bili niti objavljeni niti dani na voljo tožeči stranki. To naj bi dokazovalo, da struktura izpodbijanih določb te delegirane uredbe nima „ustrezne gostote“, ki bi omogočila izključitev vsakršnega samovoljnega ravnanja zadevnih organov Unije.
- 58 EOR in Komisija to utemeljitev prerekata.
- 59 Najprej je treba opredeliti natančen obseg tega ugovora nezakonnosti.
- 60 V zvezi s tem je treba, prvič, ugotoviti, da se kljub naslovu tega ugovora nezakonnosti, kot ga je oblikovala tožeča stranka, njena utemeljitev osredotoča na skladnost členov 6 in 7 Delegirane uredbe 2015/63 z načelom pravne varnosti. Tožeča stranka pa ne navede nobene samostojne utemeljitve, ki bi se ciljno nanašala na zakonitost členov 4, 5, 8 in 9 te delegirane uredbe ali Priloge I k tej uredbi in ki bi presegala njeno utemeljitev v zvezi s členi 6 in 7 te delegirane uredbe. V teh okoliščinah je treba iz tega sklepati, da se ta ugovor nezakonnosti dejansko nanaša na člena 6 in 7 Delegirane uredbe.
- 61 Drugič, poudariti je treba, da je na podlagi teh določb EOR pristojen za prilagoditev osnovnega letnega prispevka institucij ob upoštevanju štirih stebrov tveganja, pri čemer je vsak steber sestavljen iz kazalnikov tveganja, ki pa so lahko sestavljeni iz podkazalnikov tveganja.

- 62 Kar zadeva prve tri stebre tveganja iz člena 6(1), od (a) do (c), Delegirane uredbe 2015/63, pa tožeča stranka Splošnemu sodišču ni predložila nobenega konkretnega dokaza, da bi izpodbijala njihovo zakonitost, ker domnevno nasprotujejo načelu pravne varnosti. Poleg tega glede stebra tveganja iz člena 6(1)(d) navedene delegirane uredbe, imenovanega „dodatni kazalniki tveganja, ki jih določi organ za reševanje“ (v nadaljevanju: IV. steber tveganja), tožeča stranka ni trdila, da kazalnik tveganja „obseg predhodne izredne javnofinančne pomoči“, ki je eden od kazalnikov IV. stebra tveganja, ni jasen in je zato v nasprotju s tem načelom.
- 63 V teh okoliščinah je treba sklepati, da se ta ugovor nezakonitosti nanaša na domnevno neskladnost kazalnikov IV. stebra tveganja, razen kazalnika tveganja „obseg predhodne izredne javnofinančne pomoči“, z načelom pravne varnosti.
- 64 Po teh pojasnilih je treba spomniti, da načelo pravne varnosti v skladu s sodno prakso zahteva, da so pravna pravila jasna in natančna ter da je njihova uporaba predvidljiva za subjekte prava, zlasti kadar imajo lahko neugodne posledice. To načelo zlasti terja, da predpis zadevnim subjektom omogoča, da se natančno seznanijo z obsegom obveznosti, ki jim jih nalaga, ter da se lahko nedvoumno seznanijo s svojimi pravicami in obveznostmi ter ukrepajo v skladu z njimi (sodbi z dne 29. aprila 2021, Banco de Portugal in drugi, C-504/19, EU:C:2021:335, točka 51, in z dne 16. februarja 2022, Poljska/Parlament in Svet, C-157/21, EU:C:2022:98, točka 319).
- 65 Vendar teh zahtev ni mogoče razlagati tako, da nasprotujeta temu, da institucija Unije v okviru predpisa, ki ga sprejme, uporabi abstrakten pravni pojem, ali da nalagata, da so v takem abstraktnem predpisu navedeni različni konkretni primeri, v katerih bi se lahko uporabil, saj navedena institucija ne more vnaprej opredeliti vseh teh primerov (glej po analogiji sodbi z dne 20. julija 2017, Marco Tronchetti Provera in drugi, C-206/16, EU:C:2017:572, točki 39 in 40, in z dne 16. februarja 2022, Poljska/Parlament in Svet, C-157/21, EU:C:2022:98, točka 320).
- 66 Zato določba akta Unije krši načelo pravne varnosti zaradi svoje nejasnosti samo, če je tako dvoumna, da posamezniki ne morejo z zadostno gotovostjo odpraviti morebitnih dvomov v zvezi z obsegom ali pomenom tega predpisa (glej v tem smislu sodbi z dne 14. aprila 2005, Belgija/Komisija, C-110/03, EU:C:2005:223, točka 31, in z dne 22. maja 2007, Mebrom/Komisija, T-216/05, EU:T:2007:148, točka 108).
- 67 Podobno dejstvo, da akt Unije podeljuje diskrecijsko pravico organom, pristojnim za njegovo izvajanje, samo po sebi ni v nasprotju z zahtevo po predvidljivosti, če sta obseg in način izvajanja take pravice glede na zadevni zakoniti cilj opredeljena dovolj jasno, da se zagotovi ustrezno varstvo pred samovoljo (glej sodbo z dne 16. februarja 2022, Poljska/Parlament in Svet, C-157/21, EU:C:2022:98, točka 321 in navedena sodna praksa).
- 68 Glede na te premisleke je treba preučiti, ali je metodologija za izračun predhodnih prispevkov v obsegu, v katerem nanjo vpliva IV. steber tveganja, opredeljena dovolj natančno, da lahko posamezniki z zadostno gotovostjo odpravijo morebitne dvome v zvezi z obsegom ali pomenom določb, ki se nanašajo na ta steber tveganja.
- 69 V zvezi s tem je treba poudariti, da tožeča stranka ne trdi, da so pojmi, uporabljeni v členih 6 in 7 Delegirane uredbe 2015/63, tako dvoumni, da ne bi bilo mogoče z zadostno gotovostjo odpraviti morebitnih dvomov v zvezi z njihovim obsegom ali pomenom.

- 70 Zlasti glede izrazov, uporabljenih v členu 6(6) Delegirane uredbe 2015/63, je tožeča stranka na obravnavi v bistvu priznala, da razume pomen, ki ga je treba pripisati tem izrazom. Res je, da se ni strinjala s tem, kako je EOR razlagal nekatere od teh izrazov, zlasti izraz „splošni poslovni model“, vendar pa ni oporekala temu, da imajo določljiv pomen, tako da je mogoče z zadostno gotovostjo odpraviti morebitne dvome glede njihovega obsega ali pomena.
- 71 To velja še toliko bolj, ker je bila večina izrazov, uporabljenih v členu 6(6) Delegirane uredbe 2015/63, opredeljena v točki 98 obrazložitve izpodbijanega sklepa in njegovih opombah od 36 do 40, ki se sklicujejo na več določb predpisa, ki se uporablja. Tožeča stranka ni trdila, da te opredelitve niso razvidne iz navedenih določb.
- 72 Nasprotno, tako kot tožeča stranka je treba poudariti, da člena 6 in 7 Delegirane uredbe 2015/63 podeljujeta EOR diskrecijsko pravico.
- 73 V skladu s prvim pododstavkom člena 6(5) Delegirane uredbe 2015/63 namreč IV. steber tveganja sestavljajo trije kazalniki tveganja, in sicer, prvič, „trgovalne dejavnosti, zunajbilančne izpostavljenosti, izvedeni finančni instrumenti, kompleksnost in rešljivost“, drugič, „članstvo v [IJS]“, in tretjič, „obseg predhodne izredne javnofinančne pomoči“.
- 74 V skladu z drugim pododstavkom člena 6(5) Delegirane uredbe 2015/63 mora EOR pri določanju teh kazalnikov tveganja upoštevati „verjetnost, da se bo za zadevno institucijo začel postopek reševanja, in posledično verjetnost, da se bo uporabila shema za financiranje reševanja, če se bo institucija reševala“.
- 75 Iz besedila drugega pododstavka člena 6(5) Delegirane uredbe 2015/63 je razvidno, da ta določba daje EOR diskrecijsko pravico glede načina, kako mora za določitev navedenih kazalnikov tveganja „upoštevati“ „verjetnost, da se bo za zadevno institucijo začel postopek reševanja, in posledično verjetnost, da se bo uporabila shema za financiranje reševanja, če se bo institucija reševala“, saj mora EOR določiti merila iz navedene določbe, da se lahko uporabijo v posameznem primeru.
- 76 V zvezi s prvim kazalnikom tveganja, ki spada v IV. steber tveganja in se nanaša na trgovalne dejavnosti in zunajbilančne izpostavljenosti, izvedene finančne instrumente, kompleksnost in rešljivost, člen 6(6) Delegirane uredbe 2015/63 določa več dejavnikov, ki jih mora EOR upoštevati pri določanju tega kazalnika, pri čemer lahko nekateri od njih pripeljejo do povečanja profila tveganja zadevne institucije, drugi pa do zmanjšanja.
- 77 Tako obstajajo štirje elementi, ki bi lahko povzročili povečanje tega profila tveganja, in sicer: prvič, „pomen trgovalnih dejavnosti glede na obseg bilance stanja, raven kapitala, tveganost izpostavljenosti in splošni poslovni model“, drugič, „pomen zunajbilančnih izpostavljenosti glede na obseg bilance stanja, raven kapitala in tveganost izpostavljenosti“, tretjič, „pomen zneska izvedenih finančnih instrumentov glede na obseg bilance stanja, raven kapitala, tveganost izpostavljenosti in splošni poslovni model“, in četrtič, „obseg, v katerem [...] poslovni model in organizacijska struktura institucije veljata za zapletena“.
- 78 Obstajata dva dejavnika, ki lahko povzročita zmanjšanje tega profila tveganja, in sicer „relativni znesek izvedenih finančnih instrumentov, za katere se opravi kliring prek centralne nasprotne stranke“ in „obseg, v katerem se [...] institucija lahko reši hitro in brez pravnih ovir“.

- 79 Iz besedila člena 6(6) Delegirane uredbe 2015/63 izhaja, da ta določba daje EOR diskrecijsko pravico glede „pomena“, ki ga mora EOR pripisati „trgovalnim dejavnostim“, „zunajbilančni izpostavljenosti“ in „znesku izvedenih finančnih instrumentov“, ter povezavam med različnimi elementi, omenjenimi v tej določbi.
- 80 Čeprav je torej iz člena 6(6) Delegirane uredbe 2015/63 jasno razvidno, da je treba v skladu s prvim podkazalnikom tveganja, omenjenega v tej določbi, primerjati pomen „trgovalnih dejavnosti“ glede na obseg bilance stanja, raven kapitala, tveganost izpostavljenosti in splošni poslovni model institucije, ta določba ne vsebuje nobenih podrobnosti glede konkretnega izvajanja te primerjave.
- 81 Enako velja za drugi in tretji podkazalnik tveganja iz člena 6(6)(a)(ii) in (iii) Delegirane uredbe 2015/63.
- 82 Poleg tega v zvezi z določitvijo kazalnika tveganja IJS iz člena 6(7) Delegirane uredbe 2015/63 izhaja, da mora EOR upoštevati ustreznost zneska sredstev, ki so nemudoma na voljo „da se omogoči verodostojna in učinkovita podpora [zadevni] instituciji“, ter stopnjo pravne ali pogodbene gotovosti, da se bodo ta sredstva „v celoti izkoristila, preden se bo lahko zaprosilo za kakršno koli izredno javnofinančno pomoč“.
- 83 Iz besedila te določbe je razvidno, da ima EOR diskrecijsko pravico glede upoštevanja pogojev, določenih v navedeni določbi, ki so povezani s tem, da razpoložljiva sredstva zadevne IJS ustrezajo sredstvom, potrebnim za financiranje zadevne institucije, in s stopnjo pravne ali pogodbene varnosti v zvezi s temi sredstvi.
- 84 Enako velja za utež različnih kazalnikov tveganja v okviru IV. stebra tveganja, ki je določena v členu 7(4) Delegirane uredbe 2015/63.
- 85 Čeprav člen 7(4) Delegirane uredbe 2015/63 jasno navaja relativno utež treh kazalnikov tveganja, ki sestavljajo IV. steber tveganja in so navedeni v točki 73 zgoraj, iz te določbe ni jasno razvidno, kako je treba ponderirati različne podkazalnike tveganja znotraj prvih dveh kazalnikov tveganja. Ta določba zlasti ne določa, ali je treba to utež sorazmerno razdeliti med te podkazalnike tveganja. Tako člen 7(4) Delegirane uredbe 2015/63 podeljuje EOR diskrecijsko pravico, da v skladu s členom 6, od (5) do (7), Delegirane uredbe 2015/63 določi utež različnih podkazalnikov tveganja, ki sestavljajo tiste kazalnike tveganja, ki jih je treba upoštevati.
- 86 V teh okoliščinah je treba preučiti, ali je v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 67 zgoraj, člen 6, od (5) do (7), in člen 7(4) Delegirane uredbe 2015/63 mogoče šteti za določbi, ki dovolj jasno opredeljujeta obseg in način izvajanja diskrecijske pravice, podeljene EOR, ob upoštevanju zadevnega legitimnega cilja, tako da zagotavljata ustrezno varstvo pred samovoljo in posameznikom omogočata, da z zadostno gotovostjo odpravijo morebitne dvome glede obsega ali pomena teh določb.
- 87 Kadar določba institucijam ali organom Unije podeljuje pooblastilo za nalaganje denarnih bremen, je treba glede na vse upoštevne elemente ugotoviti, ali dovolj jasno opredeljuje obseg in način izvajanja takega pooblastila, tako da lahko posamezniki predvidijo pogoje, pod katerimi bo tako breme naloženo (glej v tem smislu in po analogiji sodbo z dne 16. februarja 2022, Poljska/Parlament in Svet, C-157/21, EU:C:2022:98, točke od 319 do 321).

- 88 Zlasti je treba presoditi, ali razumen gospodarski subjekt lahko po potrebi tako, da se zateče k storitvam pravnega in finančnega svetovalca, dovolj natančno predvidi metodo izračuna in okvirno višino takih bremen glede na to, da dejstvo, da ta subjekt ne more vnaprej poznati natančne višine navedenih bremen, ki jih bo institucija ali organ Unije naložil v posameznem primeru, ne pomeni kršitve načela pravne varnosti (glej v tem smislu in po analogiji sodbi z dne 17. junija 2010, Lafarge/Komisija, C-413/08 P, EU:C:2010:346, točka 95, in z dne 18. julija 2013, Schindler Holding in drugi/Komisija, C-501/11 P, EU:C:2013:522, točka 58 in navedena sodna praksa).
- 89 V zvezi s tem je treba zlasti presoditi, ali institucijo oziroma organ Unije pri izvajanju diskrecijske pravice vodijo določeni objektivni znaki, ki posameznikom omogočajo, da dovolj natančno predvidijo metodologijo za izračun in višino bremen, ki bodo naložena. Med temi znaki so zlasti pravila ravnanja, ki si jih je institucija ali organ Unije določil na tem področju in ki omejujejo njegovo diskrecijsko pravico (glej v tem smislu sodbo z dne 17. junija 2010, Lafarge/Komisija, C-413/08 P, EU:C:2010:346, točka 95). Vendar lahko taki znaki izhajajo tudi iz ustaljene, znane in dostopne upravne prakse te institucije ali organa (glej v tem smislu sodbo z dne 12. decembra 2012, Ecka Granulate in non ferrum Metallpulver/Komisija, T-400/09, neobjavljena, EU:T:2012:675, točka 31).
- 90 Podobno je lahko jasna opredelitev rezultata, ki ga je treba doseči, v predpisu, ki se uporablja, pomemben znak za posameznike, ki jim omogoča, da predvidijo, kako bo institucija ali organ Unije izvajal svojo diskrecijsko pravico (glej po analogiji sodbo z dne 4. maja 2016, Pillbox 38, C-477/14, EU:C:2016:324, točka 100). To velja še toliko bolj, če je posebna metodologija ali konkretni postopek za doseganje tega rezultata predpisan z zadevnim predpisom (glej v tem smislu sodbo z dne 4. maja 2016, Pillbox 38, C-477/14, EU:C:2016:324, točka 101).
- 91 V obravnavani zadevi je treba na prvem mestu poudariti, da predpis, ki se uporablja, določa rezultat, ki ga je treba doseči, v skladu s katerim morajo razpoložljiva finančna sredstva v ESR do konca prvotnega osemletnega obdobja od 1. januarja 2016 (v nadaljevanju: prvotno obdobje) doseči končno ciljno raven, ter metodologijo za doseganje tega rezultata, kar zmanjšuje vpliv diskrecijske pravice EOR pri določanju predhodnih prispevkov. Na eni strani je znesek predhodnega prispevka vsake institucije odvisen od višine letne ciljne ravni, ki jo določi EOR na podlagi svoje ocene zneska, ki 31. decembra 2023 ustreza vsaj 1 % kritih vlog v vseh sodelujočih državah članicah v skladu s členom 69(1) in (2) Uredbe št. 806/2014.
- 92 Na drugi strani, kot je razvidno iz točke 12 zgoraj, se predhodni prispevek vsake institucije določi zlasti na podlagi osnovnega letnega prispevka, ki se izračuna na podlagi neto obveznosti zadevnih institucij. EOR pri določanju teh zneskov ne izvaja nobene diskrecijske pravice. Poleg tega je zadevna institucija seznanjena z zneskom svojih neto obveznosti in ima lahko dostop do skupnega zneska neto obveznosti drugih institucij, pri čemer pa zaradi varovanja poslovne skrivnosti ne more zahtevati dostopa do zaupnih individualnih podatkov drugih institucij, da bi preverila izračun teh zneskov (glej v tem smislu sodbo z dne 15. julija 2021, Komisija/Landesbank Baden-Württemberg in EOR, C-584/20 P in C-621/20 P, EU:C:2021:601, točke od 114 do 125).
- 93 Na drugem mestu, osnovni letni prispevek se prilagodi glede na profil tveganja zadevne institucije, pri čemer se razume, da je v skladu s členom 9(3) Delegirane uredbe 2015/63 multiplikator za prilagoditev med vrednostma 0,8 in 1,5.

- 94 Ta prilagoditev se izračuna na podlagi vrednotenja štirih stebrov tveganja iz člena 6 Delegirane uredbe 2015/63. Vendar, kot je bilo poudarjeno v točki 62 zgoraj, tožeča stranka Splošnemu sodišču ni predložila nobenega dokaza o nejasnosti prvih treh stebrov tveganja, saj ti stebri v skladu s členom 7(1) te delegirane uredbe določajo 80 % profila tveganja vsake institucije.
- 95 Prav tako tožeča stranka ni prerekala nejasnosti kazalnika tveganja „obseg predhodne izredne javnofinančne pomoči“, ki je del IV. stebra tveganja in ima v skladu s členom 7(4), prvi pododstavek, točka (c), Delegirane uredbe 2015/63 v tem stebru 10-odstotno utež.
- 96 Iz tega izhaja, da kazalniki tveganja, katerih nejasnost uveljavlja tožeča stranka in glede katerih EOR izvaja določeno diskrecijsko pravico, vplivajo na profil tveganja institucije le v obsegu, manjšem od 20 %. Poleg tega je vpliv teh kazalnikov na končni znesek predhodnega prispevka še manjši zaradi dejstva, da EOR pri določanju zneska osnovnega letnega prispevka nima diskrecijske pravice in da je prilagoditev tega prispevka profilu tveganja institucije jasno opredeljena v vnaprej določenem razponu od 0,8 do 1,5, kot je navedeno v točki 93 zgoraj.
- 97 V teh okoliščinah ni mogoče šteti, da obseg in način izvajanja diskrecijske pravice, ki jo člena 6, od (5) do (7), in 7(4) Delegirane uredbe 2015/63 podeljujeta EOR, glede na zadevni legitimni cilj nista dovolj jasno uokvirjena ali opredeljena, in zato ni mogoče šteti, da ne zagotavljata ustreznega varstva pred samovoljo.
- 98 To velja še toliko bolj, ker je tožeča stranka razumen gospodarski subjekt, ki lahko s tem, da po potrebi uporabi storitve pravnega in finančnega svetovalca, dovolj natančno predvidi metodologijo za izračun in okvirno višino svojega predhodnega prispevka.
- 99 Te ugotovitve ne ovrže trditev tožeče stranke, da člena 6 in 7 Delegirane uredbe 2015/63 kršita načelo pravne varnosti, ker je EOR diskrecijsko pravico, podeljeno s tema določbama, izvajal z vmesnimi sklepi, ki niso bili objavljeni ali bile drugače dani na voljo.
- 100 Morebitno sprejetje ali nedostopnost takih sklepov je mogoče pripisati EOR in ni predvideno v členih 6 in 7 Delegirane uredbe 2015/63.
- 101 Glede na navedeno je treba ugotoviti, da tožeča stranka ni dokazala, da člena 6 in 7 Delegirane uredbe 2015/63 kršita načelo pravne varnosti.
- 102 Zato je treba prvi očitek drugega dela četrtega tožbenega razloga zavrniti.

2) Drugi očitek, ki se nanaša na to, da bi Komisija lahko določila drugačno metodologijo za izračun predhodnih prispevkov

- 103 Tožeča stranka trdi, da bi Komisija lahko določila metodologijo za izračun predhodnih prispevkov, ki bi upoštevala samo podatke zadevne institucije, tako da ne bi bilo treba uporabiti zaupnih podatkov drugih institucij. Taka metodologija za izračun bi tožeči stranki tako omogočila boljše razumevanje obsega njenih obveznosti in torej ne bi bila v nasprotju z načelom pravne varnosti.
- 104 EOR to utemeljitev prereka.

- 105 Najprej je treba spomniti, da ima Komisija v okviru prenesenega pooblastila v smislu člena 290 PDEU pri izvajanju pristojnosti, ki so ji podeljene, široko diskrecijsko pravico, kadar je pozvana zlasti k izvedbi kompleksnih presoje in ocene (glej v tem smislu sodbo z dne 11. maja 2017, *Dyson/Komisija*, C-44/16 P, EU:C:2017:357, točka 53 in navedena sodna praksa).
- 106 To velja v zvezi z določitvijo meril za prilagoditev predhodnih prispevkov profilu tveganja v skladu s členom 103(7) Direktive 2014/59.
- 107 V zvezi s tem je treba spomniti, da je posebnost teh prispevkov, kot izhaja iz uvodnih izjav od 105 do 107 Direktive 2014/59 in uvodne izjave 41 Uredbe št. 806/2014, da v skladu z logiko zavarovanja zagotovijo, da finančni sektor zagotavlja zadostna finančna sredstva EMR, da bi ta lahko izpolnjeval svoje funkcije, pri čemer morajo zadevne institucije sprejeti manj tvegane načine delovanja (glej v tem smislu sodbo z dne 15. julija 2021, *Komisija/Landesbank Baden-Württemberg* in *EOR*, C-584/20 P in C-621/20 P, EU:C:2021:601, točka 113).
- 108 V tem okviru in kot je razvidno iz uvodne izjave 114 Direktive 2014/59, je zakonodajalec Unije Komisijo pooblastil, da z delegiranim aktom določi, kako prilagoditi prispevke institucij shemam za financiranje reševanja sorazmerno z njihovim profilom tveganja.
- 109 Z istega vidika je v uvodni izjavi 107 te direktive pojasnjeno, da je treba za pošten izračun predhodnih prispevkov in zagotavljanje spodbud za poslovanje po manj tveganem modelu pri prispevkih v nacionalne sheme financiranja upoštevati stopnjo kreditnega, likvidnostnega in tržnega tveganja institucij.
- 110 Iz navedenega sledi, da je morala Komisija pripraviti pravila za prilagoditev predhodnih prispevkov glede na profil tveganja institucij, pri čemer je sledila dvema povezanima ciljema, in sicer na eni strani zagotoviti, da se upoštevajo različna tveganja, ki jih ustvarjajo dejavnosti institucij, bodisi bančnih bodisi širše finančnih, na drugi strani pa iste institucije spodbuditi k poslovanju po manj tveganem modelu.
- 111 Vendar, kot je razvidno iz dokumentov, ki se nanašajo na sprejetje Delegirane uredbe 2015/63, zlasti iz dokumentov „JRC technical work supporting Commission second level legislation on risk based contributions to the (single) resolution fund“ (tehnična študija JRC v podporo zakonodaje Komisije na drugi stopnji o prispevkih v (enotni) sklad za reševanje, ki temeljijo na tveganju, v nadaljevanju: tehnična študija JRC) in „Commission Staff Working Document: estimates of the application of the proposed methodology for the calculation of contributions to resolution financing arrangements“ (delovni dokument služb Komisije: ocene uporabe predlagane metodologije za izračun prispevkov v sheme za financiranje reševanja), priprava takih pravil zajema kompleksne presoje in ocene Komisije v delu, v katerem mora preučiti različne dejavnike, na podlagi katerih se v bančnem in finančnem sektorju zaznavajo različne vrste tveganj.
- 112 V teh okoliščinah se mora v zvezi z metodologijo za prilagoditev osnovnih letnih prispevkov na podlagi člena 103(7) Direktive 2014/59 nadzor Sodišča Unije omejiti na preučitev, ali pri izvajanju diskrecijske pravice, podeljene Komisiji, ni prišlo do očitne napake ali zlorabe pooblastila, oziroma na to, ali Komisija ni očitno prekoračila meje te pravice (glej v tem smislu sodbo z dne 21. julija 2011, *Etimine*, C-15/10, EU:C:2011:504, točka 60).
- 113 V obravnavani zadevi je treba najprej poudariti, na eni strani, da tožeča stranka ne pojasni, kako zgolj dejstvo, da bi Komisija lahko določila drugo metodologijo za izračun predhodnih prispevkov, in ne metodologije, uvedene z Delegirano uredbo 2015/63, povzroči, da gre pri tej

delegirani uredbi za tako očitno napako ali zlorabo pooblastila, ki očitno prekorači meje diskrecijske pravice, podeljene Komisiji, ali da krši zahteve načela pravne varnosti, na katere je opozorjeno v točki 64 zgoraj.

- 114 Na drugi strani pa je res, da tožeča stranka, če ni podatkov o drugih institucijah, ki spadajo pod poslovno skrivnost in se tožeča stranka z njimi torej ne more seznaniti, ne more vnaprej izračunati natančnega zneska predhodnih prispevkov, ki jih je dolžna plačati.
- 115 Vendar, kot je poudarjeno v točki 41 zgoraj, samo načelo metodologije za izračun predhodnih prispevkov, kot izhaja iz Direktive 2014/59 in Uredbe št. 806/2014, katerega veljavnost ni bila izpodbijana, pomeni, da EOR uporablja podatke, za katere velja poslovna skrivnost.
- 116 V teh okoliščinah zgolj dejstvo, da bi Komisija lahko sprejela drugo metodologijo za izračun predhodnih prispevkov, ne pomeni kršitve načela pravne varnosti.
- 117 Zato je treba ta očitek zavrni.

3) Tretji očitek, ki se nanaša na kršitev člena 12 Uredbe 2016/1011

- 118 Tožeča stranka trdi, da člena 6 in 7 Delegirane uredbe 2015/63 ne izpolnjujeta zahteve iz člena 12(1)(b) Uredbe (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o indeksih, ki se uporabljajo kot referenčne vrednosti v finančnih instrumentih in finančnih pogodbah ali za merjenje uspešnosti investicijskih skladov, in spremembi direktiv 2008/48/ES in 2014/17/EU ter Uredbe (EU) št. 596/2014 (UL 2016, L 171, str. 1). V skladu s to določbo bi bilo treba pri določanju referenčne vrednosti na področju urejanja finančnih trgov uporabiti metodologijo, ki „ima jasna pravila, ki določajo, kako in kdaj se lahko pri določanju referenčne vrednosti uveljavlja diskrecijska pravica“.
- 119 EOR to utemeljitev preroka.
- 120 Poudariti je treba, da se Uredba 2016/1011 nanaša, kot izhaja že iz njenega naslova, na indekse, ki se uporabljajo kot referenčne vrednosti v finančnih instrumentih in finančnih pogodbah ali za merjenje uspešnosti investicijskih skladov.
- 121 Zato se Uredba 2016/1011 ne uporablja za določanje predhodnih prispevkov. Tožeča stranka torej ne more trditi, da Delegirana uredba 2015/63 ni združljiva z zahtevami po preglednosti in natančnosti, ki izhajajo iz člena 12 navedene uredbe.
- 122 Zato je treba ta očitek zavrni.

c) Sklepna ugotovitev glede četrtega tožbenega razloga

- 123 Glede na navedeno je treba četrti tožbeni razlog zavrni.

2. Peti tožbeni razlog: ugovor nezakonitosti člena 7(4), drugi pododstavek, Delegirane uredbe 2015/63, ker krši več hierarhično višjih pravnih pravil

- 124 Peti tožbeni razlog je razdeljen na štiri dele.

a) Prvi del, ki se nanaša na nezdružljivost člena 7(4), drugi pododstavek, Delegirane uredbe 2015/63 s členom 103(7)(h) Direktive 2014/59 in členom 113(7) Uredbe št. 575/2013

- 125 Tožeča stranka trdi, da člen 7(4), drugi pododstavek, Delegirane uredbe 2015/63 ni združljiv s členom 103(7)(h) Direktive 2014/59 in členom 113(7) Uredbe št. 575/2013 v delu, v katerem določa utež v zvezi s kazalnikom tveganja IJS, ki razlikuje med institucijami, ki spadajo v isto IJS, saj mora EOR pri uporabi te uteži upoštevati utež kazalnika tveganja „trgovalne dejavnosti, zunajbilančne izpostavljenosti, izvedeni finančni instrumenti, kompleksnost in rešljivost“.
- 126 Zlasti naj bi zaščitni učinek IJS v skladu s členom 113(7) Uredbe št. 575/2013 obstajal za vse institucije, ki so članice te sheme, v celoti in v enaki meri. Poleg tega naj bi bilo zagotovljeno, da bodo sredstva IJS v celoti porabljena, preden bo mogoče zaprositi za izredno finančno podporo iz javnih sredstev v skladu s členom 113(7)(b) Uredbe št. 575/2013.
- 127 V teh okoliščinah naj bi bilo razlikovanje institucij, ki so članice iste IJS, na podlagi kazalnika tveganja „trgovalne dejavnosti, zunajbilančne izpostavljenosti, izvedeni finančni instrumenti, kompleksnost in rešljivost“ v skladu s členom 7(4), drugi pododstavek, Delegirane uredbe 2015/63 v nasprotju s homogeno in dosledno obravnavo vseh članic take IJS, ki naj bi jo nalagala člen 103(7)(h) Direktive 2014/59 in člen 113(7) Uredbe št. 575/2013.
- 128 EOR in Komisija to utemeljitev prerekata.
- 129 V skladu s členom 7(4), drugi pododstavek, Delegirane uredbe 2015/63 mora EOR pri uporabi kazalnika tveganja IJS upoštevati relativno utež kazalnika tveganja „trgovalne dejavnosti, zunajbilančne izpostavljenosti, izvedeni finančni instrumenti, kompleksnost in rešljivost“.
- 130 Iz tega sledi, da se lahko takrat, kadar je več institucij članic iste IJS, institucijam, ki imajo boljšo utež kazalnika tveganja „trgovalne dejavnosti, zunajbilančne izpostavljenosti, izvedeni finančni instrumenti, kompleksnost in rešljivost“ v primerjavi z drugimi članicami te IJS, dodeli ugodnejša utež v zvezi s kazalnikom tveganja IJS glede na te druge članice.
- 131 V tem okviru iz člena 103(7)(h) Direktive 2014/59 izhaja, da je Komisija pooblaščenca za sprejemanje delegiranih aktov, da opredeli pojem „prilagajanja [osnovnih letnih] prispevkov sorazmerno s profilom tveganja institucij“ „ob upoštevanju“ dejstva, da je institucija članica IJS.
- 132 Vendar nič v členu 103(7)(h) Direktive 2014/59 niti v preostalem delu tega člena ne pojasni, kako mora Komisija upoštevati to članstvo v IJS. Tako ni predvideno, da bi Komisija vsem institucijam, ki so članice iste IJS, dodelila enako utež.
- 133 Poleg tega, kot je razvidno iz točk od 107 do 111 zgoraj, ima Komisija široko diskrecijsko pravico glede metodologije za prilagoditev osnovnih letnih prispevkov na podlagi člena 103(7) Direktive 2014/59, vključno z določitvijo merila, ki se nanaša na članstvo institucij v IJS. Posledično mora biti nadzor sodišča Unije omejen na preučitev, ali pri izvajanju te diskrecijske pravice ni prišlo do očitne napake ali zlorabe pooblastila oziroma ali Komisija ni očitno prekorajčila meje te pravice.
- 134 V zvezi s tem sta EOR in Komisija najprej pojasnila, ne da bi jima kdo nasprotoval glede tega, da člani IJS, kot je IJS, katere članica je tožeča stranka, nimajo brezpogojne pravice, da od te IJS prejmejo podporo, ki bi pokrila vse njihove obveznosti, temveč da ima IJS določeno diskrecijsko pravico pri odločanju, ali bo podprla enega od svojih članov ali ne.

- 135 Nato sta EOR in Komisija navedla, da bi lahko propad institucije z veliko in zapleteno bilanco stanja v celoti izčrpal sredstva take IJS. Tožeča stranka ni predložila nobenih dokazov, s katerimi bi izpodbijala to trditev.
- 136 Poleg tega tožeča stranka Splošnemu sodišču ni predložila nobenega konkretnega dokaza, s katerim bi se podvomilo o dejstvu, da je mogoče na podlagi kazalnika tveganja „trgovalne dejavnosti, zunajbilančne izpostavljenosti, izvedeni finančni instrumenti, kompleksnost in rešljivost“ presoditi, ali ima institucija veliko in kompleksno bilanco stanja.
- 137 V teh okoliščinah tožeča stranka ni dokazala, da gre pri členu 7(4), drugi pododstavek, Delegirane uredbe 2015/63 za očitno napako ali zlorabo pooblastil ali da očitno presega meje diskrecijske pravice, ki je bila Komisiji podeljena s členom 103(7)(h) Direktive 2014/59.
- 138 Nazadnje, kar zadeva ugovor nezakonitosti, ki se nanaša na nezdržljivost člena 7(4), drugi pododstavek, Delegirane uredbe 2015/63 s členom 113(7) Uredbe št. 575/2013, je treba najprej ugotoviti, da zadnja določba opredeljuje pogoje za dovoljenje IJS za bonitetne namene, in ne izračuna predhodnih prispevkov.
- 139 Res je, da lahko EOR v skladu s členom 2(1), točka 8, Direktive 2014/59 upošteva le IJS, ki so pridobile dovoljenje v skladu s členom 113(7) Uredbe št. 575/2013. Vendar pa nič v besedilu člena 113(7) te uredbe ne prepoveduje, da bi se razlikovalo med institucijami, ki so članice iste IJS, za namene izračuna predhodnih prispevkov.
- 140 Poleg tega, čeprav člen 113(7)(b) Uredbe št. 575/2013 določa, da mora imeti IJS, da bi bila priznana za bonitetne namene, možnost v skladu z obvezami odobriti potrebno podporo iz hitro dostopnih sredstev, se s to določbo ne gre tako daleč, da bi se zahtevalo, da ima IJS zadostna sredstva za preprečitev reševanja vseh svojih članic, vključno z vsemi velikimi institucijami.
- 141 Te ugotovitve ne ovrže člen 5 Smernice Evropske centralne banke (ECB) (EU) 2016/1994 z dne 4. novembra 2016 o pristopu, po katerem pristojni nacionalni organi priznajo [IJS] za bonitetne namene v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 (UL 2016, L 306, str. 37), na katerega se sklicuje tožeča stranka. Ta določba, ki vsebuje smernice za izvajanje člena 113(7)(b) Uredbe št. 575/2013, prav tako ne določa, da mora imeti IJS zadostna sredstva za preprečitev reševanja vseh svojih članov.
- 142 Glede na navedeno je treba prvi del petega tožbenega razloga zavrniti.

b) Drugi del, ki se nanaša na nezdržljivost člena 7(4), drugi pododstavek, Delegirane uredbe 2015/63 z „zahtevo izračuna prispevkov, ki je prilagojen tveganju“, in načelom enakega obravnavanja

- 143 Drugi del petega tožbenega razloga v bistvu vsebuje dva očitka.

1) Prvi očitek, ki se nanaša na kršitev „zahteve izračuna prispevkov, ki je prilagojen tveganju“

- 144 Tožeča stranka trdi, da člen 7(4), drugi pododstavek, Delegirane uredbe 2015/63 krši „zahtevo izračuna prispevkov, ki je prilagojen tveganju“, ki naj bi izhajala iz načela sorazmernosti, določenega v členih 16, 17 in 52 Listine, členu 70(2) Uredbe št. 806/2014 ter členu 103(2) in (7) Direktive 2014/59.

- 145 Glede na to načelo naj ne bi bilo jasno in natančno, kako naj bi kazalnik tveganja „trgovalne dejavnosti, zunajbilančne izpostavljenosti, izvedeni finančni instrumenti, kompleksnost in rešljivost“ odražal tveganje reševanja tožeče stranke v skladu s členom 6(5), drugi pododstavek, Delegirane uredbe 2015/63.
- 146 Poleg tega naj med kazalnikom tveganja „trgovalne dejavnosti, zunajbilančne izpostavljenosti, izvedeni finančni instrumenti, kompleksnost in rešljivost“ iz člena 7(4), prvi pododstavek, točka (a), Delegirane uredbe 2015/63 in kazalnikom tveganja „članstvo v IJS“ iz člena 7(4), prvi pododstavek, točka (b), iste uredbe ne bi bilo zadostne objektivne povezave, ki bi upravičila relativno utež tega zadnjega kazalnika tveganja.
- 147 Nazadnje, Delegirana uredba 2015/63 naj bi z medsebojno zvezo teh dveh kazalnikov tveganja uvedla dvojno štetje prvega kazalnika tveganja, ki naj bi bil že upoštevan pri izračunu predhodnega prispevka na podlagi člena 6(5)(a) te delegirane uredbe.
- 148 EOR in Komisija to utemeljitev prerekata.
- 149 Ne da bi bilo treba preučiti, ali Direktiva 2014/59 ali drugo pravilo prava Unije določa „zahtevo izračuna prispevkov, ki je prilagojen tveganju“, je treba prvi očitok drugega dela petega tožbenega razloga tožeče stranke razumeti tako, da v bistvu trdi, da gre pri členu 7(4), drugi pododstavek, Delegirane uredbe 2015/63 za očitno napako pri presoji, saj preprečuje EOR, da bi ustrezno prilagodil osnovne letne prispevke dejanskemu profilu tveganja institucij.
- 150 V zvezi s tem je iz točk od 107 do 111 zgoraj najprej razvidno, da ima Komisija pri izvajanju člena 103(7)(h) Direktive 2014/59 široko diskrecijsko pravico.
- 151 Drugič, tožeča stranka Splošnemu sodišču ni predložila nobenega konkretnega dokaza, s katerim bi izpodbijala trditve EOR, da je kazalnik tveganja „trgovalne dejavnosti, zunajbilančne izpostavljenosti, izvedeni finančni instrumenti, kompleksnost in rešljivost“ objektivno merilo, ki v okviru člena 7(4), drugi pododstavek, Delegirane uredbe 2015/63 omogoča oceno verjetnosti, da bo institucija od IJS zahtevala podporo, ki je ta ne bi mogla odobriti, tako da bi obstajala nevarnost, da bi bila ta institucija predmet reševanja. Tako nič ne kaže, da člen 7(4), drugi pododstavek, Delegirane uredbe 2015/63 ne omogoča, da bi se predhodni prispevek prilagodil dejanskemu profilu tveganja zadevne institucije.
- 152 Nazadnje, v nasprotju s trditvami tožeče stranke metodologija iz člena 7(4), drugi pododstavek, Delegirane uredbe 2015/63 ne povzroča dvojnega štetja kazalnika tveganja „trgovalne dejavnosti, zunajbilančne izpostavljenosti, izvedeni finančni instrumenti, kompleksnost in rešljivost“.
- 153 Na eni strani se namreč kazalnik tveganja „trgovalne dejavnosti, zunajbilančne izpostavljenosti, izvedeni finančni instrumenti, kompleksnost in rešljivost“ na podlagi člena 6(5)(a) Delegirane uredbe 2015/63 uporabi za vse institucije, katerih predhodni prispevek se prilagodi glede na njihov profil tveganja. Za namene uporabe člena 7(4), drugi pododstavek, te delegirane uredbe pa se navedeni kazalnik tveganja uporabi samo za tiste institucije izmed teh, ki so članice IJS. Na drugi strani je na podlagi člena 6(6) Delegirane uredbe 2015/63 namen kazalnika „trgovalne dejavnosti, zunajbilančne izpostavljenosti, izvedeni finančni instrumenti, kompleksnost in rešljivost“ oceniti tveganja zadevne institucije, zlasti zaradi sredstev, ki jih ima v svoji bilanci stanja, njenega poslovnega modela in organizacijske strukture. Vendar se ta kazalnik, kadar se uporablja v okviru člena 7(4), drugi pododstavek, te delegirane uredbe, uporablja za ponderiranje kazalnika tveganja IJS, njegov namen pa je oceniti tveganja, ki jih institucija, ki je članica IJS,

predstavlja za zmožnost navedene IJS, da posreduje v podporo svojih članic. Kot izhaja iz premislekov, navedenih v točkah 163 in 164 spodaj, se lahko namreč tveganja, ocenjena na podlagi navedenega kazalnika tveganja, razlikujejo od ene institucije do druge in so lahko celo tako visoka, da jih IJS ne bi mogla prevzeti v primeru propada institucije, ki je njena članica.

- 154 V teh okoliščinah pri členu 7(4), drugi pododstavek, Delegirane uredbe 2015/63 ne gre za očitno napako pri presoji, ko določa, da se v postopku določanja kazalnika tveganja IJS upošteva kazalnik tveganja „trgovalne dejavnosti, zunajbilančne izpostavljenosti, izvedeni finančni instrumenti, kompleksnost in rešljivost“.
- 155 Glede na navedeno je treba prvi očitek drugega dela petega pritožbenega razloga zavrnuti.

2) Drugi očitek, ki se nanaša na kršitev načela enakega obravnavanja

- 156 Tožeča stranka trdi, da je v sami naravi IJS, da štiti vse svoje članice, ne glede na njihov konkretni položaj tveganja, tako da se za nobeno institucijo ne more začeti individualni postopek reševanja, dokler IJS obstaja in opravlja svojo funkcijo. Članstvo v IJS naj bi bilo torej okoliščina, zaradi katere so vse zadevne institucije primerljive.
- 157 Člen 7(4), drugi pododstavek, Delegirane uredbe 2015/63 naj bi s tem, da dopušča razlikovanje med temi institucijami, kršil načelo enakega obravnavanja, kot je določeno v členu 20 Listine. Obstajalo naj namreč ne bi nobeno objektivno merilo, ki bi lahko upravičilo to različno obravnavanje. Merilo iz člena 6(5), drugi pododstavek, Delegirane uredbe 2015/63, in sicer „verjetnost, da se bo za zadevno institucijo začel postopek reševanja“, naj ne bi bilo objektivno povezano z merilom, ki se v skladu s členom 7(4) te delegirane uredbe dejansko uporablja za ponderiranje kazalnika IJS, in sicer kazalnikom tveganja „trgovalne dejavnosti, zunajbilančne izpostavljenosti, izvedeni finančni instrumenti, kompleksnost in rešljivost“.
- 158 EOR in Komisija to utemeljitev prerekata.
- 159 Člen 20 Listine določa načelo enakega obravnavanja, ki zahteva, da se primerljivi položaji ne obravnavajo različno in da se različni položaji ne obravnavajo enako, razen če tako obravnavanje ni objektivno utemeljeno (sodba z dne 3. februarja 2021, Fussl Modestraße Mayr, C-555/19, ECLI:EU:C:2021:89, točka 95).
- 160 V zvezi s tem je treba najprej preučiti, ali je institucija, ki je članica IJS, kot je tožeča stranka, v položaju, ki je primerljiv s položajem drugih institucij, ki so članice iste IJS.
- 161 V skladu z ustaljeno sodno prakso se primerljivost različnih položajev presoja glede na vse njihove značilnosti. Pri ugotavljanju in presoji teh značilnosti je treba med drugim upoštevati predmet in namen akta, s katerim je uvedeno zadevno razlikovanje. Poleg tega je treba upoštevati načela in cilje področja, na katero spada ta akt (glej sodbo z dne 3. februarja 2021, Fussl Modestraße Mayr, C-555/19, EU:C:2021:89, točka 99 in navedena sodna praksa).
- 162 V zvezi z načeli in cilji področja, na katero spada Delegirana uredba 2015/63, je treba spomniti, da je posebnost predhodnih prispevkov, kot izhaja iz uvodnih izjav od 105 do 107 Direktive 2014/59 in uvodne izjave 41 Uredbe št. 806/2014, da v skladu z logiko zavarovanja zagotovijo, da finančni sektor zagotavlja zadostna finančna sredstva EMR, da bi ta lahko izpolnjeval svoje

funkcije, pri čemer morajo zadevne institucije sprejeti manj tvegane načine delovanja (glej v tem smislu sodbo z dne 15. julija 2021, Komisija/Landesbank Baden-Württemberg in EOR, C-584/20 P in C-621/20 P, EU:C:2021:601, točka 113).

- 163 Ob upoštevanju teh načel in ciljev je treba poudariti, da v nasprotju s trditvami tožeče stranke niso nujno vse institucije, ki so članice IJS, v primerljivem položaju samo zaradi tega članstva v IJS. Kot je pripomnil EOR, ne da bi mu tožeča stranka nasprotovala, članice IJS, kot je IJS, katere članica je tožeča stranka, namreč nimajo brezpogojne pravice, da od IJS prejmejo podporo, ki bi pokrila vse njihove obveznosti, saj ima IJS določeno diskrecijsko pravico pri odločanju, ali bo članico podprla.
- 164 Dalje, EOR in Komisija sta navedla, da bi lahko propad institucije z veliko in zapleteno bilanco stanja v celoti izčrpal sredstva IJS, drugače kot v primeru propada institucij z manjšimi in enostavnejšimi bilanci stanja. Tožeča stranka tudi ni predložila nobenih dokazov, s katerimi bi izpodbijala to trditev.
- 165 Nazadnje, kot je razvidno iz točke 151 zgoraj, je kazalnik tveganja „trgovalne dejavnosti, zunajbilančne izpostavljenosti, izvedeni finančni instrumenti, kompleksnost in rešljivost“ objektivno merilo, s katerim se oceni, katere institucije, ki so članice IJS, bodo od IJS verjetno zahtevale podporo, ki je ta ne bi mogla odobriti. Ta kazalnik je torej objektivno merilo, s katerim se ocenjuje, katere institucije so v primeru takega tveganja v primerljivem položaju. To velja še toliko bolj, ker je navedeno merilo v skladu z enim od glavnih ciljev EMR, in sicer spodbujati institucije k poslovanju po manj tveganem modelu.
- 166 Zato je treba zavrniti drugi očitok drugega dela petega tožbenega razloga, ker tožeča stranka nima podlage za trditev, da so vse institucije iste IJS v primerljivem položaju.

c) Tretji del, ki se nanaša na nezdržljivost člena 7(4), drugi pododstavek, Delegirane uredbe 2015/63 z načelom pravne varnosti

- 167 Tožeča stranka trdi, da člen 7(4), drugi pododstavek, Delegirane uredbe 2015/63 ne izpolnjuje zahtev, ki jih nalaga načelo pravne varnosti. Ta določba naj zlasti ne bi jasno pojasnjevala, kako mora EOR upoštevati „relativno utež kazalnika [trgovalne dejavnosti, zunajbilančne izpostavljenosti, izvedeni finančni instrumenti, kompleksnost in rešljivost]“. Pravilo naj bi bilo nedoločeno do te točke, da bi lahko EOR institucije uvrstil tudi v dva ali več kot tri žepke.
- 168 Poleg tega naj bi ta določba EOR pustila, da prosto izbira dejavnike, za katere meni, da so primerni za razporeditev institucij v različne žepke, zaradi česar naj ne bi bilo mogoče izključiti samovoljnega ravnanja.
- 169 EOR in Komisija to utemeljitev prerekata.
- 170 Na eni strani iz člena 7(4), drugi pododstavek, Delegirane uredbe 2015/63 dovolj jasno izhaja, da mora EOR v okviru kazalnika tveganja IJS razvrstiti institucije v žepke z uporabo uteži, ki upošteva podkazalnike tveganja, ki sestavljajo kazalnik tveganja „trgovalne dejavnosti, zunajbilančne izpostavljenosti, izvedeni finančni instrumenti, kompleksnost in rešljivost“.
- 171 Na drugi strani pa je bilo v točkah od 68 do 85 zgoraj vsekakor poudarjeno, da člena 6(6) in 7(4) Delegirane uredbe 2015/63 podelujeta EOR diskrecijsko pravico glede določitve kazalnika tveganja „trgovalne dejavnosti, zunajbilančne izpostavljenosti, izvedeni finančni instrumenti, kompleksnost in rešljivost“ ter uteži kazalnika tveganja IJS.

172 Vendar je, kot je bilo ugotovljeno v točkah od 86 do 97 zgoraj, iz Delegirane uredbe 2015/63 razvidno, da sta obseg in način izvajanja te diskrecijske pravice opredeljena dovolj jasno, tako da institucijam omogočata, da dovolj natančno določijo metodologijo za določitev kazalnika tveganja „trgovalne dejavnosti, zunajbilančne izpostavljenosti, izvedeni finančni instrumenti, kompleksnost in rešljivost“.

173 Zato je treba tretji del petega tožbenega razloga zavrniti.

d) Četrty del, ki se nanaša na nezdružljivost člena 7(4), drugi pododstavek, Delegirane uredbe 2015/63 z načelom celovitega upoštevanja dejanskega stanja

174 Tožeča stranka trdi, da člen 7(4), drugi pododstavek, Delegirane uredbe 2015/63 krši načelo celovitega upoštevanja dejanskega stanja. Verjetnosti, da bo institucija, ki je članica IJS, predmet reševanja, naj namreč ne bi bilo mogoče določiti zgolj na podlagi kazalnika tveganja „trgovalne dejavnosti, zunajbilančne izpostavljenosti, izvedeni finančni instrumenti, kompleksnost in rešljivost“. Upoštevati naj bi bilo treba tudi druge bistvene dejavnike, ki določajo profil tveganja v zvezi z verjetnostjo reševanja.

175 EOR in Komisija to utemeljitev prerekata.

176 Ko se tožeča stranka sklicuje na kršitev „načela celovitega upoštevanja dejanskega stanja“, je treba ta očitek razumeti kot sklicevanje na načelo dobrega upravljanja, kakor je določen v členu 41 Listine, ki institucijam in organom Unije nalaga obveznost, da skrbno in nepristransko preučijo vse upoštevne vidike obravnavanega primera (glej v tem smislu sodbi z dne 21. novembra 1991, Technische Universität München, C-269/90, EU:C:1991:438, točka 14, in z dne 23. septembra 2009, Estonija/Komisija, T-263/07, EU:T:2009:351, točka 99 in navedena sodna praksa).

177 V zvezi s tem pa tožeča stranka zgolj navaja, da je Komisija pri sprejetju člena 7(4) Delegirane uredbe 2015/63 zanemarila nekatere „bistvene dejavnike“, ki bi lahko vplivali na verjetnost reševanja institucije, ki je članica IJS, ne da bi pojasnila, kateri so ti dejavniki in zakaj bi jih Komisija morala upoštevati.

178 Četrty del petega tožbenega razloga je zato treba zavrniti.

e) Sklepna ugotovitev glede petega tožbenega razloga

179 Glede na zgoraj navedeno je treba peti tožbeni razlog zavrniti.

3. Sedmi tožbeni razlog: ugovor nezakonitosti členov 6, 7 in 9 Delegirane uredbe 2015/63 ter Priloge I k njej, ker naj bi kršili več hierarhično višjih pravnih pravil

180 Tožeča stranka trdi, da členi 6, 7 in 9 Delegirane uredbe 2015/63 ter Priloga I k njej kršijo „zahtevo izračuna prispevkov, ji je prilagojen tveganju“ ter člena 16 in 20 Listine, načelo sorazmernosti in „načelo celovitega upoštevanja dejanskega stanja“, ker te določbe opredeljujejo stebre in kazalnike tveganja ter postopek in formule za njihovo združevanje na podlagi „idealizirane podobe, ki ne ustreza dejanskim izkušnjam in dejanskemu položaju vseh institucij, [ki morajo plačevati predhodne prispevke, prilagojene njihovem profilu tveganja]“.

- 181 Ponderiranje kazalnikov tveganja in njihovo izvajanje v Prilogi I k Delegirani uredbi 2015/63 naj bi namreč pripeljalo do določanja žepkov in dodeljevanja različnih institucij tem žepkom, kar naj bi povzročilo objektivno neupravičeno, nesorazmerno in diskriminatorno breme za institucije, kot je tožeča stranka.
- 182 Zlasti, kot naj bi izhajalo iz priloge II k izpodbijanemu sklepu, naj bi uporaba Priloge I k Delegirani uredbi 2015/63 pod naslovom „Korak 2“ ustvarila pretirano širok razpon vrednosti za prvi in zadnji žepok. Na primer, kar zadeva kazalnik tveganja „tveganju prilagojena sredstva, deljena s skupnimi sredstvi“, ki je del IV. stebra tveganj, za del predhodnega prispevka, izračunanega na podlagi unije, tožeča stranka z vrednostjo [zaupno]¹ % spada v žepok [zaupno], [zaupno], in je izenačena z institucijo z [zaupno]-krat višjo vrednostjo, in sicer [zaupno] %, medtem ko je [zaupno]. Enako naj bi veljalo za del tega kazalnika tveganja, izračunanega na nacionalni podlagi, in za druge kazalnike tveganja, kot je kazalnik „izpostavljenost izvedenim finančnim instrumentom, deljena s navadnim lastniškim temeljnim kapitalom“.
- 183 Poleg tega naj bi bilo iz priloge II k izpodbijanemu sklepu razvidno tudi, da v zvezi s šestimi od devetih kazalnikov tveganja iz IV. stebra tveganja, omenjenih v členu 6(5), prvi pododstavek, točka (a), Delegirane uredbe 2015/63 ni bilo zapolnjenih več žepkov, medtem ko naj bi prvi žepki vsakič vsebovali številne institucije, kar naj ne bi bilo v skladu z besedilom Priloge I k tej delegirani uredbi, na podlagi katerega mora EOR dodeliti isto število institucij vsakemu žepku. To naj bi kazalo, da je Komisija sprejela predpis, katerega uporaba daje nedosledne rezultate, ki ne odražajo profila tveganja institucij, ki so dolžne plačevati predhodne prispevke.
- 184 EOR in Komisija to utemeljitev prerekata.
- 185 Na prvem mestu je treba preučiti skladnost Priloge I k Delegirani uredbi 2015/63 pod naslovom „Korak 2“ z načelom enakega obravnavanja, kot je določeno v členu 20 Listine.
- 186 Glede na sodno prakso, navedeno v točki 159 zgoraj, je treba najprej presoditi, ali so te institucije v primerljivem položaju.
- 187 Na podlagi Priloge I k Delegirani uredbi 2015/63 pod naslovom „Korak 2“ mora EOR najprej izračunati število žepkov, da bi primerjal institucije glede na različne kazalnike in podkazalnike tveganja. Nato je EOR odgovoren za to, da vsakemu žepku dodeli načeloma enako število institucij, in sicer tako, da začne z dodeljevanjem institucij z najnižjimi vrednostmi neobdelanega kazalnika prvemu žepku. Nazadnje mora EOR vsem institucijam iz danega žepka dodeliti enako vrednost, imenovano „diskretizirani kazalnik“, ki ga mora upoštevati pri preostalem izračunu njihovega multiplikatorja za prilagoditev.
- 188 Ni mogoče izključiti, da bi uporaba te metode, znane kot „binning“ (grupiranje), kot jo uvaja Priloga I k Delegirani uredbi 2015/63 pod naslovom „Korak 2“, dejansko lahko pripeljala do položajev, v katerih bi bile institucije z vrednostmi danega kazalnika tveganja, ki so blizu vrednostim institucij, dodeljenih predhodnemu žepku, kljub temu dodeljene naslednjemu žepku, v katerem so zajete institucije z vrednostmi istega kazalnika tveganja, ki so lahko včasih precej višje. Ta posledica izhaja iz uporabe pravila, določenega v točki 3 pod naslovom „Korak 2“ Priloge I k Delegirani uredbi 2015/63, v skladu s katero EOR vsakemu žepku načeloma dodeli isto število institucij.

¹ Prikriti zaupni podatki.

- 189 Da bi se preučilo, ali so institucije, dodeljene istemu žepku, vendar se vrednosti istega kazalnika tveganja med njimi znatno razlikujejo, v primerljivem položaju, je treba glede na sodno prakso, navedeno v točkah 161 in 162 zgoraj, upoštevati cilje EMR in zlasti cilj spodbujanja institucij k poslovanju po manj tveganem modelu.
- 190 Ugotoviti je treba, da glede na to, da je eden od glavnih ciljev EMR spodbujati zadevne institucije k poslovanju po manj tveganem modelu, institucije, ki so dodeljene istemu žepku, vendar se vrednosti istega kazalnika tveganja med njimi znatno razlikujejo, niso v primerljivih položajih, saj imajo različne značilnosti z vidika stopnje tveganja, ki jo meri ta kazalnik.
- 191 Vendar, kot izhaja iz točke 187 zgoraj, so te institucije obravnavane enako, saj so dodeljene istemu žepku v zvezi z navedenim kazalnikom tveganja in jim je posledično dodeljen isti diskretizirani kazalnik, ki ga bo EOR upošteval pri izračunu multiplikatorja za prilagoditev.
- 192 Glede na to, če so osebe v različnih položajih obravnavane enako, načelo enakega obravnavanja ni kršeno, če je taka obravnava ustrezno utemeljena (glej sodbo z dne 7. marca 2017, RPO, C-390/15, EU:C:2017:174, točka 52 in navedena sodna praksa).
- 193 To velja, če je to obravnavanje povezano s pravno dopustnim ciljem, ki se želi doseči z ukrepom, s katerim je bilo povzročeno to obravnavanje, in če je zadnje sorazmerno s tem ciljem (glej sodbo z dne 7. marca 2017, RPO, C-390/15, EU:C:2017:174, točka 53 in navedena sodna praksa).
- 194 V zvezi s tem je Sodišče priznalo legitimnost cilja institucije Unije, da sprejme splošna pravila, ki se lahko preprosto uporabljajo, pristojni organi pa jih lahko preprosto nadzirajo (glej v tem smislu sodbi z dne 24. februarja 2015, Sopora, C-512/13, EU:C:2015:108, točka 33, in z dne 7. marca 2017, RPO, C-390/15, EU:C:2017:174, točka 60).
- 195 V obravnavanem primeru je treba poudariti, da je Delegirana uredba 2015/63 v skladu s tem ciljem.
- 196 Delegirana uredba 2015/63 namreč določa metodologijo za prilagoditev predhodnih prispevkov glede na profil tveganja institucij, ki sestoji iz primerjave njihovih profilov tveganja na podlagi vrednosti, ki jih te institucije pridobijo za vrsto kazalnikov tveganja.
- 197 Metoda binning, kot je opisana v točki 187 zgoraj, omogoča EOR učinkovito upravljanje številnih podatkov, ki jih mora upoštevati za izvedbo primerjave, omenjene v točki 196 zgoraj, pri čemer se, kolikor je mogoče, izogne temu, da bi obstoj tako imenovanih skrajnih vrednosti, to je vrednosti, ki močno odstopajo od povprečja, povzročil izkrivljene primerjave.
- 198 Kot zlasti izhaja iz tehnične študije JRC v zvezi z Delegirano uredbo 2015/63, je namreč eden od ciljev metode binning predvideti enostavno metodo za primerjavo številnih podatkov, ki jih sporočijo institucije, katerih predhodni prispevek je prilagojen njihovem profilu tveganja. Poleg tega ta metoda preprečuje, da bi institucije s posebej negativnimi vrednostmi nekaterih kazalnikov tveganja vseeno dobile vrednost, ki kaže na nizek profil tveganja za ta kazalnik, saj obstajajo nekatere institucije s skrajnimi vrednostmi.
- 199 Nato je treba glede sorazmernosti metode binning glede na cilj obravnavane ureditve spomniti, da ima Komisija, kot je razvidno iz točk od 107 do 111 zgoraj, pri izvajanju člena 103(7) Direktive 2014/59 široko diskrecijsko pravico.

- 200 V teh okoliščinah in v skladu s sodno prakso (glej v tem smislu sodbe z dne 16. junija 2015, Gauweiler in drugi, C-62/14, EU:C:2015:400, točke 80, 81 in 91; z dne 30. novembra 2022, Trasta Komerčbanka in drugi/ECB, T-698/16, neobjavljena, predmet pritožbe, EU:T:2022:737, točki 221 in 222 ter navedena sodna praksa, in z dne 21. decembra 2022, Firearms United Network in drugi/Komisija, T-187/16, neobjavljena, predmet pritožbe, EU:T:2022:848, točki 122 in 123 ter navedena sodna praksa) se mora nadzor Splošnega sodišča nad spoštovanjem načela sorazmernosti omejiti na preverjanje, ali je metoda binning očitno neprimerna glede na cilj, ki ga želi doseči Komisija, ali očitno ne presega tistega, kar je potrebno za uresničitev tega cilja, ali ne povzroča prikrajšanj, ki so očitno nesorazmerna glede na zastavljeni cilj.
- 201 V zvezi z vprašanjem, ali metoda binning dosega zastavljeni cilj, kot je opredeljen v točkah 197 in 198 zgoraj, je treba pripomniti, da je ta metoda priznana statistična metoda, kot je razvidno zlasti iz tehnične študije JRC. Podobno ta metoda uporablja objektivna merila za določitev predhodnih prispevkov, in sicer zlasti matematično formulo iz točke 2 pod naslovom „Korak 2“ Priloge I k Delegirani uredbi 2015/63.
- 202 Poleg tega metoda binning omogoča enostavno primerjavo podatkov številnih institucij ter učinkovit in objektivni izračun njihovih predhodnih prispevkov.
- 203 V teh okoliščinah ta metoda omogoča uresničitev zastavljenega cilja, in sicer določitev enostavne metode za primerjavo številnih podatkov za namene izračuna predhodnih prispevkov, ki jo je mogoče zlahka preveriti.
- 204 Poleg tega tožeča stranka ni dokazala, da metoda binning očitno presega meje tistega, kar je potrebno za uresničitev zastavljenega cilja. Zlasti ni dokazala, da bi druga metodologija za primerjavo profilov tveganja institucij pomenila očitno manj prikrajšanj za te institucije kot metoda binning, hkrati pa bi omogočala enako učinkovito uresničitev navedenega cilja.
- 205 Nazadnje je res, kot je poudarjeno v točki 188 zgoraj, da bi ta statistična metoda lahko imela dejansko posledico, da bi se v nekaterih primerih institucije s precej različnimi vrednostmi kljub temu znašle v istem žepku, kot je razvidno iz Priloge II k izpodbijanemu sklepu. Vendar take okoliščine ni mogoče šteti za očitno nesorazmerno prikrajšanje glede na cilj, ki se uresničuje z zadevno ureditvijo.
- 206 Prvič, poudariti je namreč treba, da se lahko predhodni prispevki v skladu s členom 9(3) Delegirane uredbe 2015/63 prilagodijo le v razponu koeficienta med 0,8 in 1,5. Osnovni letni prispevek tako ostaja najpomembnejši element za določitev predhodnega prispevka glede na profil tveganja institucij.
- 207 Drugič, kot izhaja iz empirične študije, izvedene pred sprejetjem Delegirane uredbe 2015/63, katere rezultati so bili povzeti v tehnični študiji JRC, je statistični pojav, ugotovljen v točkah 188 in 205, omejen, saj se običajno pojavlja predvsem v zadnjih žepkih in ne v veliki večini žepkov.
- 208 Tretjič, ni sporno, da imajo institucije, ki so v teh zadnjih žepkih, višje vrednosti za zadevni kazalnik tveganja kot institucije, ki so dodeljene nižjim žepkom.

- 209 Četrtrič, metodologija za prilagoditev predhodnih prispevkov profilu tveganja upošteva številne kazalnike tveganja, kot izhaja iz člena 6 Delegirane uredbe 2015/63. Institucija je zato skupno dodeljena več žepkom, odvisno od njenih vrednosti in vrednosti drugih institucij za vsak kazalnik tveganja.
- 210 Kot je razvidno iz tehnične študije JRC, omenjene v točki 207 zgoraj, se institucije pri različnih kazalnikih tveganja običajno znajdejo v drugih žepkih. Če se torej institucija pri določenem kazalniku tveganja znajde v zadnjem žepku in je tako izenačena z institucijami z znatno višjimi vrednostmi, je pri drugih kazalnikih tveganja položaj praviloma drugačen, kar omogoča izvedbo splošne primerjave zadevnih institucij.
- 211 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da tožeča stranka ni dokazala, da člen 20 Listine in načelo sorazmernosti nasprotujeta uporabi metode binning.
- 212 Poleg tega je pojav, opisan v točkah 209 in 210 zgoraj, ponazorjen z izračunom predhodnega prispevka tožeče stranke za prispevno obdobje 2021, kot potrjuje njen individualni obrazec. Tožeča stranka se namreč glede dela svojega predhodnega prispevka, izračunanega na podlagi unije, znajde v [zaupno] žepku za [zaupno]. Po drugi strani pa tožeča stranka za nobenega od kazalnikov tveganja, ki so del [zaupno] stebrov tveganja, ni v [zaupno] žepku, medtem ko [zaupno].
- 213 Poleg tega je položaj podoben za del predhodnega prispevka tožeče stranke, ki je bil izračunan na nacionalni podlagi. Iz njenega individualnega obrazca je razvidno, da je tožeča stranka v [zaupno] žepku za [zaupno]. Po drugi strani pa je ni v [zaupno] žepku za nobenega od kazalnikov tveganja, ki sestavljajo [zaupno] stebre tveganja.
- 214 Na drugem mestu, v zvezi z očitkom, ki se nanaša na kršitev „zahteve izračuna prispevkov, ki je prilagojen tveganju“, se ni treba izreči o vprašanju, ali tako načelo obstaja v pravu Unije. Ta očitek je mogoče razumeti tako, da tožeča stranka dejansko očita Komisiji, da je storila očitno napako pri presoji, ko je določila metodo binning, ker ta metoda preprečuje EOR, da bi ustrezno prilagodil osnovne letne prispevke dejanskemu profilu tveganja institucij.
- 215 Glede na premisleke, predstavljene v točkah od 201 do 211 zgoraj, tožeča stranka ne more trditi, da je Komisija storila očitno napako pri presoji, ko je uvedla metodo binning.
- 216 Na tretjem mestu, v zvezi s skladnostjo metode binning s členom 16 Listine in načelom celovitega upoštevanja dejanskega stanja tožeča stranka ni razvila nobene samostojne utemeljitve, ki bi se ciljno nanašala na kršitev tega člena in načela, temveč se je zgolj sklicevala na njuno kršitev.
- 217 V zvezi s tem iz sodne prakse izhaja, da morajo namreč biti, da bi bila tožba dopustna, bistveni dejanski in pravni elementi, na katerih ta temelji, dosledno in razumljivo navedeni ali vsaj povzeti v besedilu tožbe, da se zagotovi pravna varnost in učinkovito izvajanje sodne oblasti. Tako je treba vsak tožbeni razlog, ki v začetni procesni vlogi ni dovolj razdelan, šteti za nedopusten. Podobno se zahteva pri očitku v utemeljitev tožbenega razloga. Ta ugovor nedopustnosti javnega reda mora sodišče Unije preizkusiti po uradni dolžnosti (glej sodbi z dne 30. junija 2021, Italija/Komisija, T-265/19, neobjavljena, EU:T:2021:392, točka 33 in navedena sodna praksa, in z dne 7. julija 2021, Bateni/Svet, T-455/17, EU:T:2021:411, točka 135 in navedena sodna praksa).
- 218 Očitki, omenjeni v točki 216, ne izpolnjujejo teh zahtev in jih je zato treba zavreči kot nedopustne.

- 219 Na zadnjem mestu, tožeča stranka v svoji tožbi ne navede nobene samostojne utemeljitve, ki bi se ciljno nanašala na domnevno nezakonnost členov 6, 7 in 9 Delegirane uredbe 2015/63 ali drugih delov Priloge I k tej delegirani uredbi, razen tiste pod naslovom „Korak 2“, ki bi preseгла zgoraj preučeno utemeljitev.
- 220 Zato je treba ugovor nezakonnosti v zvezi s temi zadnjimi določbami zavrni.
- 221 Glede na navedeno je treba sedmi tožbeni razlog zavrni.

4. Deseti tožbeni razlog: ugovor nezakonnosti člena 20(1), prvi in drugi stavek, Delegirane uredbe 2015/63, ker naj bi kršil člen 103(7) Direktive 2014/59 in „zahtevo izračuna prispevkov, ki je prilagojen tveganju“

- 222 Tožeča stranka se sklicuje na nezakonnost člena 20(1), prvi in drugi stavek, Delegirane uredbe 2015/63, ker v delu, v katerem ta določba EOR omogoča, da v okviru izračuna predhodnih prispevkov za nedoločeno obdobje ne uporabi enega ali več kazalnikov tveganja, če podatki za te kazalnike niso na voljo, Komisija ni upoštevala člena 103(7) Direktive 2014/59, ki naj bi od nje zahteval, da pri sprejetju Delegirane uredbe 2015/63 upošteva vse elemente, predvidene v tej določbi.
- 223 Natančneje, učinek člena 20(1), prvi in drugi stavek, Delegirane uredbe 2015/63 naj bi bil, da EOR za prispevno obdobje 2021 v okviru stebra tveganja „izpostavljenost tveganju“ ni upošteval, kazalnika tveganja „kapital in kvalificirane obveznosti, ki jih ima institucija in presegajo [minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti (MREL)]“, v okviru stebra tveganja „stabilnost in raznolikost virov financiranja“ kazalnika „količnik neto stabilnih virov financiranja“, v okviru IV. stebra tveganja pa kazalnikov „kompleksnost“ in „rešljivost“.
- 224 Iz istih razlogov naj bi bil člen 20(1), prvi in drugi stavek, Delegirane uredbe 2015/63 prav tako v nasprotju z „zahtevo izračuna prispevkov, ki je prilagojen tveganju“.
- 225 EOR in Komisija to utemeljitev prerekata.
- 226 Najprej je treba pojasniti, na eni strani, da je tožeča stranka v okviru desetega tožbenega razloga zgolj navedla ugovor nezakonnosti člena 20(1) Delegirane uredbe 2015/63.
- 227 Ne da bi bilo treba preučiti, ali Direktiva 2014/59 ali drugo pravilo prava Unije vsebuje „zahtevo izračuna prispevkov, ki je prilagojen tveganju“, je treba na drugi strani očitke tožeče stranke, ki se nanaša na kršitev tega načela, razumeti tako, da tožeča stranka v bistvu trdi, da gre pri členu 20(1) Delegirane uredbe 2015/63 za očitno napako pri presoji, ker naj bi ta določba EOR preprečevala, da bi osnovne letne prispevke ustrezno prilagodil dejanskemu profilu tveganja institucij.
- 228 Po tem pojasnilu je treba poudariti, da se v skladu s členom 20(1) Delegirane uredbe 2015/63, naslovljenim „Prehodne določbe“, kazalnik tveganja ne uporablja, če informacije, ki jih zahteva posebni kazalnik, omenjen v Prilogi II k tej delegirani uredbi, niso vključene v zahteve glede nadzornega poročanja, omenjene v členu 14 navedene delegirane uredbe, in sicer zahteve glede nadzornega poročanja, določene z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 680/2014 z dne 16. aprila 2014 o določitvi izvedbenih tehničnih standardov v zvezi z nadzorniškimi poročanji institucij v skladu z Uredbo št. 575/2013 (UL 2014, L 191, str. 1) ali po potrebi na ravni držav članic.

- 229 V zvezi s tem je treba spomniti, da je bila Delegirana uredba 2015/63 sprejeta na podlagi člena 103(7) Direktive 2014/59, ki Komisijo zavezuje, da pri opredelitvi pojma „prilagajanja prispevkov sorazmerno s profilom tveganja institucij“ upošteva vse elemente iz točk od (a) do (h) te določbe.
- 230 Kljub temu člen 20(1) Delegirane uredbe 2015/63 prehodno pooblašča EOR, da nekaterih od teh elementov, ki se izražajo v kazalnikih tveganja, predvidenih v tej delegirani uredbi, ne uporablja.
- 231 V zvezi s tem je treba poudariti, da čeprav člen 103(7) Direktive 2014/59 res zavezuje Komisijo, da „upošteva“ vse elemente, naštetih v členu 103(7), točke od (a) do (h), Direktive 2014/59, ta določba ne pojasnjuje, kako naj jih upošteva. Za to in kot je bilo opozorjeno v točkah od 107 do 111 zgoraj, ima Komisija pri izvajanju te določbe široko diskrecijsko pravico.
- 232 Vendar lahko taka diskrecijska pravica po potrebi pomeni, da je treba določiti prehodna obdobja glede uporabe elementov, naštetih v členu 103(7), točke od (a) do (h), Direktive 2014/59, zlasti zaradi nerazpoložljivosti podatkov, potrebnih za izračun kazalnikov tveganja, ki temeljijo na teh elementih.
- 233 Člen 20(1) Delegirane uredbe 2015/63 uvaja tako prehodno obdobje, saj EOR ne dovoljuje, da določenih navedenih elementov ne bi uporabljal za nedoločen čas, temveč le prehodno, kot to izhaja iz naslova člena 20 te delegirane uredbe, pa tudi iz pogojev uporabe njegovega odstavka 1.
- 234 Poleg tega je treba tako kot EOR in Komisija poudariti, da je utemeljitev prehodnega obdobja iz te določbe tesno povezana s postopnostjo procesa uvajanja bonitetnih zahtev in ustrežajočih zahtev nadzornega poročanja. Kot je razvidno zlasti iz uvodne izjave 6 Direktive 2014/59, je bila Delegirana uredba 2015/63 namreč sprejeta v času, ko te zahteve še niso bile dokončno določene ali so se bile še predmet prilagoditev. V zvezi s tem tožeča stranka ni resno oporekala trditvi EOR, da so pristojni organi postopoma določali nekatere od teh zahtev, ki so nato vplivale na podatke, ki so morali biti na voljo za izračun kazalnikov tveganja, določenih v Delegirani uredbi 2015/63. Iz tega sledi, da taki podatki, ki so potrebni za izračun nekaterih od teh kazalnikov tveganja, morda niso bili na voljo za vse zadevne institucije ali vsaj za vse institucije, ki imajo sedež v državi članici, vsaj v delu prvotnega obdobja, pri čemer je treba pojasniti, da teh podatkov morda ni bilo mogoče sporočiti iz naslova bonitetnih informacij v skladu s pravom Unije ali po potrebi nacionalnim pravom.
- 235 V tem okviru je namen člena 20(1) Delegirane uredbe 2015/63 izogniti se temu, da bi bila nesorazmerna ali diskriminatorna bremena, odvisno od primera, naložena institucijam pri izračunu predhodnih prispevkov prav zaradi tega postopnega izvajanja bonitetnih zahtev in s tem povezanih zahtev po informacijah. Ta izračun namreč vključuje primerjalno analizo. V zvezi s tem je EOR v bistvu pojasnil, ne da bi mu kdo oporekal, da če podatkov, potrebnih za izračun nekaterih kazalnikov tveganja, vse institucije ali vsaj vse institucije, ki imajo sedež v državi članici, ne bi sporočile iz naslova bonitetnih informacij, bi moral EOR upoštevati podatke v zvezi s temi kazalniki, ki pa niso primerljivi.
- 236 Nazadnje, res je, da lahko izjema iz člena 20(1) Delegirane uredbe 2015/63 pripelje do položaja, v katerem se nekateri kazalniki tveganja iz člena 6 te delegirane uredbe ne uporabijo v celotnem prvotnem obdobju. Vendar je na eni strani taka posledica rezultat postopnosti izvajanja bonitetnih zahtev, kot je poudarjeno v točki 234 zgoraj. Na drugi strani se, kot izhaja iz člena 71 Uredbe št. 806/2014, navedeni kazalniki tveganja uporabljajo tudi po koncu prvotnega obdobja.

- 237 V teh okoliščinah in ob upoštevanju preudarkov, navedenih v točki 231 zgoraj, tožeča stranka ni dokazala, da gre pri členu 20(1) Delegirane uredbe 2015/63 za očitno napako pri presoji ali za zlorabo pooblastil ali da očitno presega meje široke diskrecijske pravice, ki je Komisiji podeljena s členom 103(7) Direktive 2014/59.
- 238 Zato je treba deseti tožbeni razlog zavrniti.

B. Tožbeni razlogi, ki se nanašajo na zakonitost izpodbijanega sklepa

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 81(1) Uredbe št. 806/2014 v povezavi s členom 3 Uredbe št. 1

- 239 Iz spisa je razvidno, da sta bila odločbi BaFin o plačilu prispevkov z dne 21. aprila 2021 priložena angleška različica izpodbijanega sklepa, vključno s prilogami, in prost prevod v nemščino. Glede na odločbo o plačilu je verodostojna samo angleška različica izpodbijanega sklepa.
- 240 Tožeča stranka zatrjuje, da je izpodbijani sklep v nasprotju s členom 81(1) Uredbe št. 806/2014 v povezavi s členom 3 Uredbe št. 1, ker določa, da je verodostojna samo angleška različica, čeprav je izrecno izbrala nemščino kot uradni jezik, ki se bo uporabljal v upravnem postopku. Ker se tožeča stranka ni izrecno odpovedala pravici do komuniciranja z EOR v nemščini, dejstvo, da je EOR pripravil neuradno različico izpodbijanega sklepa tudi v nemščini, naj ne bi moglo odpraviti te pomanjkljivosti, zlasti ker se nemška različica znatno razlikuje od izpodbijanega sklepa v angleški različici.
- 241 EOR to utemeljitev prereka.
- 242 V skladu s členom 81(1) Uredbe št. 806/2014 se Uredba št. 1 uporablja za EOR.
- 243 Iz člena 3 Uredbe št. 1 izhaja, da se dokumenti, ki jih institucije in organi Unije pošljejo državi članici ali osebi, za katero velja zakonodaja države članice, sestavijo v jeziku te države.
- 244 Vendar se lahko EOR v skladu s členom 81(4) Uredbe št. 806/2014 z NOR dogovori o jeziku, v katerem se pripravljajo dokumenti, ki jih je treba poslati NOR oziroma ki jih ti pošljejo, pri čemer ta določba tako pomeni poseben predpis glede na člen 3 Uredbe št. 1.
- 245 Vendar je EOR člen 81(4) izvedel tako, da je z NOR sklenil sporazum o praktični ureditvi sodelovanja v EMR, ki je bil potrjen s Sklepom EOR SRB/PS/2018/15 z dne 17. decembra 2018 o določitvi okvira za praktično ureditev sodelovanja v EMR med EOR in NOR (v nadaljevanju: sporazum EOR-NOR).
- 246 Zato je treba preučiti, ali je izpodbijani sklep upošteval ureditev, določeno v tem sporazumu.
- 247 V skladu s členom 4(6) sporazuma EOR-NOR se pravni akti EOR, naslovljeni na NOR zaradi njihovega izvajanja na podlagi nacionalne zakonodaje, sprejmejo v angleščini, pri čemer je različica teh aktov v tem jeziku pravno zavezujoča.
- 248 V zvezi s tem iz člena 5(1) Izvedbene uredbe 2015/81 izhaja, da EOR obvesti zadevne NOR o svojih odločitvah glede izračuna predhodnih prispevkov.

- 249 V skladu s to določbo je EOR v členu 2 izreka izpodbijanega sklepa pojasnil, da bo ta sklep sporočen nemškemu NOR kot naslovníku na isti podlagi kot drugim NOR.
- 250 Iz tega izhaja, da izpodbijani sklep spada na področje uporabe člena 4(6) sporazuma EOR-NOR.
- 251 V skladu s členom 81(4) Uredbe št. 806/2014 je torej EOR izpodbijani sklep lahko pripravil v angleščini. V teh okoliščinah tožeča stranka EOR ne more očitati, da je kršil člen 81(1) te uredbe ali člen 3 Uredbe št. 1.
- 252 Utemeljitev tožeče stranke ne ovrže te ugotovitve.
- 253 Najprej je treba zavriniti trditev tožeče stranke, da se je odločila, da bo dokumente od EOR med upravno fazo prejela v nemščini, in da ji je zato EOR moral izpodbijani sklep sporočiti tem jeziku.
- 254 Čeprav je iz obrazca iz priloge A.10 k tožbi razvidno, da je tožeča stranka sprejela tako odločitev, se ta odločitev nanaša le na izmenjavo dokumentov med EOR in tožečo stranko ter se ne more nanašati na odločitve o predhodnih prispevkih, saj EOR take odločitve naslovi na NOR.
- 255 Dalje, trditve tožeče stranke, da se izpodbijani sklep nanjo neposredno in posamično nanaša ter da je zato upravičena prejeti uradni izvod v nemščini, prav tako ni mogoče sprejeti.
- 256 Na eni strani ta trditev ne upošteva besedila člena 81(4) Uredbe št. 806/2014 v povezavi s členom 5(1) Izvedbene uredbe 2015/81 in členom 4(6) sporazuma EOR-NOR.
- 257 Na drugi strani iz sodne prakse izhaja, da v pravu Unije ni splošnega načela, ki bi vsakomur zagotavljalo pravico, da bo vsak akt, ki lahko vpliva na njegove interese, v vseh okoliščinah sestavljen v njegovem jeziku, in v skladu s katerim bi morali organi Unije brez kakršnih koli izjem v vseh položajih uporabljati vse uradne jezike (glej v tem smislu sodbo z dne 26. marca 2019, Španija/Parlament, C-377/16, EU:C:2019:249, točka 37 in navedena sodna praksa).
- 258 Zato je treba prvi tožbeni razlog zavriniti.

2. Drugi tožbeni razlog: neobstoj obrazložitve

- 259 Drugi tožbeni razlog je razdeljen na sedem delov.

a) Uvodne ugotovitve

- 260 Člen 296, drugi odstavek, PDEU določa, da se pravni akti obrazložijo. Prav tako pravica do dobrega upravljanja, določena v členu 41 Listine, določa obveznost institucij, organov, uradov in agencij Unije, da svoje odločitve obrazložijo.
- 261 Obrazložitev odločbe institucije, organa, urada ali agencije Unije je še posebej pomembna, ker zadevni osebi omogoča, da se ob popolnem poznavanju zadeve odloči, ali namerava vložiti tožbo zoper to odločbo, pristojnemu sodišču pa, da opravi nadzor, in je torej eden od pogojev za učinkovitost sodnega nadzora, ki ga zagotavlja člen 47 Listine (glej sodbo z dne 15. julija 2021, Komisija/Landesbank Baden-Württemberg in EOR, C-584/20 P in C-621/20 P, EU:C:2021:601, točka 103 in navedena sodna praksa).

- 262 Taka obrazložitev mora biti prilagojena naravi zadevnega akta in okoliščinam, v katerih je bil sprejet. V zvezi s tem v obrazložitvi ni treba podrobno navesti vseh upoštevni dejanskih in pravnih okoliščin, ker je treba zadostnost obrazložitve presojati ne le glede na njeno besedilo, ampak tudi glede na kontekst in vsa pravna pravila, ki urejajo zadevno področje, ter zlasti interes za pojasnila, ki bi ga lahko imele osebe, na katere se akt nanaša. Zato je akt, ki posega v položaj, dovolj obrazložen, če je bil sprejet v okviru, ki ga zadevna oseba pozna in ji omogoča, da razume obseg ukrepa, sprejetega v zvezi z njo (glej v tem smislu sodbo z dne 15. julija 2021, Komisija/Landesbank Baden-Württemberg in EOR, C-584/20 P in C-621/20 P, EU:C:2021:601, točka 104 in navedena sodna praksa).
- 263 Za preučitev, ali je obrazložitev sklepa o določitvi predhodnih prispevkov zadostna, je treba spomniti, prvič, da iz sodne prakse Sodišča ni mogoče sklepati, da mora obrazložitev vsake odločbe institucije, organa, urada ali agencije Unije, s katero se zasebnemu gospodarskemu subjektu naloži plačilo denarnega zneska, nujno vsebovati vse elemente, ki njenemu naslovníku omogočajo, da preveri pravilnost izračuna višine tega denarnega zneska (glej sodbo z dne 15. julija 2021, Komisija/Landesbank Baden-Württemberg in EOR, C-584/20 P in C-621/20 P, EU:C:2021:601, točka 105 in navedena sodna praksa).
- 264 Drugič, institucije, organi, uradi in agencije Unije so na podlagi načela varovanja poslovne skrivnosti, ki je splošno načelo prava Unije, ki je konkretizirano zlasti v členu 339 PDEU, načeloma zavezani, da konkurentom zasebnega gospodarskega subjekta ne razkrijejo zaupnih informacij, ki jih je ta predložil (glej sodbo z dne 15. julija 2021, Komisija/Landesbank Baden-Württemberg in EOR, C-584/20 P in C-621/20 P, EU:C:2021:601, točka 109 in navedena sodna praksa).
- 265 Tretjič, če bi se štel, da mora obrazložitev sklepa EOR o določitvi predhodnih prispevkov institucijam nujno omogočiti, da preverijo pravilnost izračuna njihovega predhodnega prispevka, bi to nujno pomenilo, da se zakonodajalcu Unije prepove uvedba metode izračuna tega prispevka, ki vključuje podatke, katerih zaupnost je varovana s pravom Unije, in bi se zato pretirano zmanjšala široka diskrecijska pravica, ki jo mora imeti ta zakonodajalec za to, tako da se mu med drugim prepreči uporaba metode, s katero je mogoče zagotoviti dinamično prilagoditev financiranja ESR spremembam finančnega sektorja, s primerjalnim upoštevanjem zlasti finančnega položaja vsake institucije z dovoljenjem na ozemlju države članice, ki sodeluje v ESR (sodba z dne 15. julija 2021, Komisija/Landesbank Baden-Württemberg in EOR, C-584/20 P in C-621/20 P, EU:C:2021:601, točka 118).
- 266 Četrto, čeprav iz navedenega izhaja, da je treba obveznost obrazložitve, ki jo ima EOR, zaradi logike sistema financiranja ESR in metode izračuna, ki jo je vzpostavil zakonodajalec Unije, uravnotežiti z obveznostjo EOR, da spoštuje poslovno skrivnost zadevnih institucij, pa zadnjenavedene obveznosti ni treba razlagati tako široko, da obveznosti obrazložitve odvzame vsebino (sodba z dne 15. julija 2021, Komisija/Landesbank Baden-Württemberg in EOR, C-584/20 P in C-621/20 P, EU:C:2021:601, točka 120).
- 267 Vendar v okviru tehtanja obveznosti obrazložitve z načelom varovanja poslovne skrivnosti ni mogoče šteti, da obrazložitev odločbe, s katero se zasebnemu gospodarskemu subjektu naloži plačilo denarnega zneska, ne da bi mu bili predloženi vsi elementi, na podlagi katerih je mogoče natančno preveriti izračun višine tega zneska, v vseh primerih nujno posega v bistvo obveznosti obrazložitve (sodba z dne 15. julija 2021, Komisija/Landesbank Baden-Württemberg in EOR, C-584/20 P in C-621/20 P, EU:C:2021:601, točka 121).

- 268 Glede sklepa EOR o določitvi predhodnih prispevkov je treba šteti, da je obveznost obrazložitve spoštovana, kadar imajo osebe, na katere je ta sklep naslovljen, čeprav jim niso bili posredovani podatki, za katere velja poslovna skrivnost, na voljo metodo izračuna, ki jo je uporabil EOR, in zadostne informacije, da v bistvu razumejo, kako se je njihov posamični položaj upošteval pri izračunu njihovega predhodnega prispevka glede na položaj vseh drugih zadevnih institucij (glej v tem smislu sodbo z dne 15. julija 2021, Komisija/Landesbank Baden-Württemberg in EOR, C-584/20 P in C-621/20 P, EU:C:2021:601, točka 122).
- 269 V takem primeru lahko namreč te osebe preverijo, ali je bil njihov predhodni prispevek določen samovoljno, ob neupoštevanju resničnosti njihovega gospodarskega položaja ali z uporabo podatkov o preostalem finančnem sektorju, ki niso verjetni. Navedene osebe lahko tako razumejo utemeljitve sklepa o določitvi njihovega predhodnega prispevka in presodijo, ali je koristno vložiti tožbo zoper ta sklep, tako da bi bilo pretirano od EOR zahtevati, naj predloži vsakega od številčnih elementov, na katere se opira izračun prispevka vsake zadevne institucije (sodba z dne 15. julija 2021, Komisija/Landesbank Baden-Württemberg in EOR, C-584/20 P in C-621/20 P, EU:C:2021:601, točka 123).
- 270 Iz navedenega izhaja, da EOR instituciji med drugim ni dolžan predložiti podatkov, na podlagi katerih bi lahko v celoti preverila pravilnost vrednosti multiplikatorja za prilagoditev, saj bi to preverjanje pomenilo, da ima na voljo podatke, za katere velja poslovna skrivnost v zvezi z gospodarskim položajem vsake od drugih zadevnih institucij (glej v tem smislu sodbo z dne 15. julija 2021, Komisija/Landesbank Baden-Württemberg in EOR, C-584/20 P in C-621/20 P, EU:C:2021:601, točka 135).
- 271 Vendar mora EOR v zbirni in anonimizirani obliki objaviti informacije o teh institucijah, ki se uporabljajo za izračun tega prispevka, ali jih posredovati zadevnim institucijam, če je te informacije mogoče posredovati brez poseganja v poslovno skrivnost (glej v tem smislu sodbo z dne 15. julija 2021, Komisija/Landesbank Baden-Württemberg in EOR, C-584/20 P in C-621/20 P, EU:C:2021:601, točka 166).
- 272 Med informacijami, ki jih je treba tako dati na voljo institucijam, so med drugim mejne vrednosti vsakega razreda in mejne vrednosti kazalnikov tveganja, ki se nanašajo na njih, na podlagi katerih je bil predhodni prispevek institucij prilagojen njihovem profilu tveganja (glej v tem smislu sodbo z dne 15. julija 2021, Komisija/Landesbank Baden-Württemberg in EOR, C-584/20 P in C-621/20 P, EU:C:2021:601, točka 167).
- 273 Trditve tožeče stranke v okviru drugega tožbenega razloga je treba preučiti ob upoštevanju teh ugotovitev.

b) Prvi del, ki se nanaša na jezik verodostojne različice izpodbijanega sklepa

- 274 Tožeča stranka trdi, da izpodbijani sklep ne obstaja v jeziku, ki ga je izrecno izbrala na podlagi člena 81(1) Uredbe št. 806/2014, in sicer v nemščini. Poleg tega naj bi med angleško različico izpodbijanega sklepa, ki je verodostojna, in njenim nemškim prevodom obstajale bistvene razlike.
- 275 EOR to utemeljitev prereka.
- 276 Kar zadeva na eni strani očitke, da izpodbijani sklep ne obstaja v jeziku, ki ga je izbrala tožeča stranka, se ta očitki vsebinsko ujema s prvim tožbenim razlogom, tako da ga je treba zavrniti iz razlogov, navedenih v točkah od 242 do 257 zgoraj. Na drugi strani v zvezi z očitkom, ki se

nanaša na razlike med jezikovnimi različicami tega sklepa, tožeča stranka navaja le eno točko tega sklepa, v kateri se verodostojna angleška različica razlikuje od njenega nemškega prevoda, in sicer točko 114 obrazložitve o oblikovanju treh žepkov v zvezi s kazalnikom tveganja IJS. Če se domneva, da obstaja taka jezikovna razlika, tožeča stranka ne pojasni, kako ji je ta razlika preprečila razumeti razloge, zaradi katerih je EOR oblikoval tri žepke v zvezi s kazalnikom tveganja IJS.

277 Zato je treba prvi del drugega tožbenega razloga zavrniti.

c) Drugi del, ki se nanaša na zapletenost obrazložitve izračuna predhodnega prispevka

278 Tožeča stranka najprej trdi, da so obrazložitve EOR v izpodbijanem sklepu, razdeljene na štiri ločene dokumente, preveč zapletene in nepregledne.

279 Nato naj orodje, ki ga je EOR uporabil za izračun predhodnih prispevkov, ne bi bilo dostopno niti tožeči stranki niti Splošnemu sodišču.

280 Nazadnje, pomanjkljivosti obrazložitve izpodbijanega sklepa naj bi potrjevalo tudi dejstvo, da je EOR poglobil obrazložitev sklepa o določitvi predhodnih prispevkov za prispevno obdobje 2022.

281 EOR to utemeljitev prereka.

282 Najprej tožeča stranka ne pojasni pravno zadostno, kako je lahko zaradi dejstva, da je izpodbijani sklep razdeljen na štiri dokumente, ta sklep nerazumljiv in da je torej obrazložitev pomanjkljiva.

283 Podobno, čeprav tožeča stranka trdi, da so dokumenti, ki sestavljajo izpodbijani sklep, med seboj povezani s številnimi napotitvami in navzkrižnimi sklicevanji, tako da je nemogoče v celoti razumeti vsak element izračuna, pa ne navede nobenega primera, ko je tak element postal nerazumljiv iz tega razloga.

284 Dalje, v zvezi z orodjem za izračun, ki ga je EOR uporabil za izračun predhodnih prispevkov, je treba poudariti, da se očitke tožeče stranke v skladu z njenimi pojasnili na obravnavi nanaša na orodje za izračun v obliki programske opreme, ki jo EOR interno uporablja za izračun predhodnih prispevkov za prispevno obdobje 2021 za vse institucije.

285 Vendar tožeča stranka ne more očitati EOR, da ji ni omogočil dostopa do takega orodja, saj Splošnemu sodišču ni predložila nobenega konkretnega dokaza, ki bi pojasnil, zakaj je bil tak dostop potreben za izpolnitev zahtev, ki izhajajo iz sodne prakse, navedene v točkah 268, 271 in 272 zgoraj.

286 Nazadnje, samo dejstvo, da naj bi EOR poglobil obrazložitev sklepa o določitvi predhodnih prispevkov za prispevno obdobje 2022, ni upoštevno za presojo, ali je izpodbijani sklep dovolj obrazložen. Obrazložitev tega sklepa se namreč ne preuči glede na obrazložitev akta, sprejetega približno eno leto po izpodbijanem sklepu.

287 Glede na navedeno je treba drugi del drugega tožbenega razloga zavrniti.

d) Šesti del, ki se nanaša na hrambo podatkov drugih institucij

- 288 Po mnenju tožeče stranke je obrazložitev izpodbijanega sklepa nezadostna, ker EOR ni razkril podatkov drugih institucij, ki so podlaga za izračun predhodnih prispevkov, zaradi česar ni prepričana o točnosti izračuna svojega predhodnega prispevka. Tako naj EOR ne bi dosegel pravičnega ravnovesja med obveznostjo obrazložitve in poslovno skrivnostjo.
- 289 EOR to utemeljitev prereka.
- 290 EOR je v točki 88 obrazložitve izpodbijanega sklepa navedel, da se „poslovne skrivnosti institucij – torej vse informacije v zvezi s poklicno dejavnostjo institucij, ki bi lahko v primeru razkritja konkurentu in/ali širši javnosti resno škodile interesom institucije – štejejo za zaupne informacije“. Dodal je, da „[so se v] okviru izračuna predhodnih prispevkov [...] individualne informacije, ki so jih posredovale institucije prek svojih obrazcev [deklaracije] [...], na katere se [je] oprl za izračun njihovega predhodnega prispevka, šte[le] za poslovne skrivnosti“.
- 291 Poleg tega je EOR v točkah od 90 do 92 obrazložitve izpodbijanega sklepa navedel, da mu je prepovedano „razkritje podatkovnih točk vsake institucije, ki so [bile] podlaga za izračune v [navedenem sklepu]“, medtem ko mu je dovoljeno „razkritje združenih in skupnih podatkovnih točk, če so [bili] ti podatki zbrani“. Glede na to so bile institucije v skladu z navedenim sklepom deležne „popolne preglednosti glede izračuna njihovega [osnovnega letnega prispevka] in multiplikatorja za prilagoditev“ za korake izračuna tega prispevka, kot so bili opredeljeni v Prilogi I k Delegirani uredbi 2015/63 in ki so se nanašali na „izračun neobdelanih kazalnikov“ (korak 1), „prilagoditev kazalnikov“ (korak 3) in „izračun skupnega kazalnika“ (korak 5). Poleg tega so institucije lahko pridobile „skupne podatkovne točke, ki jih je EOR brez razlikovanja uporabljal za vse institucije, prilagojene glede na njihov profil tveganja“, za korake izračuna, ki so se nanašali na „diskretizacijo kazalnikov“ (korak 2), „vključitev dodeljenega predznaka“ (korak 4) in „izračun letnih prispevkov“ (korak 6).
- 292 V zvezi s tem je treba na prvem mestu spomniti, da načelo metode izračuna predhodnih prispevkov, kot je razvidno iz Direktive 2014/59 in Uredbe št. 806/2014, pomeni, da je EOR uporabil podatke, za katere velja poslovna skrivnost, ki jih ni mogoče povzeti v obrazložitvi sklepa o določitvi predhodnih prispevkov (sodba z dne 15. julija 2021, Komisija/Landesbank Baden-Württemberg in EOR, C-584/20 P in C-621/20 P, EU:C:2021:601, točka 114).
- 293 Na drugem mestu, v nasprotju s tem, kar trdi tožeča stranka, obveznost obrazložitve EOR ne nalaga, da v izpodbijanem sklepu navede podrobne preudarke, ki dokazujejo zaupnost vsake kategorije podatkov, ki jih predložijo institucije.
- 294 Kot je razvidno iz sodne prakse, navedene v točki 262 zgoraj, namreč v obrazložitvi akta ni treba podrobno navesti vseh upoštevni dejanskih in pravnih okoliščin, saj je treba zadostnost obrazložitve presojati ne le glede na njeno besedilo, ampak tudi glede na kontekst in vsa pravna pravila, ki urejajo zadevno področje, ter zlasti interes za pojasnila, ki bi ga lahko imele osebe, na katere se akt nanaša.
- 295 Na eni strani pa iz preudarkov, navedenih v točki 88 obrazložitve izpodbijanega sklepa, izhaja, da je EOR menil, da za nabor podatkov, ki jih je sporočila vsaka institucija, v celoti velja poslovna skrivnost, saj bi razkritje teh podatkov konkurentu ali širši javnosti lahko resno škodilo interesom zadevne institucije.

- 296 Na drugi strani, ker je tožeča stranka v skladu s členom 14 Delegirane uredbe 2015/63 predložila svoje podatke za izračun predhodnih prispevkov, so ji bile narava in splošne značilnosti vsake kategorije teh podatkov v celoti znane. Tako je lahko med drugim ocenila, v kolikšni meri lahko vsaka od teh kategorij podatkov zajema zaupne informacije.
- 297 V teh okoliščinah je imela tožeča stranka na voljo dovolj informacij, da je lahko razumela in po potrebi izpodbijala razloge, zaradi katerih je EOR menil, da za individualne podatke drugih institucij velja poslovna skrivnost. Zlasti je lahko glede na naravo in splošne značilnosti vsake kategorije teh podatkov izpodbijala presojo EOR iz točke 88 obrazložitve izpodbijanega sklepa, v skladu s katero so navedeni podatki tajni in bi njihovo razkritje lahko resno škodovalo interesom zadevne institucije. Tako je imela na voljo vse elemente, ki jih je potrebovala za izpodbijanje tega, da EOR ni spoštoval zahtev, ki jih je Sodišče določilo v zvezi s tehtanjem obveznosti obrazložitve z načelom varovanja poslovne skrivnosti, kot so navedene v točkah 268, 271 in 272 zgoraj.
- 298 Vendar tožeča stranka ni predložila nobenega dokaza, s katerim bi se podvomilo o presoji EOR, da je za posamezne podatke drugih institucij veljala poslovna skrivnost.
- 299 Glede na zgoraj navedeno tožeča stranka ne more trditi, da izpodbijani sklep ni dovolj obrazložen, ker ne vsebuje posameznih podatkov drugih institucij, ki bi omogočili preverjanje izračuna njenega predhodnega prispevka.
- 300 Te ugotovitve ne ovrže trditev tožeče stranke, da ji mora EOR, da bi izpolnil svojo obveznost obrazložitve, v anonimizirani obliki predložiti seznam vseh podatkov institucij, ki so v istem žepku kot ona.
- 301 Na eni strani bi naložitev take zahteve EOR presejala zahteve, ki jih nalaga sodna praksa in ki so bile navedene v točkah 268, 271 in 272 zgoraj.
- 302 Na drugi strani pa je EOR trdil, ne da bi mu kdo v zvezi s tem resno nasprotoval, da bi lahko celo seznam z anonimiziranimi podatki za določen žepok gospodarskim subjektom, ki delujejo v bančnem sektorju in so preudarni gospodarski subjekti, omogočil, da izvedo poslovne skrivnosti nekaterih institucij. Tožeča stranka v zvezi s tem ni izpodbijala zlasti tega, da taki gospodarski subjekti vedo, katere institucije imajo običajno visoke vrednosti nekaterih kazalnikov tveganja. Če bi vsako leto pridobili sezname s takimi podatki, pa bi lahko spremljali gibanje kazalnikov tveganja teh institucij, čeprav so ti sestavljeni iz poslovno občutljivih podatkov. Tako tveganje obstaja zlasti v zvezi z velikimi institucijami in institucijami s sedežem v državah članicah, v katerih je le omejeno število institucij, ki so dolžne plačati predhodni prispevek. Dejansko ni izključeno, da bi v takih okoliščinah preudarni gospodarski subjekt lahko sklepal o identiteti takih institucij, tudi če bi bile anonimizirane. Tako EOR ni mogoče očitati, da ni sestavil seznama vseh anonimiziranih podatkov institucij, ki so v istem žepku.
- 303 Glede na navedeno je treba šesti del drugega tožbenega razloga zavrnil.

e) Tretji del, ki se nanaša na obrazložitev letne ciljne ravni

- 304 Po mnenju tožeče stranke izpodbijani sklep ni ustrezno obrazložen v zvezi z določitvijo letne ciljne ravni. Natančneje, EOR naj bi moral pojasniti, v kolikšnem obsegu je upošteval morebiten vpliv procikličnih prispevkov na finančni položaj zadevnih institucij. Poleg tega naj EOR ne bi sporočil napovedi končne ciljne ravni niti svoje razlage zgornje meje iz člena 70(2), drugi pododstavek,

Uredbe št. 806/2014. Kot naj bi bilo razvidno iz sklepa o določitvi predhodnih prispevkov za prispevno obdobje 2022, naj bi EOR menil, da je upravičen prosto zvišati letno ciljno raven z uporabo koeficienta, ki ga predpis, ki se uporablja, ne predvideva, s čimer naj bi institucijam naložil nesorazmerno breme.

- 305 EOR na to odgovarja, da je iz točk od 35 do 48 obrazložitve izpodbijanega sklepa razvidno, da je izpolnil svojo obveznost obrazložitve v zvezi z določitvijo letne ciljne ravni za prispevno obdobje 2021.
- 306 Iz točk od 43 do 48 izpodbijanega sklepa naj bi zlasti izhajalo, da je EOR upošteval pandemijo covid-19 v okviru analize faze poslovnega cikla, pa tudi morebitne prociklične učinke prispevkov na finančni položaj institucij, ki plačujejo prispevke. V zvezi s tem naj bi EOR pojasnil, da leta 2021 pričakuje gospodarsko okrevanje, čeprav ga je težko predvideti.
- 307 Poleg tega naj bi EOR na svojem spletnem mestu objavil napovedano končno ciljno raven, tožeča stranka pa naj bi bila s to objavo seznanjena. Domnevno nerazkritje razlage EOR glede 12,5-odstotne zgornje meje iz člena 70(2) Uredbe št. 806/2014 naj ne bi vplivalo na zakonitost obrazložitve izpodbijanega sklepa.
- 308 Najprej je treba spomniti, da morajo v skladu s členom 69(1) Uredbe št. 806/2014 razpoložljiva finančna sredstva v ESR do konca prvotnega obdobja doseči končno ciljno raven, ki ustreza vsaj 1 % zneska kritih vlog vseh institucij z dovoljenjem na ozemlju vseh sodelujočih držav članic.
- 309 V skladu s členom 69(2) Uredbe št. 806/2014 se v prvotnem obdobju predhodni prispevki časovno razporedijo kar se da enakomerno, dokler ni dosežena končna ciljna raven, navedena v točki 308 zgoraj, pri čemer pa se ustrezno upoštevata faza poslovnega cikla in morebitni vpliv procikličnih prispevkov na finančni položaj institucij.
- 310 Člen 70(2) Uredbe št. 806/2014 določa, da vsako leto prispevki, ki jih morajo plačati vse institucije z dovoljenjem na ozemlju vseh sodelujočih držav članic, ne presega 12,5 % končne ciljne ravni.
- 311 Člen 4(2) Delegirane uredbe 2015/63 glede metode izračuna predhodnih prispevkov določa, da EOR določi njihov znesek na podlagi letne ciljne ravni, pri čemer upošteva končno ciljno raven, in na podlagi povprečnega zneska kritih vlog v preteklem letu – izračunanega četrtno – vseh institucij z dovoljenjem na ozemlju vseh sodelujočih držav članic.
- 312 Prav tako EOR v skladu s členom 4 Izvedbene uredbe 2015/81 izračuna predhodni prispevek za vsako institucijo na podlagi letne ciljne ravni, ki se določi glede na končno ciljno raven in v skladu z metodologijo iz Delegirane uredbe 2015/63.
- 313 V obravnavani zadevi je EOR, kot je razvidno iz točke 48 obrazložitve izpodbijanega sklepa, za prispevno obdobje 2021 znesek letne ciljne ravni določil na 11.287.677.212,56 EUR.
- 314 EOR je v točkah 36 in 37 obrazložitve izpodbijanega sklepa v bistvu pojasnil, da je treba letno ciljno raven določiti na podlagi analize, ki se nanaša na razvoj kritih vlog v preteklih letih, na vse upoštevne spremembe gospodarskega položaja, na analizo kazalnikov v zvezi s fazo poslovnega cikla in na učinke, ki naj bi jih prociklični prispevki imeli na finančni položaj institucij. EOR je nato menil, da je primerno določiti koeficient, ki temelji na tej analizi in finančnih sredstvih, ki so na voljo v ESR (v nadaljevanju: koeficient). Da bi dosegel letno ciljno raven, je EOR ta koeficient uporabil za osmino povprečnega zneska kritih vlog v letu 2020.

- 315 EOR je v točkah od 38 do 47 obrazložitve izpodbijanega sklepa predstavil pristop za določitev koeficienta.
- 316 EOR je v točki 38 izpodbijanega sklepa ugotovil stalno naraščanje kritih vlog za vse institucije v sodelujočih državah članicah. Natančneje, povprečni znesek teh vlog, izračunan četrtno, je za leto 2020 znašal 6,689 bilijona EUR.
- 317 EOR je v točkah 40 in 41 obrazložitve izpodbijanega sklepa predstavil napovedan razvoj kritih vlog za preostala tri leta prvotnega obdobja, in sicer od leta 2021 do leta 2023. Ocenil je, da bodo letne stopnje rasti kritih vlog do konca prvotnega obdobja znašale med 4 % in 7 %.
- 318 EOR je v točkah od 42 do 45 obrazložitve izpodbijanega sklepa predstavil oceno faze poslovnega cikla in morebitnega procikličnega učinka, ki bi ga lahko imeli predhodni prispevki na finančni položaj institucij. Navedel je, da je upošteval več kazalnikov, kot so Komisijina napoved rasti bruto domačega proizvoda in napovedi ECB v zvezi s tem ter kreditni tok zasebnega sektorja kot odstotek bruto domačega proizvoda.
- 319 EOR je v točki 46 izpodbijanega sklepa ugotovil, da čeprav je bilo razumno pričakovati nadaljnjo rast kritih vlog v bančni uniji, je bil ritem te rasti nižji kot leta 2020. V zvezi s tem je EOR v točki 47 obrazložitve izpodbijanega sklepa navedel, da je sprejel „preudaren pristop“ glede stopenj rasti kritih vlog za prihodnja leta do leta 2023.
- 320 Glede na te preudarke je EOR v točki 48 obrazložitve izpodbijanega sklepa določil vrednost koeficienta 1,35 %. Nato je znesek letne ciljne ravni izračunal tako, da je povprečni znesek kritih vlog v letu 2020 pomnožil s tem koeficientom in rezultat tega izračuna delil z osem v skladu z naslednjo matematično formulo iz točke 48 navedenega sklepa:
- $$\text{„Ciljni}_0 \text{ [znesek letne ciljne ravni] = Skupne krite vlog}_{2020} * 0,0135 * \frac{1}{8} = 11.287.677.212,56 \text{ EUR.} \text{“}$$
- 321 Vendar je EOR na obravnavi navedel, da je letno ciljno raven za prispevno obdobje 2021 določil, kot sledi.
- 322 Prvič, EOR je na podlagi v prihodnost usmerjene analize znesek kritih vlog vseh institucij z dovoljenjem na ozemlju vseh sodelujočih držav članic, napovedan za konec prvotnega obdobja, določil na približno 7,5 bilijona EUR. Da bi prišel do tega zneska, je EOR upošteval povprečni znesek kritih vlog v letu 2020, in sicer 6,689 bilijona EUR, letno stopnjo rasti kritih vlog v višini 4 % in število preostalih prispevnih obdobji do konca prvotnega obdobja, in sicer tri.
- 323 Drugič, v skladu s členom 69(1) Uredbe št. 806/2014 je EOR izračunal 1 % od teh 7,5 bilijona EUR, da bi dobil ocenjeni znesek končne ciljne ravni, ki je morala biti dosežena 31. decembra 2023, to je približno 75 milijard EUR.
- 324 Tretjič, EOR je od zadnjenavedenega zneska odštél finančna sredstva, ki so v letu 2021 že bila na voljo v ESR, to je približno 42 milijard EUR, da bi dobil znesek, ki ga je bilo treba še prejeti v preostalih prispevnih obdobjih pred koncem prvotnega obdobja, to je od leta 2021 do leta 2023. Ta znesek je znašal približno 33 milijard EUR.
- 325 Četrto, EOR je zadnjenavedeni znesek delil s tri, da bi ga enakomerno porazdelil med navedena preostala tri prispevna obdobja. Letna ciljna raven za prispevno obdobje 2021 je bila tako določena na znesek, naveden v točki 313 zgoraj, torej približno 11,287 milijarde EUR.

- 326 EOR je na obravnavi prav tako trdil, da je objavil informacije, na katerih je temeljila metoda, opisana v točkah od 322 do 325 zgoraj, in na podlagi katerih bi tožeča stranka lahko razumela metodo, s katero je bila določena letna ciljna raven. Natančneje, pojasnil je, da je maja 2021, to je po sprejetju izpodbijanega sklepa, vendar pred vložitvijo te tožbe, na svojem spletnem mestu objavil osnovne podatke, imenovane „Fact Sheet 2021“ (v nadaljevanju: osnovni podatki), v katerih je bil naveden ocenjeni znesek končne ciljne ravni. EOR je prav tako trdil, da je bil znesek finančnih sredstev, ki so na voljo v ESR, na voljo tudi na njegovem spletnem mestu in preko drugih javnih virov, in to veliko pred sprejetjem izpodbijanega sklepa.
- 327 Za preučitev, ali je EOR spoštoval svojo obveznost obrazložitve glede določitve letne ciljne ravni, je treba najprej spomniti, da je neobstoje ali nezadostnost obrazložitve razlog javnega reda, na katerega lahko in mora paziti sodišče Unije po uradni dolžnosti (glej sodbo z dne 2. decembra 2009, Komisija/Irska in drugi, C-89/08 P, EU:C:2009:742, točka 34 in navedena sodna praksa). Zato lahko in mora Splošno sodišče upoštevati tudi druge pomanjkljivosti obrazložitve, kot so tiste, na katere se sklicuje tožeča stranka, še zlasti, kadar se te pojavijo med postopkom.
- 328 Stranke so zato med ustnim delom postopka podale izjavo o vseh morebitnih pomanjkljivostih obrazložitve izpodbijanega sklepa v zvezi z določitvijo letne ciljne ravni. Natančneje, EOR, ki je bil v zvezi s tem izrecno in večkrat vprašan, je po posameznih korakih opisal metodo, ki jo je dejansko uporabil za določitev letne ciljne ravni za prispevno obdobje 2021, kot je navedena v točkah od 321 do 325 zgoraj.
- 329 Dalje, v zvezi z vsebino obveznosti obrazložitve iz sodne prakse izhaja, da mora biti obrazložitev sklepa, ki ga sprejme institucija ali organ Unije, med drugim brez protislovij, da se zadevnim osebam omogoči, da spoznajo prave razloge za ta sklep, da bi lahko pred pristojnim sodiščem branile svoje pravice, in da se temu sodišču omogoči izvajanje nadzora (glej v tem smislu sodbe z dne 10. julija 2008, Bertelsmann in Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, točka 169 in navedena sodna praksa; z dne 22. septembra 2005, Suproco/Komisija, T-101/03, EU:T:2005:336, točke 20 in od 45 do 47, in z dne 16. decembra 2015, Grčija/Komisija, T-241/13, EU:T:2015:982, točka 56).
- 330 Poleg tega, kadar avtor izpodbijanega sklepa med postopkom pred sodiščem Unije poda nekatera pojasnila v zvezi z razlogi za ta sklep, morajo biti ta pojasnila koherentna s preudarki, navedenimi v tem sklepu (glej v tem smislu sodbi z dne 22. septembra 2005, Suproco/Komisija, T-101/03, EU:T:2005:336, točke od 45 do 47, in z dne 13. decembra 2016, Printeos in drugi/Komisija, T-95/15, EU:T:2016:722, točki 54 in 55).
- 331 Če namreč preudarki, navedeni v izpodbijanem sklepu, niso koherentni s takimi pojasnili, podanimi v sodnem postopku, obrazložitev zadevnega sklepa ne izpolnjuje funkcij, navedenih v točkah 261 in 262 zgoraj. Natančneje, taka nedoslednost na eni strani zadevnim osebam preprečuje, da bi se pred vložitvijo tožbe seznanile s pravimi razlogi za izpodbijani sklep in pripravile svojo obrambo, na drugi strani pa sodišču Unije preprečuje, da bi opredelilo razloge, ki so služili kot resnična pravna utemeljitev za ta sklep, in preučilo njihovo skladnost s pravili, ki se uporabljajo.
- 332 Nazadnje, spomniti je treba, da mora EOR, kadar sprejme sklep o določitvi predhodnih prispevkov, zadevne institucije obvestiti o metodi izračuna teh prispevkov (glej sodbo z dne 15. julija 2021, Komisija/Landesbank Baden-Württemberg in EOR, C-584/20 P in C-621/20 P, EU:C:2021:601, točka 122).

- 333 Enako mora veljati za metodo določitve zneska letne ciljne ravni, saj je ta znesek bistvenega pomena za sistematiko takega sklepa. Kot namreč izhaja iz člena 4 Izvedbene uredbe 2015/81, metoda izračuna predhodnih prispevkov zajema porazdelitev navedenega zneska med vse zadevne institucije, tako da zvišanje ali znižanje tega zneska povzroči ustrezno zvišanje ali znižanje predhodnega prispevka vsake od teh institucij.
- 334 Iz navedenega izhaja, da čeprav mora EOR institucijam z izpodbijanem sklepom zagotoviti pojasnila v zvezi z metodo določitve letne ciljne ravni, morajo biti ta pojasnila koherentna s pojasnili, ki jih je EOR podal med sodnim postopkom in ki se nanašajo na metodo, ki je bila dejansko uporabljena.
- 335 V obravnavani zadevi pa ni tako.
- 336 Najprej je namreč treba navesti, da je bila v točki 48 obrazložitve izpodbijanega sklepa navedena matematična formula, ki je bila predstavljena kot podlaga za določitev letne ciljne ravni. Izkazalo pa se je, da ta formula ne zajema elementov metode, ki jo je EOR dejansko uporabil, kot je bila pojasnjena na obravnavi. Kot je namreč razvidno iz točk od 322 do 325 zgoraj, je EOR znesek letne ciljne ravni v okviru te metode dobil tako, da je od končne ciljne ravni odštel finančna sredstva, ki so na voljo v ESR, da bi izračunal znesek, ki je še moral biti pobran do konca prvotnega obdobja, in ta znesek delil s tri. Vendar ta dva koraka v izračunu nista izražena v navedeni matematični formuli.
- 337 Iz utemeljitve tožeče stranke v okviru tega tožbenega razloga vsekakor izhaja, da je bila seznanjena z osnovnimi podatki in posledično z morebitnimi zneski končne ciljne ravni, navedenimi v razponu, ki je bil vanje vključen. Vendar ob domnevi, da je bila seznanjena tudi z zneskom finančnih sredstev, ki so na voljo v ESR, same te okoliščine tožeči stranki niso omogočile, da razume, da je EOR dejansko uporabil obe operaciji, navedeni v točki 336 zgoraj, pri čemer je treba pojasniti še, da v matematični formuli iz točke 48 obrazložitve izpodbijanega sklepa nista niti omenjeni.
- 338 Podobna neskladja vplivajo tudi na način določitve koeficienta 1,35 %, ki pa ima v matematični formuli, navedeni v točki 337 zgoraj, ključno vlogo. Ta koeficient bi bilo namreč mogoče razumeti tako, da temelji – med drugimi parametri – na napovedani rasti kritih vlog v preostalih letih prvotnega obdobja. Kot pa je EOR priznal na obravnavi, je bil ta koeficient določen tako, da je bilo z njim mogoče utemeljiti rezultat izračuna zneska letne ciljne ravni, torej po tem, ko je EOR ta znesek izračunal z uporabo štirih faz, navedenih v točkah od 322 do 325 zgoraj, in zlasti tako, da je znesek, ki je rezultat odbitka finančnih sredstev, ki so na voljo v ESR, od končne ciljne ravni, delil s tri. Ta pristop pa nikakor ne izhaja iz izpodbijanega sklepa.
- 339 Poleg tega je treba spomniti, da je bil v skladu z osnovnimi podatki ocenjeni znesek končne ciljne ravni v razponu od 70 do 75 milijard EUR. Za ta razpon pa se je izkazalo, da ni koherenten z razponom stopnje rasti kritih vlog od 4 % do 7 % iz točke 41 obrazložitve izpodbijanega sklepa. EOR je namreč na obravnavi navedel, da je za določitev letne ciljne ravni upošteval 4-odstotno stopnjo rasti kritih vlog – ki je najnižja stopnja drugega razpona – in da je tako dobil ocenjeno končno ciljno raven 75 milijard EUR – ki je najvišja vrednost prvega razpona. Tako se izkaže, da med tema razponoma obstaja neskladnost. Na eni strani namreč razpon, ki se nanaša na stopnjo razvoja kritih vlog, zajema tudi vrednosti, ki so višje od stopnje 4 %, katere uporaba bi privedla do ocenjenega zneska končne ciljne ravni, ki bi bil višji od tistih, ki so zajeti v razponu te ciljne ravni. Na drugi strani tožeča stranka ne more razumeti, zakaj je EOR v razpon, ki se nanaša na navedeno ciljno raven, vključil zneske, ki so nižji od 75 milijard EUR. Da bi to dosegel, bi bilo namreč treba

uporabiti stopnjo, nižjo od 4 %, ki pa ni zajeta v razponu stopnje rasti kritih vlog. V teh okoliščinah tožeča stranka ni mogla ugotoviti, kako je EOR uporabil razpon, ki se nanaša na stopnjo razvoja teh vlog, da bi prišel do izračuna ocenjene končne ciljne ravni.

- 340 Iz tega sledi, da metoda – kot je bila pojasnjena na obravnavi – ki jo je EOR dejansko uporabil za določitev letne ciljne ravni, ne ustreza metodi, opisani v izpodbijanem sklepu, tako da pravih razlogov, zaradi katerih je bila ta ciljna raven določena, na podlagi izpodbijanega sklepa niso mogle opredeliti niti institucije niti Splošno sodišče.
- 341 Glede na navedeno je treba ugotoviti, da je določitev letne ciljne ravni v izpodbijanem sklepu pomanjkljivo obrazložena.
- 342 Tretji del drugega tožbenega razloga je tako treba sprejeti. Ob upoštevanju pravnih in gospodarskih izzivov te zadeve pa je v interesu učinkovitega izvajanja sodne oblasti nadaljevati s preučitvijo drugih tožbenih razlogov.

f) Četrty del, ki se nanaša na nezadostno obrazložitev osnovnega letnega prispevka

- 343 Tožeča stranka trdi, da EOR v zvezi s tožečo stranko ni pojasnil vseh konkretnih elementov izračuna osnovnega letnega prispevka. Individualni obrazec naj predvsem ne bi vseboval imenovalca, ki ga je treba uporabiti za ta prispevek, in sicer vsote neto obveznosti vseh zadevnih institucij, prilagojene v skladu s členom 5 Delegirane uredbe 2015/63, niti „zneska [...] osnovnega prispevka tožeče stranke po uporabi formule, določene v [izpodbijanem] sklepu“.
- 344 EOR to utemeljitev prereka.
- 345 Najprej je treba spomniti, da se v primeru institucij, ki morajo plačati predhodni prispevek, prilagojen njihovim profilom tveganja, ta prispevek izračuna v dveh korakih.
- 346 V prvem koraku EOR v skladu s členom 70(1) Uredbe št. 806/2014 in členom 103(2) Direktive 2014/59 izračuna osnovni letni prispevek na podlagi neto obveznosti zadevne institucije. Na podlagi člena 5 Delegirane uredbe 2015/63 se nekatere obveznosti odštejejo od teh neto obveznosti.
- 347 V drugem koraku EOR prilagodi osnovni letni prispevek glede na profil tveganja zadevne institucije v skladu s členom 70(2), drugi pododstavek, točka (b), Uredbe št. 806/2014 in členom 103(2), drugi pododstavek, Direktive 2014/59.
- 348 Četrty del drugega tožbenega razloga se nanaša na prvi korak izračuna predhodnih prispevkov.
- 349 V točkah od 62 do 65 obrazložitve izpodbijanega sklepa je EOR pojasnil metodologijo za določitev števca in imenovalca, na katerih temelji ta izračun.
- 350 Poleg tega je EOR na strani 1 individualnega obrazca pod naslovom „Osnovni letni prispevek (OLP): števec“ pojasnil vrednost števca, ki je bila upoštevana pri izračunu osnovnega letnega prispevka tožeče stranke, in podatke, na podlagi katerih je bil ta prispevek izračunan.
- 351 Poleg tega je v izpodbijanem sklepu na strani 2 individualnega obrazca, pod naslovom „Izračun bruto prispevka ([Delegirana uredba 2015/63], Priloga 1, „Korak 6‘)“, pojasnjena vrednost imenovalca, ki ga je upošteval pri tem izračunu.

- 352 Iz tega izhaja, da je imela tožeča stranka dovolj informacij, da je lahko v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 268 zgoraj, v bistvu razumela, kako je bil upoštevan njen individualni položaj.
- 353 Res je, da EOR niti v glavnem delu izpodbijanega sklepa niti v prilogah k temu sklepu ni razčlenil imenovalca osnovnega letnega prispevka na njegove sestavne dele, in sicer na vsoto neto obveznosti vseh zadevnih institucij, prilagojeno v skladu s členom 5 Delegirane uredbe 2015/63.
- 354 Vendar, kot je tožeča stranka priznala na obravnavi, ti elementi vključujejo individualizirane podatke vseh zadevnih institucij.
- 355 Taki podatki pa se ne izkažejo za potrebne, da bi tožeča stranka lahko v bistvu razumela, kako se je njen individualni položaj glede na položaj vseh drugih zadevnih institucij upošteval pri izračunu njenega predhodnega prispevka.
- 356 To, da bi se EOR naložila obveznost, da sporoči navedene elemente, bi presegalo zahteve, predvidene s sodno prakso, navedeno v točkah 268, 271 in 272 zgoraj.
- 357 Četrty del drugega tožbenega razloga je zato treba zavriniti.

g) Peti del, ki se nanaša na nezadostno obrazložitev prilagoditve osnovnega letnega prispevka tveganju

- 358 Peti del drugega tožbenega razloga je v bistvu razdeljen na tri očitke.

1) Prvi očitek, ki se nanaša na nezmožnost preverjanja, ali so vse zadevne institucije dolžne plačevati prispevek, prilagojen glede na profil tveganja

- 359 Po mnenju tožeče stranke ni mogoče preveriti, ali so bile vse institucije dejansko predmet prilagoditve tveganju, glede na to, da obstaja razlika med številom institucij, navedenim v statistični podatkih, objavljenih na spletnem mestu EOR, in številom institucij, navedenim v osnovnih podatkih.
- 360 EOR to utemeljitev preroka.
- 361 Najprej je treba poudariti, da EOR v skladu s členom 9(1) Delegirane uredbe 2015/63 izračuna multiplikator za prilagoditev za vse institucije, razen za tiste, ki so upravičene do plačila pavšalnega prispevka v skladu s členom 10 navedene delegirane uredbe, in tiste, ki so navedene v členu 11 navedene delegirane uredbe, tako da kombinira kazalnike tveganja iz člena 6 Delegirane uredbe 2015/63 v skladu s formulo in postopki iz Priloge I k navedeni delegirani uredbi.
- 362 Nato je treba v delu, v katerem je treba utemeljitev tožeče stranke razumeti kot očitek EOR, da v izpodbijanem sklepu ni poimensko navedel vseh institucij, ki sodelujejo v EMR in katerih predhodni prispevek je bil prilagojen njihovemu profilu tveganja, poudariti, da tožeča stranka Splošnemu sodišču ni predložila nobenega dokaza, na podlagi katerega bi bilo mogoče sklepati, da so te informacije pomembne za razumevanje, kako se je na podlagi sodne prakse, navedene v točki 268 zgoraj njen posamični položaj upošteval pri izračunu njenega predhodnega prispevka glede na položaj vseh drugih zadevnih institucij.

363 Nazadnje, če bi bilo treba utemeljitev tožeče stranke razumeti tako, da mora EOR sporočiti le število institucij, za katere je bil predhodni prispevek prilagojen glede na njihov profil tveganja za prispevno obdobje 2021, je treba ugotoviti, da je iz priloge II k izpodbijanemu sklepu mogoče ugotoviti število takih institucij. Za del predhodnih prispevkov, izračunanih na nacionalni podlagi, je to število za vsako državo članico namreč mogoče preveriti v rubriki „N“ na straneh od 6 do 131 priloge II k izpodbijanemu sklepu. Enako velja za del predhodnih prispevkov, izračunanih na podlagi unije, katerih statistični podatki so navedeni na straneh od 132 do 137 priloge II k temu sklepu. Iz teh statističnih podatkov je torej razvidno, da je bil za prispevno obdobje 2021 za skupno 1627 institucij določen predhodni prispevek, prilagojen njihovem profilu tveganja.

364 Glede na zgoraj navedeno je treba prvi očitek petega dela drugega tožbenega razloga zavrni.

2) Drugi očitek, ki se nanaša na upoštevanje kazalnika tveganja „trgovalne dejavnosti, zunajbilančne izpostavljenosti, izvedeni finančni instrumenti, kompleksnost in rešljivost“

365 Tožeča stranka trdi, da EOR ni dovolj obrazložil določitve kazalnika tveganja „trgovalne dejavnosti, zunajbilančne izpostavljenosti, izvedeni finančni instrumenti, kompleksnost in rešljivost“, zlasti ker ni predstavil svoje analize elementov, zaradi katerih se poveča profil tveganja institucij in ki so določeni v členu 6(6)(a), od (i) do (iv), Delegirane uredbe 2015/63. EOR pa naj bi predstavil tako analizo za elemente, ki povzročijo zmanjšanje profila tveganja institucij in so opredeljeni v členu 6(6)(b)(i) in (ii) navedene delegirane uredbe.

366 EOR to utemeljitev prereka.

367 Na prvem mestu je treba poudariti, da podkazalnike v zvezi s kazalnikom tveganja „trgovalne dejavnosti, zunajbilančne izpostavljenosti, izvedeni finančni instrumenti, kompleksnost in rešljivost“ določi EOR v skladu s pogoji iz člena 6(6) Delegirane uredbe 2015/63.

368 Na drugem mestu, EOR je v točkah od 98 do 100 izpodbijanega sklepa pojasnil, kako je določil podkazalnike kazalnika tveganja „trgovalne dejavnosti, zunajbilančne izpostavljenosti, izvedeni finančni instrumenti, kompleksnost in rešljivost“. EOR je med drugim vključil njihov seznam skupaj z njihovimi opredelitvami in pojasnil, kateri konkretni podatki sestavljajo te podkazalnike, in kako je tehtal navedene podkazalnike za namene izračuna tega stebra tveganja.

369 Taka obrazložitev tožeči stranki omogoča razumeti, kako je EOR uporabil kazalnik tveganja „trgovalne dejavnosti, zunajbilančne izpostavljenosti, izvedeni finančni instrumenti, kompleksnost in rešljivost“, in tako izpolnjuje zahteve iz sodne prakse, navedene v točkah 268, 271 in 272 zgoraj.

370 Glede na zgoraj navedeno je treba drugi očitek petega dela drugega tožbenega razloga zavrni.

3) Tretji očitek, ki se nanaša na obrazložitev korakov od 1 do 6 prilagoditve osnovnega letnega prispevka profilu tveganja tožeče stranke

371 Tožeča stranka trdi, obrazložitev korakov od 1 do 6 prilagoditve osnovnega letnega prispevka njenemu profilu tveganja, kakor so opisani v individualnem obrazcu, ne zadostuje.

372 EOR to utemeljitev prereka.

373 Za presojo tega očitka je treba preučiti, ali je imela tožeča stranka na voljo metodologijo za izračun, ki jo je uporabil EOR, in zadostne informacije, da bi v bistvu razumela, kako se je njen posamični položaj upošteval pri izračunu njenega predhodnega prispevka glede na položaj vseh drugih zadevnih institucij v različnih korakih tega izračuna, kot so določeni v Prilogi I k Delegirani uredbi 2015/63.

i) Korak 1

374 V koraku 1 EOR izračuna „neobdelan kazalnik“ za vsak kazalnik in podkazalnik tveganja. Kar zadeva prve tri stebre tveganja, se neobdelan kazalnik izračuna na podlagi opredelitev in operacij iz tabele, ki je v Prilogi I k Delegirani uredbi 2015/63 pod naslovom „Korak 1“. Kar zadeva IV. steber tveganja, se neobdelan kazalnik izračuna na podlagi opredelitev in operacij iz točk od 98 do 101 obrazložitve izpodbijanega sklepa. Vsi neobdelani kazalniki se izračunajo ob upoštevanju informacij, ki jih predloži vsaka institucija. Ti neobdelani kazalniki, ki jih je EOR uporabil za izračun predhodnega prispevka vsake institucije, so bili nato ponovno navedeni v individualnem obrazcu.

375 Ker je bil ta individualni obrazec posredovan tožeči stranki, je ta imela dovolj informacij, da je lahko v bistvu preverila izračun neobdelanih kazalnikov, ki so se nanašali nanjo.

376 Te ugotovitve ne ovrže trditev tožeče stranke, da EOR v okviru stebra tveganja „pomen institucije za stabilnost finančnega sistema ali gospodarstva“ ni navedel imenovalca za izračun kazalnika tveganja „delež medbančnih posojil in vlog v Evropski uniji“, kot je določen v sedmi vrstici pod naslovom „Korak 1“ v Prilogi I k Delegirani uredbi 2015/63.

377 V zvezi s tem tožeča stranka Splošnemu sodišču ni predložila nobenega dokaza, ki bi pojasnil, kako bi lahko na podlagi poznavanja takega podatka v bistvu razumela, kako se je pri izračunu njenega predhodnega prispevka upošteval njen posamični položaj glede na položaj vseh drugih zadevnih institucij. Tožeča stranka lahko namreč za ta kazalnik tveganja preveri svoj položaj v primerjavi z drugimi institucijami na podlagi lastnega deleža medbančnih posojil in vlog, kot je prikazan v oddelkih 4C6 in 4C7 pod naslovom „Drugi prijavljeni podatki, uporabljeni pri izračunu“ na strani 3 individualnega obrazca. To vrednost lahko nato primerja z mejnimi vrednostmi žepka, ki mu je bila dodeljena za ta kazalnik tveganja, pri čemer je bila s temi mejnimi vrednostmi seznanjena na strani 31 (za nacionalno podlago) in strani 133 (za podlago unije) priloge II k izpodbijanemu sklepu.

378 Poleg tega in vsekakor je tožeča stranka lahko upoštevala znesek imenovalca formule, ki jo je EOR uporabil za izračun tega kazalnika tveganja, in sicer vsoto vseh medbančnih posojil in vlog, ki jih imajo institucije v vsaki državi članici ali v bančni uniji, tako da se je skupno število institucij (N) pomnožilo s povprečno vrednostjo tega kazalnika [$Moy. (\bar{x})$]. Podatki, potrebni za izvedbo tega množenja, so prav tako navedeni na straneh 31 in 133 priloge II k izpodbijanemu sklepu.

ii) Korak 2

379 V koraku 2 EOR za vsak neobdelan kazalnik, izračunan v koraku 1 za vsakega od kazalnikov in podkazalnikov tveganja, razen za kazalnik „obseg predhodne izredne javnofinančne pomoči“, izvede naslednje operacije. Najprej izračuna število žepkov, da bi primerjal neobdelane kazalnike institucij. Nato vsakemu žepku dodeli isto število institucij, in sicer tako, da začne z dodeljevanjem institucij z najnižjimi vrednostmi neobdelanega kazalnika prvemu žepku. Na ta

način ima vsak žepak mejne vrednosti, ki jih določata najnižja vrednost neobdelanega kazalnika in najvišja vrednost neobdelanega kazalnika. Nazadnje EOR vsem institucijam, ki so v določenem žepku, dodeli „diskretizirani kazalnik“ za ta žepak, označen z $I_{ij,m}$, ki predstavlja vrednost vrstnega reda tega žepka pri štetju od leve proti desni, tako da je vrednost diskretiziranega kazalnika opredeljena kot 1, 2, 3 in vse do številke zadnjega žepka.

380 Kar zadeva, na prvem mestu, izračun števila žepkov, ta temelji na matematični formuli, določeni v točki 2 pod naslovom „Korak 2“ Priloge I k Delegirani uredbi 2015/63. Ta formula je sestavljena iz naslednjih treh elementov:

- število institucij, ki prispevajo v ESR, označeno z N ;
- vrednost σ_g , ki se izračuna na podlagi tega števila institucij N ;
- vrednost g_{ij} , ki se izračuna na podlagi istega števila institucij N , povprečja zadevnih neobdelanih kazalnikov, označenega z $\bar{x}$, in neobdelanih kazalnikov za vsako institucijo, označenih z $x_{i,j}$.

381 Kot je razvidno iz točke 363 zgoraj, je tožeča stranka lahko ugotovila število institucij N , ki prispevajo v ESR.

382 Poleg tega je EOR na straneh od 30 do 34 in od 132 do 136 priloge II k izpodbijanemu sklepu navedel vrednosti g_{ij} in σ_g povprečje neobdelanih kazalnikov $\bar{x}$ za vsak kazalnik in podkazalnik tveganja.

383 Nazadnje, iz preudarkov, navedenih v točkah od 292 do 302 zgoraj, je razvidno, da EOR institucijam ni bil dolžan sporočiti neobdelanih kazalnikov vseh drugih zadevnih institucij.

384 EOR je zato v zvezi z izračunom števila žepkov institucijam zagotovil največjo možno preglednost v mejah, ki jih nalaga njegova obveznost spoštovanja poslovne skrivnosti institucij, tako da je imela tožeča stranka na voljo dovolj informacij, da je lahko v bistvu razumela način, kako je EOR izvedel ta izračun.

385 Na drugem mestu je tožeča stranka na eni strani imela dostop do najmanjših in največjih vrednosti vsakega žepka za vsakega od kazalnikov ali podkazalnikov tveganja, saj so bile navedene na straneh od 30 do 34 in od 132 do 136 priloge II k izpodbijanemu sklepu. Na drugi strani je bila seznanjena z neobdelanimi kazalniki, ki jih je EOR uporabil za izračun njenega predhodnega prispevka, saj so bili navedeni v njenem individualnem obrazcu. Tožeča stranka je tako lahko preverila, ali so bili neobdelani kazalniki, ki so ji bili dodeljeni, med najnižjimi in najvišjimi vrednostmi žepkov, katerim je bila dodeljena.

386 Na tretjem mestu lahko institucije v individualnem obrazcu preverijo diskretizirani kazalnik, ki jim je bil dodeljen za določen kazalnik ali podkazalnik tveganja.

387 V teh okoliščinah je imela tožeča stranka na voljo dovolj informacij, da je lahko v bistvu razumela operacije, izvedene v koraku 2.

388 Trditve tožeče stranke ne ovržejo te ugotovitve.

- 389 Tožeča stranka najprej trdi, da pri uporabi točke 3 pod naslovom „Korak 2“ v Prilogi I k Delegirani uredbi 2015/63 ni mogoče preveriti, ali so bile institucije z enakim neobdelanim kazalnikom dejansko dodeljene istemu žepku. Tako naj bi moral EOR predložiti seznam o razvrstitvi vseh institucij, da bi tožeča stranka lahko preverila, ali je bila njihova dodelitev različnim žepkom pravilna. Poleg tega, ker izpodbijani sklep ne vsebuje nobenih podrobnosti v zvezi s tretjo fazo koraka 2, in sicer dodelitvijo diskretiziranega kazalnika institucijam, naj tožeča stranka ne bi mogla preveriti diskretiziranega kazalnika, ki ji je bil dodeljen za različne kazalnike tveganja.
- 390 V zvezi s tem je treba spomniti, da v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 265 zgoraj, obveznost obrazložitve ne zahteva, da ima tožeča stranka dostop do vseh informacij, ki ji omogočajo, da preveri pravilnost izračuna svojega predhodnega prispevka.
- 391 Zlasti, kot izhaja iz sodne prakse, navedene v točki 270 zgoraj, EOR tožeči stranki ni dolžan zagotoviti podatkov, za katere velja poslovna skrivnost v zvezi z gospodarskim položajem vsake od drugih zadevnih institucij.
- 392 EOR pa je lahko upravičeno menil, da za diskretizirani kazalnik, dodeljen instituciji, velja poslovna skrivnost. EOR je namreč lahko menil, da bi morebitno razkritje teh informacij lahko razkrilo gospodarski položaj take institucije, zlasti pa stopnjo tveganja, ki ga ta nosi v zvezi z nekaterimi finančnimi dejavnostmi, saj bi omogočilo neposredno primerjavo te stopnje tveganja s stopnjo tveganja, ki jo nosijo druge institucije.

iii) Korak 3

- 393 V koraku 3 EOR za vsak kazalnik in podkazalnik tveganja ponovno prilagodi diskretizirane kazalnike, ki izhajajo iz koraka 2, v razponu od 1 do 1000, da dobi „prilagojen kazalnik“, označen z $RI_{ij,m}$.
- 394 Za izračun tega prilagojenega kazalnika EOR uporabi formulo, ki uporablja naslednje tri elemente:
- diskretizirani kazalnik, ki je bil zadevni instituciji dodeljen v koraku 2;
  - argument največje funkcije, katerega vrednost ustreza številki v zadnjem žepku za zadevni kazalnik ali podkazalnik tveganja;
  - argumenti najmanjše funkcije, katerega vrednost ustreza številki prvega žepka za zadevni kazalnik ali podkazalnik tveganja;
- 395 Tožeča stranka je imela dostop do teh elementov. Prvič, diskretizirani kazalnik je rezultat operacije v koraku 2, opisane v točki 379 zgoraj. Drugič, vrednosti argumentov največje in najmanjše funkcije iz točke 394 zgoraj so prikazane na straneh od 30 do 34 in od 132 do 136 priloge II k izpodbijanemu sklepu v vrsticah „Bin min“ in „Bin max“.
- 396 Zato je imela tožeča stranka na voljo dovolj informacij, da je lahko razumela operacijo, izvedeno v koraku 3, in tako dobila prilagojen kazalnik.

iv) Korak 4

- 397 V koraku 4 EOR za vsak kazalnik in podkazalnik tveganja izračuna „pretvorjeni prilagojen kazalnik“, označen s $TRI_{ij,n}$.
- 398 V zvezi s tem je v točki 1 pod naslovom „Korak 4“ v Prilogi I k Delegirani uredbi 2015/63 vsakemu kazalniku tveganja dodeljen bodisi pozitiven bodisi negativen predznak. Pri kazalnikih tveganja s pozitivnim predznakom velja, da čim višje so vrednosti, bolj tvegane so institucije. Pri kazalnikih tveganja z negativnim predznakom velja, da čim višje so vrednosti, manj tvegane so institucije.
- 399 EOR po tem, ko pripiše predznak, izračuna pretvorjeni prilagojen kazalnik v skladu s formulo, ki je za to določena v točki 2 pod naslovom „Korak 4“ v Prilogi I k Delegirani uredbi 2015/63.
- 400 Izračun pretvorjenega prilagojenega kazalnika se izvede z uporabo prilagojenega kazalnika, dobljenega v koraku 3. Če je torej predznak, uporabljen za zadevni kazalnik tveganja, negativen, ima pretvorjeni prilagojeni kazalnik enako vrednost kot prilagojen kazalnik. Če pa je predznak, uporabljen za zadevni kazalnik tveganja, pozitiven, je treba od številke 1001 odšteti prilagojen kazalnik v skladu s formulo $1001 - RI_{ij,n}$.
- 401 Najprej, glede na naravo operacij, omenjenih v točki 400 zgoraj, ki bodisi ne vključujejo nobenega izračuna bodisi so omejene na preproste izračune brez uporabe dodatnih podatkov, tožeča stranka ne more trditi, da ni imela na voljo dovolj informacij za preverjanje navedenih operacij, ki jih je izvedel EOR.
- 402 Dalje, zavrnilo je treba trditev tožeče stranke, da EOR v okviru koraka 4 ni pojasnil, zakaj je sistematično uporabil pozitiven predznak za kazalnike tveganja v IV. stebru tveganja.
- 403 V zvezi s tem je EOR v točki 112 obrazložitve izpodbijanega sklepa pojasnil, da je uporaba negativnega ali pozitivnega predznaka odvisna od narave zadevnega kazalnika tveganja. Nato je spomnil, da pri kazalnikih s pozitivnim predznakom velja, da višje kot so vrednosti, bolj tvegana je institucija. Tako je EOR za vse kazalnike tveganja, ki sestavljajo IV. steber tveganja, razen za kazalnik tveganja IJS, uporabil pozitiven predznak, saj višje kot so vrednosti teh kazalnikov, bolj tvegana je institucija.
- 404 Poleg tega tožeča stranka napačno trdi, da ne more preveriti operacij, izvedenih v koraku 4, saj te temeljijo na vrednostih, ki izhajajo iz koraka 3, ki jih ne more poznati.
- 405 Kot je pojasnjeno v točkah od 393 do 395 zgoraj, lahko tožeča stranka dejansko sama izračuna prilagojene kazalnike, ki so se uporabili zanj, tako da lahko tudi preveri, ali je rezultat njihove pretvorbe v koraku 4 – ki je prikazan v stolpcu „Vrednost žepka (TRI)“ njenega individualna obrazca – pravilen.
- 406 Nazadnje tožeča stranka meni, da EOR v okviru koraka 4 ni obrazložil svoje odločitve glede uteži kazalnika tveganja IJS. Zlasti naj EOR ne bi pojasnil, kako je v skladu s členom 7(4), drugi pododstavek, Delegirane uredbe 2015/63 pri uporabi kazalnika tveganja IJS upošteval relativno utež kazalnika tveganja „trgovalne dejavnosti, zunajbilančne izpostavljenosti, izvedeni finančni instrumenti, kompleksnost in rešljivost“. Prav tako naj ne bi pojasnil razlogov za razdelitev

institucij v tri žepke, dodelitev prilagoditvenih faktorjev 7/9 in 5/9 dvema od teh žepkov, meril, na podlagi katerih so bile institucije dodeljene tem žepkom, in razlogov, zaradi katerih je bila tožeča stranka dodeljena enemu od teh žepkov.

- 407 V zvezi s tem je treba na eni strani poudariti, da je EOR v točki 114 obrazložitve izpodbijanega sklepa pojasnil, da je moral, čeprav člen 7(4), drugi pododstavek, Delegirane uredbe 2015/63 EOR nalaga, da kazalnik tveganja IJS ponderira v skladu s kazalniki tveganja, določenimi v tej uredbi, pri izračunu predhodnih prispevkov zagotoviti, da imajo lahko tudi institucije z najbolj tveganim profilom še vedno koristi od svojega članstva v IJS. Za to je EOR v točkah od 114 do 116 obrazložitve izpodbijanega sklepa in v točki 131 priloge III k temu sklepu navedel, da je za uresničitev tega cilja določil tri žepke za ponderiranje kazalnika tveganja IJS in institucije z najnižjim profilom tveganja dodelil tretjemu žepku, za katerega ni bila predvidena nobena prilagoditev tega kazalnika. Iz teh pojasnil izhaja tudi, da je EOR po isti logiki institucije s povprečnim profilom tveganja in institucije z najvišjim profilom tveganja dodelil v drugi oziroma prvi žepki, tako da je zanje uporabil prilagoditveni faktor 7/9 in 5/9 za ta kazalnik tveganja.
- 408 V zvezi s tem je EOR v točki 131 priloge III k izpodbijanemu sklepu dodal, da so z uporabo takih prilagoditvenih faktorjev, omenjenih v točki 407 zgoraj, tudi institucije z najvišjim profilom tveganja še vedno deležne več kot 50 % največje koristi, ki bi jo lahko pridobile s članstvom v IJS, kar zadeva izračun predhodnih prispevkov.
- 409 Taka pojasnila tožeči stranki omogočajo razumeti razloge, ki so EOR vodili pri ponderiranju kazalnika tveganja IJS, Splošnemu sodišču pa omogočajo izvajanje sodnega nadzora.
- 410 Kar zadeva na drugi strani razloge, zaradi katerih je bila tožeča stranka dodeljena določenemu žepku za kazalnik tveganja IJS, je dovolj ugotoviti, da je EOR v točki 115 obrazložitve izpodbijanega sklepa pojasnil, da je zadevne institucije dodelil glede na pravično tehtano aritmetično povprečje pretvorjenih prilagojenih kazalnikov devetih podkazalnikov tveganja IV. stebra tveganja.
- 411 Taka obrazložitev zadostuje, tako da trditve tožeče stranke ni mogoče sprejeti.

v) Korak 5

- 412 V koraku 5 EOR izvede naslednje operacije.
- 413 V prvi fazi EOR sešteje kazalnike tveganja i znotraj posameznega stebra tveganja j s tehtanim aritmetičnim povprečjem, tako da uporabi formulo, ki je za to določena v točki 1 pod naslovom „Korak 5“ v Prilogi I k Delegirani uredbi 2015/63.
- 414 Do rešitve te formule pride na podlagi uteži zadevnega kazalnika tveganja v danem stebri tveganja, označene z w_{ij} , in pretvorjenega prilagojenega kazalnika. Take uteži pa se ne pojavijo samo v členu 7, od (2) do (4), Delegirane uredbe 2015/63, temveč tudi v individualnem obrazcu tožeče stranke in na strani 5 priloge II k izpodbijanemu sklepu. Poleg tega je bil pretvorjeni prilagojen kazalnik dobljen v koraku 4.
- 415 V teh okoliščinah se tožeča stranka ne more sklicevati na to, da ni imela dostopa do podatkov, potrebnih za rešitev te formule.

- 416 V drugi fazi EOR sešteje stebre tveganja j , da dobi „skupni kazalnik“, označen z CI_n , s tehtanim geometričnim povprečjem, tako da uporabi formulo, ki je za to določena v točki 2 pod naslovom „Korak 5“ v Prilogi I k Delegirani uredbi 2015/63.
- 417 Do rešitve te formule pride na podlagi uteži stebrov tveganja, označene z W_j , in določene v členu 7(1) Delegirane uredbe 2015/63, ter vrednosti, pridobljenih po seštetju kazalnikov tveganja v vsakem stebru tveganja v okviru operacije, opisane v točkah 413 in 414 zgoraj. Te vrednosti se tožeči stranki sporočijo v njenem individualnem obrazcu.
- 418 V tretji fazi EOR prilagodi skupni kazalnik CI_n z uporabo formule, za to določene v točki 3 pod naslovom „Korak 5“ v Prilogi I k Delegirani uredbi 2015/63, in sicer $1000 - CI_n$, da dobi „končni skupni kazalnik“, označen z FCI_n . Zato institucije z višjim profilom tveganja dobijo višji končni skupni kazalnik.
- 419 V tem okviru tožeča stranka trdi, da bi moral EOR v okviru koraka 5 pojasniti, prvič, postopek seštevanja kazalnikov tveganja v vsakem stebru tveganja, pri čemer bi moral upoštevati zlasti relativne uteži kazalnikov, določene v členu 7 Delegirane uredbe 2015/63, in navesti, kako je prišel do seštevanja teh kazalnikov, ter, drugič, način, kako je bil dobljen skupni kazalnik. To naj bi bilo še toliko bolj pomembno, ker EOR v prispevnem obdobju 2021 nekaterih od teh istih kazalnikov ni uporabil in je bilo zato treba njihovo utež razdeliti.
- 420 V zvezi s tem je treba najprej poudariti, da, kot izhaja iz točk od 412 do 418 zgoraj, postopek seštevanja kazalnikov tveganja temelji na formulah, določenih v točkah od 1 do 3 pod naslovom „Korak 5“ v Prilogi I k Delegirani uredbi 2015/63.
- 421 Dalje iz istih točk izhaja, da je imela tožeča stranka na voljo vse informacije, ki jih je potrebovala za rešitev teh formul.
- 422 Nazadnje je EOR v točki 94 obrazložitve izpodbijanega sklepa pojasnil, da so bile, ker nekateri kazalniki tveganja v prispevnem obdobju 2021 niso bili uporabljeni, uteži razpoložljivih kazalnikov tveganja sorazmerno prilagojene, tako da je vsota njihovih uteži dosegla 100 %, pri čemer se šteje, da je taka prilagoditev uteži predvidena v členu 20(1) Delegirane uredbe 2015/63.
- 423 Glede na navedeno je imela tožeča stranka na voljo dovolj informacij, da je lahko razumela operacije, ki so predvidene v koraku 5 in jih je izvedel EOR.

vi) Korak 6

- 424 V koraku 6 EOR izvede naslednji dve operaciji.
- 425 V prvi fazi EOR izračuna multiplikator za prilagoditev, označen z $\tilde{R}_n$, tako da končni skupni kazalnik iz koraka 5 prilagodi v razponu od 0,8 do 1,5 v skladu s formulo iz točke 1 pod naslovom „Korak 6“ v Prilogi I k Delegirani uredbi 2015/63.
- 426 Za rešitev te formule se EOR opre na tri vrste podatkov, in sicer:
- končni skupni kazalnik zadevne institucije;

- argument najmanjše funkcije končnega skupnega kazalnika, označen z $\min FCI_n$, ki ustreza najmanjši vrednosti tega kazalnika za vse institucije, ki prispevajo v ESR, za katere se izračuna tak kazalnik;
  - argument največje funkcije končnega skupnega kazalnika, označen z $\max FCI_n$, ki ustreza največji vrednosti istega kazalnika za navedene institucije.
- 427 Končni skupni kazalnik zadevne institucije je rezultat koraka 5. Poleg tega so najmanjše in največje funkcije, omenjeni v točki 426 zgoraj, podatki, ki so enaki za vse institucije, katerih osnovni letni prispevek je prilagojen glede na njihov profil tveganja. Ti podatki so navedeni v individualnem obrazcu vsake institucije in na strani 4 Priloge II k izpodbijanemu sklepu v četrtem in petem stolpcu tabele, ki je v tej prilogi, ta stolpca pa sta naslovljena „k“ in „l“. Zato je imela tožeča stranka dostop do podatkov, potrebnih za rešitev formule, določene v točki 1 pod naslovom „Korak 6“ v Prilogi I k Delegirani uredbi 2015/63.
- 428 V drugi fazi EOR izračuna končni prispevek zadevne institucije, označen s c_n , v skladu s formulo, določeno v točki 2 pod naslovom „Korak 6“ v Prilogi I k Delegirani uredbi 2015/63.
- 429 Ta izračun se izvede na podlagi petih podatkov, in sicer:
- letne ciljni ravni, prilagojene v skladu s točko 2 pod naslovom „Korak 6“ v Prilogi I k Delegirani uredbi 2015/63, imenovana „cilj“;
  - neto obveznosti zadevne institucije, prilagojene v skladu s členom 5 Delegirane uredbe 2015/63, ki predstavlja števec osnovnega letnega prispevka, označene z B_n ;
  - vsote osnovnih letnih prispevkov, prilagojenih glede na tveganje vseh zadevnih institucij, označene z $\sum_{p=1}^N (B_p * \tilde{R}_p)$;
  - kumulativnih neto obveznosti vseh institucij z dovoljenjem na ozemljih vseh sodelujočih držav članic, ki predstavljajo imenovalec osnovnega letnega prispevka, označenih z $\sum_{q=1}^N B_q$;
  - multiplikatorja za prilagoditev dane institucije.
- 430 Neto obveznosti tožeče stranke, prilagojene v skladu s členom 5 Delegirane uredbe 2015/63, njen multiplikator za prilagoditev in kumulativne neto obveznosti vseh institucij z dovoljenjem na ozemljih vseh sodelujočih držav članic so bile sporočene tožeči stranki v njenem individualnem obrazcu. Poleg tega sta bila v prilogi II k izpodbijanemu sklepu na strani 4 navedena prilagojena letna ciljna raven – v prvem stolpcu „h“ tabele, ki je v tej prilogi – in vsota osnovnih letnih prispevkov, prilagojenih glede na tveganje vseh zadevnih institucij, pri čemer je ta vsota navedena v tretjem stolpcu „j“ iste tabele.
- 431 Nazadnje, dodatna pojasnila v zvezi s korakom 6 je EOR podal v točkah od 118 do 121 obrazložitev izpodbijanega sklepa.
- 432 V teh okoliščinah je imela tožeča stranka dovolj informacij, da je lahko razumela izračune v koraku 6.
- 433 Utemeljitev tožeče stranke te ugotovitve ne ovrže.

- 434 V zvezi z izračunom multiplikatorja za prilagoditev v koraku 6, omenjenem v točkah 425 in 426 zgoraj, tožeča stranka napačno trdi, da ker ji niso bili sporočeni končni skupni kazalniki vseh institucij, ni mogla vedeti, ali vrednosti argumentov najmanjše in največje funkcije končnih skupnih kazalnikov, omenjene v točki 426 zgoraj, ne pomenijo izjem, ki povzročijo izkrivljanje multiplikatorjev za prilagoditev.
- 435 V zvezi s tem iz sodne prakse, navedene v točki 263 zgoraj, izhaja, da obveznost obrazložitve ne zahteva, da ima tožeča stranka dostop do vseh informacij, ki ji omogočajo, da preveri pravilnost izračuna svojega predhodnega prispevka. Med informacijami, ki jih EOR tako ni dolžan sporočiti tožeči stranki, so tudi končni skupni kazalniki vseh institucij. Njihove vrednosti namreč lahko pomenijo informacije o gospodarskem položaju zadevnih institucij in zlasti o stopnji tveganja, s katerim se srečujejo na trgih, pri čemer se razume, da institucije z višjim profilom tveganja dobijo višji končni skupni kazalnik. V teh okoliščinah je EOR lahko upravičeno štel, da bi razkritje končnih skupnih kazalnikov vseh institucij kršilo njegovo obveznost varovanja poslovne skrivnosti zadevnih institucij. Zato je glede na sodno prakso, navedeno v točki 265 zgoraj, mogoče šteti, da so pojasnila EOR iz točke 118 obrazložitve izpodbijanega sklepa in podatki, sporočeni v individualnem obrazcu in na strani 4 priloge II k temu sklepu, zadostni.
- 436 Prav tako tožeča stranka v zvezi z izračunom končnega prispevka v koraku 6, omenjenim v točkah 428 in 429 zgoraj, ne more trditi, da EOR, čeprav je v izpodbijanem sklepu navedel formulo za ta izračun in pojasnil njene različne člene, ni pojasnil, kako je, kar zadeva tožečo stranko, prišel do rezultata izračuna, navedenega v individualnem obrazcu.
- 437 Na eni strani, kot je razvidno iz točk od 119 do 121 obrazložitve izpodbijanega sklepa, je bil končni prispevek tožeče stranke izračunan v skladu s formulo iz točke 2 pod naslovom „Korak 6“ v Prilogi I k Delegirani uredbi 2015/63. Na drugi strani, kot je poudarjeno v točki 430 zgoraj, je tožeča stranka podatke, potrebne za rešitev te formule, lahko našla v svojem individualnem obrazcu ter v stolpcih h in j tabele na strani 4 priloge II k izpodbijanemu sklepu.
- 438 Iz navedenega izhaja, da lahko tožeča stranka z uporabo formul iz Priloge I k Delegirani uredbi 2015/63 in podatkov iz prilog I in II k izpodbijanemu sklepu dejansko po korakih preveri izračun EOR za njen predhodni prispevek.
- 439 Zato je treba tretji očitek petega dela drugega tožbenega razloga zavriniti.

h) Sedmi del, ki se nanaša na obstoj neobjavljenih vmesnih sklepov

- 440 Tožeča stranka trdi, da je obrazložitev izpodbijanega sklepa nezadostna, ker je EOR sprejel vmesne sklepe, ki niso bili objavljeni in ji niso bili sporočeni.
- 441 EOR to utemeljitev prereka.
- 442 Iz sodne prakse izhaja, da je treba obrazložitev v sklepu o določitvi predhodnih prispevkov šteti za nezadostno, če ta obrazložitev glede nekaterih elementov, za katere mora EOR navesti obrazložitev, temelji zgolj na drugih pravnih aktih, kot so vmesni sklepi, ki jih je EOR sprejel, da bi pojasnil in v nekaterih primerih dopolnil nekatere vidike določitve teh prispevkov, vendar jih ni objavil ali kako drugače sporočil institucijam (glej sodbi z dne 28. novembra 2019, Hypo Vorarlberg Bank/EOR, T-377/16, T-645/16 in T-809/16, EUT:2019:823, točki 194 in 199, in z dne 28. novembra 2019, Portigon/EOR, T-365/16, EU:T:2019:824, točki 171 in 176).

- 443 V obravnavani zadevi je EOR na podlagi pripravljalnega ukrepa Splošnega sodišča z dne 9. novembra 2022 predložil vmesne sklepe, ki so bili pomembni za izračun predhodnih prispevkov za prispevno obdobje 2021. Ti sklepi, ki so bili nato vročeni tožeči stranki v nezaupni različici, vključujejo med drugim notranja stališča, ki so bila naslovljena na osebe EOR, da bi ga usmerjala pri postopku izračuna predhodnih prispevkov.
- 444 Vendar kot je razvidno iz povzetka izpodbijanega sklepa v točkah od 5 do 18 zgoraj, ta vsebuje obrazložitev glede določitve predhodnih prispevkov za prispevno obdobje 2021.
- 445 Poleg tega tožeča stranka ni ugotovila nobenega elementa v vmesnih sklepih, ki ne bi bil vključen v sam izpodbijani sklep in ki bi se upošteval pri določitvi predhodnih prispevkov za prispevno obdobje 2021.
- 446 Zato nič ne kaže na to, da bi obstoj vmesnih sklepov kakor koli vplival na obseg informacij, ki so bile tožeči stranki na voljo, da bi lahko preverila zakonitost določitve njenega predhodnega prispevka in jo izpodbijala pred sodiščem Unije. Natančneje, kot je razvidno iz preučitve prvega do šestega dela drugega tožbenega razloga, je tožeča stranka lahko razumela vse elemente izračuna predhodnega prispevka, razen določitve letne ciljne ravni, samo na podlagi izpodbijanega sklepa.
- 447 Izpodbijani sklep se torej razlikuje od sklepa EOR o določitvi predhodnih prispevkov, ki je bila predmet zadev, v katerih sta bili izdani sodbi z dne 28. novembra 2019, Hypo Vorarlberg Bank/EOR (T-377/16, T-645/16 in T-809/16, EU:T:2019:823), in z dne 28. novembra 2019, Portigon/EOR (T-365/16, EU:T:2019:824). Ta zadnji sklep namreč ni vseboval, med drugim, nobenih informacij v zvezi z določitvijo IV. stebra tveganja s strani EOR, saj so bile te informacije samo v vmesnih sklepih, obravnavanih v teh zadevah (sodbi z dne 28. novembra 2019, Hypo Vorarlberg Bank/EOR, T-377/16, T-645/16 in T-809/16, EU:T:2019:823, točka 195, in z dne 28. novembra 2019, Portigon/EOR, T-365/16, EU:T:2019:824, točka 172).
- 448 Nazadnje, tožeča stranka ni pojasnila, kako bi ji -- glede na premisleke iz točk od 444 do 446 zgoraj – objava vmesnih sklepov omogočila, da bi pod boljšimi pogoji uveljavljala svoje pravice pred sodišči Unije, niti kako bi taka objava tem sodiščem omogočila učinkovitejše izvajanje nadzora.
- 449 V teh okoliščinah zgolj to, da se vmesni sklepi ne objavijo oziroma ne sporočijo, ne bi moglo pomeniti, da izpodbijani sklep ni obrazložen.
- 450 Glede na navedeno je treba sedmi del drugega tožbenega razloga zavrni.

i) Sklepna ugotovitev glede drugega tožbenega razloga

- 451 Glede na navedeno je treba tretji del drugega tožbenega razloga sprejeti. Druge dele tega tožbenega razloga je treba zavrni.

3. Tretji tožbeni razlog: kršitev pravice do učinkovitega sodnega varstva zaradi nepreverljivosti izpodbijanega sklepa

- 452 Tožeča stranka trdi, da je EOR kršil načelo učinkovitega sodnega varstva, saj je sodni nadzor nad izpodbijanem sklepom praktično nemogoč. Na eni strani niti Splošno sodišče niti tožeča stranka naj ne bi razpolagala s podatki, ki se nanašajo na druge institucije, ki niso tožeča stranka, čeprav so ti podatki potrebni za preverjanje izračuna predhodnega prispevka, ki ga je plačala tožeča stranka. Na drugi strani, tudi če bi Splošno sodišče dobilo dostop do zadevnih podatkov, jih naj ne bi moglo uporabiti, saj ne bi imelo dostopa do programske opreme, ki jo EOR uporablja za izračun predhodnih prispevkov, da bi lahko sledilo različnim korakom izračuna v skladu s Prilogo I k Delegirani uredbi 2015/63.
- 453 EOR to utemeljitev prereka.
- 454 Kot je bilo poudarjeno v točki 43 zgoraj, sta morala Svet in Komisija ob uvedbi sistema za izračun predhodnih prispevkov z Delegirano uredbo 2015/63 in Izvedbeno uredbo 2015/81 uskladiti spoštovanje poslovne skrivnosti z načelom učinkovitega sodnega varstva, tako da podatkov, ki so predmet te skrivnosti, ni bilo mogoče sporočiti zainteresiranim strankam in jih zlasti ni bilo mogoče vključiti v obrazložitev sklepov o določitvi zneska predhodnih prispevkov.
- 455 Poleg tega je moral EOR v skladu s členom 339 PDEU in členom 88 Uredbe št. 806/2014 pri sporočanju izpodbijanega sklepa tudi zagotoviti, da institucijam ne razkrije podatkov, ki so poslovna skrivnost.
- 456 Glede na to mora sodišče Unije preveriti utemeljenost razlogov, ki jih je EOR navedel, da bi zavrnil razkritje podatkov, uporabljenih pri izračunu navedenih prispevkov, kot je bilo poudarjeno v točki 48 zgoraj.
- 457 V obravnavani zadevi iz presoje, opravljene v točkah od 292 do 302 zgoraj, izhaja, da je imel EOR pravico zavrniti razkritje individualnih podatkov, ki se nanašajo na druge institucije, tožeči stranki.
- 458 Poleg tega je treba iz istih razlogov, kot so navedeni v točki 54 zgoraj, zavrniti trditev, da to, da je EOR uporabil programsko opremo za izračun predhodnih prispevkov, preprečuje naknadni sodni nadzor.
- 459 V teh okoliščinah je treba tretji tožbeni razlog zavrniti.

4. Šesti tožbeni razlog: kršitev več določb primarnega in sekundarnega prava, ker se je za tožečo stranko uporabil multiplikator za kazalnik tveganja IJS

- 460 Šesti tožbeni razlog je razdeljen na štiri dele.

a) Prvi del, ki se nanaša na kršitev člena 113(7) Uredbe št. 575/2013 in člena 103(7)(h) Direktive 2014/59

- 461 Tožeča stranka spomni, da je izpodbijani sklep za kazalnik tveganja IJS zanjo uporabil prilagoditveni faktor [zaupno]. Vendar naj uporaba takega faktorja ne bi izpolnjevala zahtev člena 113(7) Uredbe št. 575/2013 niti člena 103(7)(h) Direktive 2014/59. IJS, katere članica je

tožeča stranka, naj bi namreč vse institucije, ki so njene članice, varovala na enak način, tako da bi bilo razlikovanje med temi institucijami glede kazalnika tveganja IJS v nasprotju z besedilom in duhom teh določb.

462 EOR to utemeljitev prereka.

463 Na eni strani, kot izhaja iz točk 132 in 139 zgoraj, nič v besedilu člena 103(7) Direktive 2014/59 ali člena 113(7) Uredbe št. 575/2013 Komisiji ne prepoveduje, da v členu 7(4), drugi pododstavek, Delegirane uredbe 2015/63 določi, da mora EOR pri uporabi kazalnika tveganja IJS upoštevati relativno utež kazalnika tveganja „trgovalne dejavnosti, zunajbilančne izpostavljenosti, izvedeni finančni instrumenti, kompleksnost in rešljivost“.

464 Na drugi strani iz točk od 114 do 116 obrazložitve izpodbijanega sklepa in točke 131 Priloge III k temu sklepu izhaja, da je EOR ravnal v skladu z obveznosti, ki jih ima na podlagi člena 7(4) Delegirane uredbe 2015/63, katerega nezakonitost sicer ni bila ugotovljena.

465 Zato je treba prvi del šestega tožbenega razloga zavrniti.

b) Drugi del, ki se nanaša na kršitev člena 16 Listine in načela sorazmernosti

466 Tožeča stranka trdi, da sta, kar zadeva kazalnik tveganja IJS, njena uvrstitev v [zaupno] in posledično dodelitev prilagoditvenega faktorja [zaupno] – ki je imel učinek [zaupno] – nesorazmerni in kršita njeno svobodo gospodarske pobude iz člena 16 Listine ter načelo sorazmernosti iz člena 52(1) Listine.

467 Dodelitev takega prilagoditvenega faktorja za kazalnik tveganja IJS naj bi bila očitno neutemeljena in samovoljna, saj je tožeča stranka dobro kapitalizirana in ima pozitiven profil tveganja, tako da je verjetnost njenega reševanja majhna. To naj bi bilo razvidno zlasti iz rezultatov lastne analize kazalnikov tveganja in statističnih podatkov ECB na podlagi informacij, ki so bile na voljo leta 2019.

468 EOR to utemeljitev prereka.

469 Najprej je treba ugotoviti, da se tožeča stranka zgolj sklicuje na kršitev svobode gospodarske pobude iz člena 16 Listine in načela sorazmernosti, ne da bi razvila utemeljitev, ki bi se ciljno nanašala na ti načeli.

470 Glede na sodno prakso, navedeno v točki 217 zgoraj, je treba torej očitke tožeče stranke zavrniti v delu, v katerem se sklicujejo na kršitev teh načel.

471 Poleg tega, če je treba utemeljitev tožeče stranke razumeti tako, da dejansko trdi, da je EOR storil očitno napako pri presoji, ko ji je dodelil [zaupno] za kazalnik tveganja IJS, je treba poudariti naslednje.

472 V zvezi s kazalnikom tveganja IJS sta EOR in Komisija pojasnila, da bi lahko propad institucije z veliko in zapleteno bilanco stanja, kot je tožeča stranka, v celoti izčrpal sredstva IJS, drugače kot v primeru propada institucije z manjšo in enostavnejšo bilanco stanja. Zato tveganje, da bo tožeča stranka morala uporabiti ESR, ni nujno krito z njenim članstvom v IJS. Tožeča stranka pa ni predložila nobenih dokazov, s katerimi bi izpodbijala to trditev.

- 473 Poleg tega se tožeča stranka se ne more opreti na lastno analizo kazalnikov tveganja ali na statistične podatke ECB, da bi izpodbijala presojo EOR glede kazalnika tveganja IJS.
- 474 Prvič, ta analiza in ti statistični podatki se ne nanašajo na vse institucije, katerih podatki so bili upoštevani pri izračunu kazalnika tveganja IJS tožeče stranke. Tožeča stranka se v svoji analizi primerja le s šestimi drugimi nemškimi institucijami. Nasprotno, kot izhaja iz priloge II k izpodbijanemu sklepu, naj bi EOR pri oblikovanju žepkov v zvezi s kazalnikom tveganja IJS na podlagi unije upošteval podatke 1627 institucij, pri oblikovanju žepkov v zvezi s kazalnikom tveganja IJS na nacionalni podlagi pa podatke 776 institucij.
- 475 Enako velja za statistične podatke ECB. Ti se nanašajo le na 113 institucij, torej en del institucij, katerih podatke je EOR upošteval pri oblikovanju žepkov v zvezi s kazalnikom tveganja IJS.
- 476 Po drugi strani pa se analiza tožeče stranke in statistični podatki ECB nanašajo na dejavnike, ki niso pomembni za utež kazalnika tveganja IJS.
- 477 V skladu s členom 7(4) Delegirane uredbe 2015/63 mora namreč EOR, ko ponderira kazalnik tveganja IJS, upoštevati kazalnik tveganja „trgovalne dejavnosti, zunajbilančne izpostavljenosti, izvedeni finančni instrumenti, kompleksnost in rešljivost“, ki se uporabi za zadevno institucijo v smislu člena 6(5)(a) te delegirane uredbe.
- 478 Prav tako v člen 7(4) Delegirane uredbe 2015/63 niti v člen 6(5)(a) te delegirane uredbe niso vključeni različni dejavniki v analizi kazalnikov tveganja, ki jo je opravila tožeča stranka, in sicer količnik navadnega lastniškega temeljnega kapitala, količnik skupnega kapitala, količnik kapitala prvega reda, količnik nedonosnih posojil (non-performing loan quote (NPL)), količnik kritja, količnik odlogov (forbearance) in količnik nedonosnih izpostavljenosti (non-performing exposures (NPE)) niti dejavniki v statističnih podatkih ECB, in sicer količnik skupnega kapitala, količnik kapitala prvega reda in količnik finančnega vzvoda.
- 479 Zato je treba drugi del šestega tožbenega razloga zavrni.

c) Tretji del, ki se nanaša na kršitev člena 20 Listine in načela enakega obravnavanja

- 480 Tožeča stranka trdi, da je bila zaradi tega, ker se je zanjo uporabil prilagoditveni faktor [zaupno] za kazalnik tveganja IJS, neupravičeno drugačno obravnavana v primerjavi z institucijami, ki dobijo [zaupno] za kazalnik tveganja IJS, tako da izpodbijani sklep krši člen 20 Listine in načelo enakega obravnavanja.
- 481 Zlasti članstvo v IJS naj bi bila okoliščina, zaradi katere so vse zadevne institucije primerljive, in ne obstaja objektivno merilo, ki bi lahko upravičilo različno obravnavanje različnih institucij, ki so članice IJS. Kazalnik tveganja „trgovalne dejavnosti, zunajbilančne izpostavljenosti, izvedeni finančni instrumenti, kompleksnost in rešljivost“ naj ne bi bilo ustrezno merilo, kot je predstavljeno v petem tožbenem razlogu.
- 482 Poleg tega naj bi dodelitev prilagoditvenega faktorja [zaupno] tožeči stranki pomenila očitno neprimerno razlikovanje glede na verjetnosti njenega propada, njenega reševanja in uporabe ESR.
- 483 EOR to utemeljitev prereka.

- 484 Prvič, kot je navedeno v točkah od 160 do 163 zgoraj, tožeča stranka ne more trditi, da so vse institucije, ki so članice IJS, v primerljivem položaju.
- 485 Drugič, kot je navedeno v točki 165 zgoraj, pomenijo elementi, povezani kazalnikom tveganja „trgovalne dejavnosti, zunajbilančne izpostavljenosti, izvedeni finančni instrumenti, kompleksnost in rešljivost“, ki se uporabljajo za ponderiranje kazalnika tveganja IJS med različnimi institucijami, ki so članice IJS, objektivna merila, ki so poleg tega v skladu z enim od ciljev EMR, in sicer spodbuditi institucije k poslovanju po manj tveganem modelu.
- 486 Glede na sodno prakso, navedeno v točki 159 zgoraj, je treba torej tretji del šestega tožbenega razloga zavrni.

d) Četrty del, ki se nanaša na kršitev načela dobrega upravljanja

- 487 Četrty tožbeni razlog je razdeljen na dva očitka.

1) Prvi očitek, da EOR izpodbijanega sklepa ni ustrezno obrazložil

- 488 Tožeča stranka trdi, da EOR v izpodbijanem sklepu ne pojasni pravno zadostno, prvič, zakaj je primerno oblikovati tri žepke za ponderiranje kazalnika tveganja IJS namesto na primer dveh ali petih žepkov, in drugič, zakaj bi moral biti prilagoditveni faktor za prvi žepok 5/9, za drugi žepok pa 7/9, da bi se „razpršili učinki sodelovanja v [IJS] glede na dodatne dejavnike, povezane s stopnjo tveganja institucij“.
- 489 EOR to utemeljitev prereka.
- 490 Poudariti je treba, da tožeča stranka v bistvu ponovi del argumentov, ki jih je navedla v zvezi s korakom 4 v podporo tretjemu očitku petega dela drugega tožbenega razloga.
- 491 Zato je treba iz enakih razlogov, kot so navedeni v točkah od 407 do 409 zgoraj, zavrni prvi očitek četrtega dela šestega tožbenega razloga.

2) Drugi očitek, da je EOR kršil svojo obveznost, da opravi preiskavo

- 492 Tožeča stranka trdi, da EOR s tem, da jo je dodelil žepku [zaupno] za kazalnik tveganja IJS, ni v celoti, vestno in nepristransko upošteval vseh pomembnih dejstev. EOR naj namreč ne bi preučil, kako varstvo, ki ga zagotavlja IJS, katerega članica je tožeča stranka, koristi njenim članom. Prav tako naj ne bi preveril, ali in v kolikšnem obsegu lahko člen 7(4) Delegirane uredbe 2015/63 upravičuje oblikovanje žepka in razlikovanje na podlagi tveganja v primerjavi z drugimi članicami IJS, ki ji pripada tožeča stranka. Enako naj bi veljalo za preučitev, ali in v kolikšnem obsegu profil tveganja tožeče stranke in druge okoliščine primera ne bi upravičevale dodelitve, ki bi bila zanjo ugodnejša.
- 493 V tem okviru naj bi EOR storil tudi napake pri presoji. Postopek dodeljevanja žepkom naj bi pripeljal do napačnih rezultatov, zlasti v primeru združitve dveh institucij, ki sta članici IJS. V takem primeru naj bi se dodelitev preostalih institucij žepkom spremenila, saj bi bilo manj institucij za razdelitev v različne žepke, medtem ko bi odločilna merila za priznanje kazalnika tveganja IJS, omenjena v členu 6(7) Delegirane uredbe 2015/63, ostala nespremenjena.

- 494 EOR to utemeljitev preroka.
- 495 Načelo dobrega upravljanja, kakor je določeno v členu 41 Listine, institucijam in organom Unije nalaga obveznost, da skrbno in nepristransko preučijo vse upoštevne vidike obravnavanega primera (glej v tem smislu sodbi z dne 21. novembra 1991, Technische Universität München, C-269/90, EU:C:1991:438, točka 14, in z dne 23. septembra 2009, Estonija/Komisija, T-263/07, EU:T:2009:351, točka 99 in navedena sodna praksa).
- 496 V obravnavanem primeru je treba poudariti, prvič, da lahko EOR za ponderiranje kazalnika tveganja IJS upošteva le elemente, določene v členu 7(4) Delegirane uredbe 2015/63, in sicer kazalnik tveganja „trgovalne dejavnosti, zunajbilančne izpostavljenosti, izvedeni finančni instrumenti, kompleksnost in rešljivost“ v smislu člena 6(5)(a) te delegirane uredbe.
- 497 Drugič, EOR mora izračunati kazalnik tveganja IJS na podlagi podatkov, ki jih posredujejo institucije v skladu s členom 14 Delegirane uredbe 2015/63.
- 498 V teh okoliščinah EOR ni mogoče očitati, da pri izračunu predhodnega prispevka tožeče stranke ni upošteval elementov, na katere se je ta sklicevala, kot so tisti iz točke 492 zgoraj, ki niso predvideni v členu 7(4) niti v členu 14 Delegirane uredbe 2015/63.
- 499 Tretjič, zavrtni je treba očitok, da je EOR storil očitno napako pri presoji, ko je določil žepke za ponderiranje kazalnika tveganja IJS.
- 500 Najprej iz točk od 159 do 165 zgoraj izhaja, da lahko EOR razlikuje med članicami IJS, da bi ocenil profil tveganja različnih institucij za namene izračuna njihovega predhodnega prispevka.
- 501 Dalje, kot je razvidno iz preučitve petega tožbenega razloga zgoraj, je lahko EOR te institucije razlikoval na podlagi merila iz člena 7(4) Delegirane uredbe 2015/63, v skladu s katerim EOR kazalnik tveganja IJS ponderira na podlagi kazalnika tveganja „trgovalne dejavnosti, zunajbilančne izpostavljenosti, izvedeni finančni instrumenti, kompleksnost in rešljivost“.
- 502 Nazadnje, tožeča stranka Splošnemu sodišču ni predložila nobenega konkretnega dokaza, s katerim bi izpodbijala uporabo tega merila.
- 503 Četrtič, kot je v bistvu pojasnil EOR, ne da bi tožeča stranka temu nasprotovala, če se združita dve instituciji, ki sta članici ene IJS, ta okoliščina povzroči zmanjšanje števila institucij, ki jih je treba dodeliti žepkom, določenim za ponderiranje kazalnika tveganja IJS, ta element pa se samodejno upošteva pri končnem izračunu tega zadnjega kazalnika tveganja, če je do združitve prišlo pred koncem referenčnega leta iz člena 14 Delegirane uredbe 2015/63.
- 504 Zato je treba četrti del šestega tožbenega razloga zavrtni.

e) Sklepna ugotovitev glede šestega tožbenega razloga

- 505 Glede na vse navedeno je treba šesti tožbeni razlog zavrtni.

5. Osmi tožbeni razlog: kršitev členov 16 in 52 Listine zaradi neustreznosti multiplikatorja za prilagoditev

- 506 Tožeča stranka trdi, da multiplikatorji za prilagoditev, ki so bili uporabljeni zanjo – in sicer multiplikator, ki je bil uporabljen za izračun njenega predhodnega prispevka na podlagi unije, in multiplikator za izračun tega prispevka na nacionalni podlagi – niso v skladu z njenim profilom tveganja, zaradi česar izpodbijani sklep krši člen 16 Listine in načelo sorazmernosti iz člena 52(1) Listine.
- 507 Tožeča stranka zlasti trdi, da je dobro kapitalizirana in da ima pozitiven profil tveganja. Zato naj bi bila verjetnost njenega reševanja majhna. To naj bi bilo razvidno zlasti iz rezultatov njene analize in statističnih podatkov ECB na podlagi informacij, ki so bile na voljo leta 2019.
- 508 Kar zadeva kazalnik tveganja IJS, EOR tožeči stranki naj niti ne bi navedel nobenega objektivnega razloga za njeno dodelitev žepku [*zaupno*] kljub popolni zaščiti, ki jo zagotavlja IJS, katere članica je. To naj bi imelo za posledico predhodni prispevek [*zaupno*], tako da naj bi izpodbijani sklep kršil člen 16 Listine, načelo sorazmernosti in člen 20 Listine.
- 509 EOR to utemeljitev prereka.
- 510 Najprej je treba ugotoviti, da se tožeča stranka zgolj sklicuje na kršitev načel, določenih v členih 16 in 20 Listine, ter načela sorazmernosti, ne da bi razvila kakršno koli utemeljitev, ki bi se ciljno nanašala na ta načela.
- 511 Glede na sodno prakso, navedeno v točki 217 zgoraj, je torej treba utemeljitev tožeče stranke zavrnil v delu, v katerem se sklicuje na kršitev teh načel.
- 512 Poleg tega in vsekakor, če je treba to utemeljitev razumeti tako, da tožeča stranka dejansko trdi, da je EOR storil očitno napako pri presoji, ko je izračunal njene multiplikatorje za prilagoditev, je treba poudariti naslednje.
- 513 Na prvem mestu, očitek, da je EOR tožečo stranko dodelil napačnemu žepku za kazalnik tveganja IJS, je treba zavrnil iz enakih razlogov, kot so navedeni v točkah od 500 do 502 zgoraj.
- 514 Na drugem mestu se tožeča stranka ne more opreti na lastno analizo kazalnikov tveganja, da bi izpodbijala izračun njenih multiplikatorjev za prilagoditev. Prvič, iz točke 112 obrazložitve izpodbijanega sklepa izhaja, da je EOR pri izračunu predhodnih prispevkov upošteval 16 kazalnikov tveganja. Vendar se analiza tožeče stranke nanaša le na enega od teh 16 kazalnikov, in sicer na količnik navadnega lastniškega temeljnega kapitala. Drugič, tožeča stranka se v tej analizi primerja s šestimi drugimi nemškimi institucijami. Kot je razvidno iz priloge II k izpodbijanemu sklepu, pa je EOR pri izračunu njenega predhodnega prispevka na podlagi unije upošteval podatke 1627 institucij, pri izračunu tega prispevka na nacionalni podlagi pa podatke 776 institucij.
- 515 Prav tako se tožeča stranka ne more sklicevati na statistične podatke ECB, da bi izpodbijala izračun njenih multiplikatorjev za prilagoditev. Prvič, ti statistični podatki se nanašajo le na dva od 16 kazalnikov tveganja, ki jih je EOR upošteval pri izračunu predhodnih prispevkov, in sicer na „količnik navadnega lastniškega temeljnega kapitala“ in količnik finančnega vzvoda. Drugič, navedeni statistični podatki se nanašajo le na 113 institucij, torej en del institucij, katerih podatke je EOR upošteval pri tem izračunu.

516 Glede na navedeno je treba osmi tožbeni razlog zavriniti.

6. Deveti tožbeni razlog: kršitev členov 16, 20, 41 in 52 Listine zaradi očitnih napak pri presoji

517 Tožeča stranka trdi, da je EOR kršil diskrecijsko pravico in je zato kršil člene 16, 20 in 41 Listine ter načelo sorazmernosti iz člena 52 Listine zaradi številnih očitnih napak pri presoji, ki jih je storil pri izračunu njenega predhodnega prispevka.

518 Na prvem mestu naj EOR ne bi ustrezno upošteval niti določil:

- vpliva procikličnih prispevkov na finančni položaj institucij pri določanju letne ciljne ravni iz člena 69(2) Uredbe št. 806/2014;
- kazalnika tveganja „trgovalne dejavnosti in zunajbilančne izpostavljenosti, izvedeni finančni instrumenti, zapletenost in rešljivost“;
- kazalnika tveganja IJS;
- prilagoditev uteži kazalnikov tveganja v stebru tveganja v primeru neuporabe nekaterih kazalnikov tveganja.

519 Na drugem mestu naj bi kazalniki tveganja in uteži na podlagi Delegirane uredbe 2015/63 dovoljevali oblikovanje žepkov in grupiranje v žepke, kar naj bi pripeljalo do bremena za tožečo stranko, ki je očitno vsebinsko neutemeljeno, nesorazmerno in diskriminatorno. Kot je navedeno v sedmem tožbenem razlogu, naj bi Priloga I k tej delegirani uredbi pripeljala do položaja, v katerem je razpon največjih in najmanjših vrednosti za prvi in zadnji žepok nesorazmerno velik, v katerem je več žepkov praznih, v drugih žepkih pa je očitno preveliko število institucij. V zvezi s tem naj bi EOR kršil svojo diskrecijsko pravico in ni izvedel prilagoditev predhodnih prispevkov, ki jih zahtevata načeli enakega obravnavanja in sorazmernosti.

520 EOR to utemeljitev prereka.

521 Najprej je treba ugotoviti, da se tožeča stranka zgolj sklicuje na kršitve načel iz členov 16, 20 in 41 Listine ter načela sorazmernosti iz člena 52 Listine, ne da bi razvila samostojno utemeljitev, ki bi se ciljno nanašala na ta načela.

522 Glede na sodno prakso, navedeno v točki 217 zgoraj, je torej treba utemeljitev tožeče stranke zavriniti v delu, v katerem se sklicuje na kršitev teh načel.

523 Dalje, v delu, v katerem tožeča stranka trdi, da je EOR storil očitne napake pri presoji, ko je oblikoval žepke in jim dodelil institucije, ta očitek ni podprt s konkretnimi argumenti. Tožeča stranka zlasti ne pojasni, kako je diskrecijska pravica, podeljena EOR, povezana z dejavniki, navedenimi v točki 518 zgoraj, niti točno kako bi moral EOR upoštevati te dejavnike.

524 Podobno, čeprav tožeča stranka EOR očita, da ni izvedel „potrebni individualnih prilagoditev“ rezultatov uporabe matematične formule iz točke 2 pod naslovom „Korak 2“ v Prilogi I k Delegirani uredbi 2015/63, ki so v skladu z načelom enakega obravnavanja in sorazmernosti, ne navede narave teh prilagoditev.

525 Nazadnje, tožeča stranka je predstavila dvoumno utemeljitev v zvezi z metodo binning. Na eni strani s sklicevanjem na svoje trditve, predstavljene v sedmem tožbenem razlogu, EOR očita, da ni priznal, da uporaba koraka 2 pripelje do nesorazmerno velikega razpona vrednosti za prvi in zadnji žep, da je več žepov praznih in da prvi žepki vsebujejo očitno preveliko število institucij. Tožeča stranka tako s tem očitkom nakazuje, da po njenem mnenju metoda binning ni v skladu s hierarhično višjimi pravnimi pravili, ne da bi pri tem v okviru tega tožbenega razloga uveljavljala ugovor nezakonitosti. Tak ugovor pa je treba uveljavljati jasno, da lahko avtor akta brani njegovo zakonitost (glej v tem smislu sklep z dne 20. januarja 2009, Sack/Komisija, C-38/08 P, EU:C:2009:21, točki 21 in 22). Po drugi strani tožeča stranka iz istih razlogov EOR očita, da je kršil zahteve iz Priloge I k Delegirani uredbi 2015/63. V teh okoliščinah Splošno sodišče ne more natančno ugotoviti obsega argumentov tožeče stranke v zvezi s tem in razsoditi o njihovi utemeljenosti.

526 Glede na navedeno je treba torej deveti tožbeni razlog zavrniti.

7. Enajsti tožbeni razlog: kršitev člena 70(2) Uredbe št. 806/2014 ter nezdružljivost členov 69 in 70 Uredbe št. 806/2014 s hierarhično višjimi pravnimi pravili

527 Ni sporno, da je tožeča stranka enajsti tožbeni razlog prvič navedla v repliki. Kljub temu meni, da je ta tožbeni razlog dopusten, ker temelji na dejanskih in pravnih okoliščinah, ki so nastale med sodnim postopkom. Z informacijo, potrebno za razumevanje, ali letna ciljna raven presega zgornjo mejo 12,5 % končne ciljne ravni, ki je določena v členu 70(2) Uredbe št. 806/2014, naj bi se namreč seznanila s sklepom EOR SRB/ES/2022/18 z dne 11. aprila 2022 o izračunu predhodnih prispevkov v ESR za leto 2022.

528 EOR trdi na eni strani, da ta tožbeni razlog ni dopusten, ker je prepozen, in na drugi strani, da ga je treba zavrniti kot neutemeljenega.

529 V skladu s členom 84(1) Poslovnika navajanje novih razlogov med postopkom ni dovoljeno, razen če ti izhajajo iz pravnih in dejanskih okoliščin, ki so se razkrile med postopkom, ali če pomenijo neposredno ali implicitno razširitev razloga, ki je bil že naveden v začetni vlogi in je z njim tesno povezan (glej v tem smislu sodbo z dne 5. oktobra 2020, HeidelbergCement in Schwenk Zement/Komisija, T-380/17, EU:T:2020:471, točka 87 in navedena sodna praksa).

530 Prvič, ni sporno, da je EOR v osnovnih podatkih, omenjenih v točki 326 zgoraj, navedel znesek končne ciljne ravni, ki jo je napovedal, v obliki razpona med 70 in 75 milijardami EUR za namene določitve predhodnih prispevkov za prispevno obdobje 2021. Drugič, iz tožbe je razvidno, da se je tožeča stranka s temi podatki lahko seznanila pred vložitvijo tožbe, saj se je nanje sklicevala v okviru svoje utemeljitve drugega tožbenega razloga.

531 V teh okoliščinah pritožnica ne more trditi, da ji dejanske okoliščine, ki jih navaja v utemeljitev enajstega tožbenega razloga in ki utemeljujejo predložitev tega razloga v fazi replike, niso bile znane že ob vložitvi tožbe.

532 Poleg tega tožeča stranka ni trdila, da ta tožbeni razlog pomeni razširitev prej navedenega tožbenega razloga.

533 V teh okoliščinah je treba enajsti tožbeni razlog zavreči kot nedopusten.

534 Poleg tega, tudi če bi bil enajsti tožbeni razlog dopusten, Splošno sodišče ne bi moglo presoјati njegove utemeljenosti. Kot je namreč razvidno iz točk od 308 do 340 zgoraj, izpodbijani sklep ni obrazložen v zvezi z določitvijo letne ciljne ravni za prispevno obdobje 2021 in ga je treba iz tega razloga razglasiti za ničnega. To, da take obrazložitve ni, Splošnemu sodišču preprečuje, da bi preučilo utemeljenost enajstega tožbenega razloga.

C. Sklep

535 Iz vsega navedenega izhaja, da je tretji del drugega tožbenega razloga utemeljen, medtem ko je treba druge dele tega tožbenega razloga in vse druge navedene tožbene razloge zavrni. Ker lahko tretji del drugega tožbenega razloga sam utemelji razglasitev ničnosti izpodbijanega sklepa, je treba ta sklep razglasiti za ničen v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko.

V. Časovna omejitev učinkov sodbe

536 EOR Splošnemu sodišču predlaga, naj v primeru razglasitve ničnosti izpodbijanega sklepa ohrani njegove učinke do njegove nadomestitve ali vsaj šest mesecev od datuma, ko bo sodba postala pravnomočna.

537 Tožeča stranka je na obravnavi v bistvu navedla, da temu predlogu ne nasprotuje, ker bo izpodbijani sklep razglašen za ničen zaradi bistvene kršitve postopka.

538 Spomniti je treba, da lahko sodišče Unije v skladu s členom 264, drugi odstavek, PDEU, če meni, da je to potrebno, določi tiste učinke akta, razglašenega za ničnega, ki jih je treba šteti za dokončne.

539 V zvezi s tem iz sodne prakse izhaja, da je mogoče iz razlogov pravne varnosti ohraniti učinke takega akta, med drugim, če bi takojšnje posledice ničnosti tega akta povzročile resne negativne posledice, zakonitost izpodbijanega akta pa se ne izpodbija iz razlogov v zvezi z njegovim ciljem ali vsebino, temveč zaradi bistvene kršitve postopka (glej sodbo z dne 15. julija 2021, Komisija/Landesbank Baden-Württemberg in EOR, C-584/20 P in C-621/20 P, EU:C:2021:601, točka 175 in navedena sodna praksa).

540 V obravnavanem primeru je bil izpodbijani sklep sprejet ob bistvenih kršitvah postopka. Splošno sodišče pa v tem postopku ni ugotovilo nobene napake, ki bi vplivala na vsebinsko zakonitost tega sklepa.

541 Poleg tega, kot je Sodišče razsodilo v sodbi z dne 15. julija 2021, Komisija/Landesbank Baden-Württemberg in EOR (C-584/20 P in C-621/20 P, EU:C:2021:601, točka 177), je treba ugotoviti, da bi razglasitev ničnosti izpodbijanega sklepa, ne da bi bila določena ohranitev njegovih učinkov do njegove nadomestitve z novim aktom, lahko ogrozila izvajanje Direktive 2014/59, Uredbe št. 806/2014 in Delegirane uredbe 2015/63, ki so bistveni del bančne unije, ki prispeva k stabilnosti euroobmočja.

542 V teh okoliščinah je treba učinke izpodbijanega sklepa v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko, ohraniti, dokler v razumnem roku, ki ne sme presegati šestih mesecev od dneva razglasitve te sodbe, ne začne veljati nov sklep EOR o določitvi predhodnega prispevka tožeče stranke v ESR za prispevno obdobje 2021.

VI. Stroški

- 543 V skladu s členom 134(1) Poslovnika Splošnega sodišča se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. EOR ni uspel, zato se mu v skladu s predlogi tožeče stranke naloži, da nosi svoje stroške in stroške tožeče stranke.
- 544 V skladu s členom 138(1) Poslovnika Komisija nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (osmi razširjeni senat)

razsodilo:

- 1. Sklep SRB/ES/2021/22 Enotnega odbora za reševanje (EOR) z dne 14. aprila 2021 o izračunu predhodnih prispevkov v Enotni sklad za reševanje za leto 2021 se razglasi za ničn v delu, v katerem se nanaša na Landesbank Baden-Württemberg.**
- 2. Učinki sklepa SRB/ES/2021/22 se v delu, v katerem se nanaša na Landesbank Baden-Württemberg, ohranijo, dokler v razumnem roku, ki ne sme presegati šestih mesecev od dneva razglasitve te sodbe, ne začne veljati nov sklep EOR o določitvi predhodnega prispevka te institucije v Enotni sklad za reševanje za prispevno obdobje 2021.**
- 3. EOR poleg svojih stroškov nosi stroške, ki so nastali Landesbank Baden-Württemberg.**
- 4. Evropska komisija nosi svoje stroške.**

Kornezov

De Baere

Petrлік

Kecsmár

Kingston

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourggu, 20. decembra 2023.

Podpisi

Kazalo

I. Dejansko stanje	2
II. Izpodbijani sklep	2
III. Predlogi strank	4
IV. Pravo	5
A. Ugovori nezakonnosti členov od 4 do 9 in 20 Delegirane uredbe 2015/63 ter Priloge I k tej uredbi	6
1. Četrty tožbeni razlog: ugovor nezakonnosti členov od 4 do 9 Delegirane uredbe 2015/63 ter Priloge I k tej uredbi zaradi kršitve načel učinkovitega sodnega varstva in pravne varnosti	6
a) Prvi del, ki se nanaša na domnevno kršitev načela učinkovitega sodnega varstva . . .	7
b) Drugi del, ki se nanaša na domnevno kršitev načela pravne varnosti	10
1) Prvi očitok, ki se nanaša na to, da členu od 4 do 9 Delegirane uredbe 2015/63 in Priloga I k tej uredbi institucijam ne omogočajo, da bi vnaprej izračunale svoje predhodne prispevke	10
2) Drugi očitok, ki se nanaša na to, da bi Komisija lahko določila drugačno metodologijo za izračun predhodnih prispevkov	15
3) Tretji očitok, ki se nanaša na kršitev členu 12 Uredbe 2016/1011	17
c) Sklepna ugotovitev glede četrtega tožbenega razloga	17
2. Peti tožbeni razlog: ugovor nezakonnosti členu 7(4), drugi pododstavek, Delegirane uredbe 2015/63, ker krši več hierarhično višjih pravnih pravil	17
a) Prvi del, ki se nanaša na nezdružljivost členu 7(4), drugi pododstavek, Delegirane uredbe 2015/63 s členom 103(7)(h) Direktive 2014/59 in členom 113(7) Uredbe št. 575/2013	18
b) Drugi del, ki se nanaša na nezdružljivost členu 7(4), drugi pododstavek, Delegirane uredbe 2015/63 z „zahtevo izračuna prispevkov, ki je prilagojen tveganju“, in načelom enakega obravnavanja	19
1) Prvi očitok, ki se nanaša na kršitev „zahteve izračuna prispevkov, ki je prilagojen tveganju“	19
2) Drugi očitok, ki se nanaša na kršitev načela enakega obravnavanja	21
c) Tretji del, ki se nanaša na nezdružljivost členu 7(4), drugi pododstavek, Delegirane uredbe 2015/63 z načelom pravne varnosti	22

d) Četrty del, ki se nanaša na nezdržljivost členu 7(4), drugi pododstavek, Delegirane uredbe 2015/63 z načelom celovitega upoštevanja dejanskega stanja	23
e) Sklepna ugotovitev glede petega tožbenega razloga	23
3. Sedmi tožbeni razlog: ugovor nezakonitosti členov 6, 7 in 9 Delegirane uredbe 2015/63 ter Priloge I k njej, ker naj bi kršili več hierarhično višjih pravnih pravil	23
4. Deseti tožbeni razlog: ugovor nezakonitosti členu 20(1), prvi in drugi stavek, Delegirane uredbe 2015/63, ker naj bi kršil člen 103(7) Direktive 2014/59 in „zahtevo izračuna prispevkov, ki je prilagojen tveganju“	28
B. Tožbeni razlogi, ki se nanašajo na zakonitost izpodbijanega sklepa	30
1. Prvi tožbeni razlog: kršitev členu 81(1) Uredbe št. 806/2014 v povezavi s členom 3 Uredbe št. 1	30
2. Drugi tožbeni razlog: neobstoj obrazložitve	31
a) Uvodne ugotovitve	31
b) Prvi del, ki se nanaša na jezik verodostojne različice izpodbijanega sklepa	33
c) Drugi del, ki se nanaša na zapletenost obrazložitve izračuna predhodnega prispevka	34
d) Šesti del, ki se nanaša na hrambo podatkov drugih institucij	35
e) Tretji del, ki se nanaša na obrazložitev letne ciljne ravni	36
f) Četrty del, ki se nanaša na nezadostno obrazložitev osnovnega letnega prispevka	41
g) Peti del, ki se nanaša na nezadostno obrazložitev prilagoditve osnovnega letnega prispevka tveganju	42
1) Prvi očitke, ki se nanaša na nezmožnost preverjanja, ali so vse zadevne institucije dolžne plačevati prispevek, prilagojen glede na profil tveganja	42
2) Drugi očitke, ki se nanaša na upoštevanje kazalnika tveganja „trgovalne dejavnosti, zunajbilančne izpostavljenosti, izvedeni finančni instrumenti, kompleksnost in rešljivost“	43
3) Tretji očitke, ki se nanaša na obrazložitev korakov od 1 do 6 prilagoditve osnovnega letnega prispevka profilu tveganja tožeče stranke	43
i) Korak 1	44
ii) Korak 2	44
iii) Korak 3	46
iv) Korak 4	47
v) Korak 5	48

vi) Korak 6	49
h) Sedmi del, ki se nanaša na obstoj neobjavljenih vmesnih sklepov	51
i) Sklepna ugotovitev glede drugega tožbenega razloga	52
3. Tretji tožbeni razlog: kršitev pravice do učinkovitega sodnega varstva zaradi nepreverljivosti izpodbijanega sklepa	53
4. Šesti tožbeni razlog: kršitev več določb primarnega in sekundarnega prava, ker se je za tožečo stranko uporabil multiplikator za kazalnik tveganja IJS	53
a) Prvi del, ki se nanaša na kršitev člena 113(7) Uredbe št. 575/2013 in člena 103(7)(h) Direktive 2014/59	53
b) Drugi del, ki se nanaša na kršitev člena 16 Listine in načela sorazmernosti	54
c) Tretji del, ki se nanaša na kršitev člena 20 Listine in načela enakega obravnavanja ..	55
d) Četrty del, ki se nanaša na kršitev načela dobrega upravljanja	56
1) Prvi očitek, da EOR izpodbijanega sklepa ni ustrezno obrazložil	56
2) Drugi očitek, da je EOR kršil svojo obveznost, da opravi preiskavo	56
e) Sklepna ugotovitev glede šestega tožbenega razloga	57
5. Osmi tožbeni razlog: kršitev členov 16 in 52 Listine zaradi neustreznosti multiplikatorja za prilagoditev	58
6. Deveti tožbeni razlog: kršitev členov 16, 20, 41 in 52 Listine zaradi očitnih napak pri presoji	59
7. Enajsti tožbeni razlog: kršitev člena 70(2) Uredbe št. 806/2014 ter nezdržljivost členov 69 in 70 Uredbe št. 806/2014 s hierarhično višjimi pravnimi pravili	60
C. Sklep	61
V. Časovna omejitev učinkov sodbe	61
VI. Stroški	62